

HANNIBALIS

nes: sed bella cædesq; & hostiles pditiones tractare didicerat. itaq; crudelissimuseuasit dux: & in fallendis hoibus callidissimus. Nā ad decipiendū hostem semp̄ itentus: quos aperto Marte superare nō poterat: dolis aggrediebatur: ut facile ex p̄senti pugna & ex plio qđ antea cū Sempronio ad Trebiā cōmisit: possumus iudicare. Sed hæc ī alium locum differantur. Romā uero ubi Flaminiū consulē uictum cæsumq; cū magna parte copiarū nuntiatū est: ingens repente luctus ciuitatem iuasit. Alii publicā alii priuatā qdam utranq; calamitatē deplorabant. Miserabile spectaculū erat multitudinis mulierū uirorūq; confluentis ad portas: ut priuatim quisq; de suis necessariis certior redderet. Proditū quoq; memoriæ ē mulieres duas stantes sollicitis ac pendentibus animis p̄ salute filiorū: cum p̄ter sp̄e filii occurrissent: subita lætitia expirasse. sub idē tēpus quattuor milia eq̄tum ad Flaminiū consulem mittebātur a Seruilio collega nōdū sciente plium ad Transimenū factum. Hi ī itinere audita suorū clade cum in umbriā se reciperent ab agtatu hostium excepti ad Hannibalē deducuntur. Cæterū cum tot tanq; multiplicibus acceptis ī summo periculo res romana eēt: placuit extra ordinariū īperium quæri dictatorēq; creari: qđ unū remediū alienissimis temporibus reip. adhiberi solitū erat. Sed cum obsessis oībus uis Seruilius consul Romā uenire nō posset: nouo exemplo populus Romanus dictatorē. Q. Fabiū cui doctea Maximo fuit cognomē: & M. Minutiū magistrum eq̄tum dixit. Erat autē Fabius uir magni consilii: atq; prudētia & summa ī repu. dignitatis. Itaq; eo tēpore oēs ciues hunc unū ituebantur: iāq; sibi persuaserant eo duce aut nullo alio defendi statū ciuitatis posse. Hæc ille nō ignorans īgenti cura rebus necessariis comparatis ab urbe proficiscitur: & exercitu a Seruilio consule accepto duabusq; legionibus additus ad hostē pergīt. iam Hannibal a Transimeno lacu recto itinere Spoletum p̄fectus: tentauerat primo impetu si id oppidū capi posset. Cōcursu oppidanorū ad tuenda mœnia facto cū egregie defenderetur: uastatis omnibus eorū agris uicis ædificiisq; icensis ī picētes atq; inde p̄ marfos & pelignos in Apuliā cōtenderat. Dictator hostē secutus p̄pe Arpos haud procul a punicis castris confedit: eo cōsilio ut morando cunctādoq; bellū traheret. Nimia. n. superiorū ducū ferocia ī eū locum rē romanā deduxerat: ut a totiens uictore hoste nō uinci eo tempore p̄ uictoria haberetur. itaq; oīa repente mutauit īperator mutatus. Nam cū Hānibal primo in aciē deduceret: deinde quiescente hoste omnē regionem popularet: ut uastando ī oculis agros sociorū dictatorē exciret ad plium capeſsendū: nihilo magis motus Fabius suos ī castris continebat. Hæc cunctationē Romani ducis iniquo aīo ferens Hānibal: frequēter castra mutare cōstituit: ut pluribus adeundis locis aliqua uel fallendi hostē uel cōmittendi prælii occasio oriretur. Quapropter superato Apenino ex agro arpinati in Sanniū uenit: pauloq; post quibusdā capanis quos ad Transimenū captos liberaliter dimiserat: afferentibus sp̄e Capuæ potiūdā castra mouit: perito quodā regionis admonito: ut ī agrū cassinatē exercitū duceret: similitudine nominis Cassiliniū dux itineris p̄ Cassino accipiēs: lōge diuersa uia p̄ Calentinū & Calenū agrū ī cāpum stellatē Hānibalem traxit. Vbi cū septa undiq; montibus & fluminibus regio teneret: cognito errore pœnus hoīem crudeliter excruciatum necari iussit. Fabius p̄ id tempus incredibili patiētia usus: uagari pœnū permisit: donec occupato gallicano & cassilino mōte opportuna loca p̄sidiis firmauit. Quo factum est: ut punicus exercitus p̄pe circumuentus uel opprimi cōmeatus inopia uel turpi fuga sibi consulere cogeretur: nisi Hannibal arguta fallacia frustrato hoste periculum euitasset. Nam hac re animaduersa: cum sibi opportunum uisum est: imperat militibus suis: ut ex agresti præda quā abundē in castris habebat: ad duo milia boum ad se deducant. Horum cornua facibus uinciri iubet. Deinde quosdam idoneos deligit uiros: qui sub primam uigiliam facibus incensis ad summos montes bæluas concitent. Nihil ex iis quæ īperata erant: prætermisum fuit. Agitati boues ardentibus facibus summa montium petunt: Copiæ paulatim sequuntur. Romani qui multo ante firmis præsidiis saltus occupauerant: re noua perterriti & insidias esse rati subito ex opportunis locis discessere. Fabius quoq; punicā fraudem suspectam habens: cum nō satis constaret quidnam rei esset: suos ī castris continuit: Interim pœnus haud procul ab aquis sueſianis: quem locum hac tempeſtate icolæ regionis turrim balneorum appellant saltum transgreditur: atq; in agrum albanum cum omnibus copiis ī culumibus sese recipit: breuiq; interiecto spatio, castra mouet: quasi recta uia Romam petiturus. Sed postea conuerso itinere in Apuliam rediit. Ibi potitus oppido Glereno opulento sane & abundanti omni copia rerum hyberna in iis locis habere constituit. Nec multo post dictator subsecutus haud procul a punicis castris in agro Larinati confedit. inde reip. causa Romam accersitus: cum celeriter sibi proficiscendum esset: magistro equitum denuntiat: ut sese loco teneret: neue absente se cum hoste manum consereret. Nā sicut ab initio proposuerat animo: ita etiam postea in eo perseverandum putabat: ut neq; hostem ī prælio laceſſeret: neq; laceſſitus in aciē descenderet. Sed accidit post discessum eius: ut. M. Minutius præceptorum īmemor: hostium manum adoriretur frumentatum ab Hannibale missam palantēq; p̄ agros cū multa cæde in castra coniceret: Extēplo huius rei fama Romā plata auctaq; rumoribus ueluti adeptæ uictoriæ nomen obtinuit: ac ita multitudinis impleuit aures ut repente sit magistro equitū: quod ante id tēpus cōtigit nunq; cum Fabio dictatore æquatū īperium. Hanc iniuriā sibi indigno illatā magno aīo ferēs Fabius in castra reuertitur: lā duo dictatores uno tēpore erant: res ante eā diē iaudita: diuisisq; iter se copiis sicuti cōsulibus mos fuit: pari īperio exercitibus præerant. At. M. Minutius ex iis rebus tantā sibi arrogantiā sumpserat: ut quod uix Hānibal totiens uictor auderet: ausus sit quadā die icōsulto collega certamē inire: ac in eū locum copias suas perducere. ubi punicis insidiis circumuentæ ad arbitrium hostium cædebantur: nec ullā euadendi uia habebant: nisi Fabius publicæ salutis magis q̄ acceptæ iniuriæ memor in tempore subuenisset. Nā recentibus copiis certamini superueniēs haud dubie terruit pœnum: & facultatem legionibus Romanis dedit: ut sese in locum tutum reciperent: Maximā hīc uirtutis & prudētia famā cū apud

suos tum apud hostes est Fabius cōsecutus. Nam & Hānibalem ī castra redeuntē dixisse tradūt eo praelio
 a se. M. Minutiū: se autē a fabio esse superatū. Et ipse Minutius cognita prudētia uiri iuxta Hēsiodi snīam
 meliori parēdum ratus: cū oībus copiis ī castra Fabii uenit: magistratūq; deposito honorificentissimis uer
 bis patrē Fabiū salutauit: lōgeq; is fuit cunctis militibus lætissimus dies. Cæterę utrisq; exercitibus ī hyber
 na discedētibus post longam cōtentionē creati sunt cōsules noui. L. Paulus Aemilius & C. Terentius Var
 ro homo ex īfima plæbe populari aura ad cōsulatum euectus. His cōcessum est: ut maioribus copiis q̄ cō
 sueuerant priores duces: rē Romanā gererent. Auctæ legiones & nouæ quoq; ueteribus additæ. Profecti
 ad exercitū consules diuersi ingenii diuersam in administrādo īperio rationem seruabāt. L. Paulus uir pru
 dens & fabianæ artis & cōsiliū memor: bellū trahere: hostē morari: plio abstinere. Varro contra: furere: au
 dere: certamen exposcere. At breui spatio interposito patefactum ē cum magna calamitate ac p̄nicie ciui
 tatis: quātum inter modestiā Aemilii & Varronis arrogantīā interesset. Nā Hannibal inopia frumenti ti
 mens ne aliquis motus ī castris oriretur: ex Glereno profectus cū calidiora petiisset. Apuliæ loca, cū oībus
 copiis ad Cannas confedit: quem in īsecuti Romani cōsules bina prope posuerunt castra: ita iter se iuncta
 ut cātum aufido dirimerent amne. Is solus fluuiog; ut tradunt qdam: Apeninū diuidit: atq; ex ea parte q̄
 montes ad mare infeg; spectant oritur: ī adriaticum influit sinū. Veg;. L. Paulus cū uideret p̄nū ī aliena
 morantē terra: non posse tot tanq; diuersar; gentiū copias diutius sustinere: ī eadem snīa perseuerabat: ut
 bellū duceret. Hāc unā tutā uincendi uīā: hanc hosti perniciosam suæ reip. salutem esse censebat. Quod si
 hoc. C. Terentio psuasum esset: satis apparebat a sedētibus Romanis frangi posse Hannibalis opes. Sed uir
 inquieti animi nō solum nō mouebatur auctoritate Aemilii prudentissime cōsulentis: sed ipsum etiā icre
 pabat: fremebatq; per uulgus: q; ī aciem prodeunte hoste militē ociosum ī castris contineret. Quāobrem
 conuenisset dies ī qua summa imperii sibi obtigerat: uicissim enī exercitibus præerant: prima luce trāsmis
 so Aufido signū dimicandi proponit īconsulto collega iuitoq; magis: quia repugnare non poterat: q̄ spon
 te eū sequente. Hannibal lætus occasione pugnādi: q; omnē dilationē sibi aduersam eē censebat: copias am
 nē traducit paratissimas quidem atq; omni armor; genere ornatissimas. Multa. n. spolia ex hostibus parta
 materiē præbuerant ad ornatū. Erat aut Romanog; acies in meridiem uersa. Hog; oculos occupabat pul
 uis meridiano excitatus uento quē incolæ uulturnū appellant: hostes contra septentrionē spectabant: atq;
 ita ī acie dispositi erāt: ut utrunq; cornu tenerent. Afri; ī medio consistenter Galli atq; Hispani. Primū a le
 uī armatura: deinde ab eq̄tibus concursum ē: & quia exiguū ad puagandū spatiū inter amnē peditatūq; re
 lictum erat: atrox magis q̄ longū fuit certamē. Pulso tamen eq̄tatu Romano pedestris acies plium excepit
 tanto ardore animog;: ut nullū aliud tempus ad dimicandū habitura uideret. Sed nimia uincendi cupidi
 tas ut primo congressu initiū lætū: sic etiam postea exitū tristē Romanis dedit. Nā Galli atq; hispani: quos
 ī medio locatos supra ostēdimus: nō sustinētes īpetum Romanog;: sese ad Aphrog; subsidia recæpere. Ro
 mani uero effuso cursu in hostē delati dū urgendo cædentes in mediū coeunt: occasionē dederunt p̄nis:
 ut ex utraq; parte cornua circunducerēt. Quingēti quoq; Numidæ eq̄tes q̄ pauloante simulata fugā a con
 sulibus fuerat comiter accepti: ac ī postremo agmīe cōsistere iussi: ubi tēpus uisum est gerendæ rei: a tergo
 sese ostendūt: subitoq; īprudentes atq; inopinātes hostes aggrediunt. Tū undiq; perturbata romana acies
 haud dubiā p̄no uictoriā dedit. Ad. xl. milia peditū: ad duo milia supra septingentos eq̄tes auctore Liui
 eo plio cæsa dicunt. Polibius longe maiore nūmer; cæsoꝝ affert. Sed his ī medio relictis illud affirmare li
 bet: hac kannensi clade nullā maiore unq; nec primo nec secūdo punico bello a p̄no hoste illatā eē Roma
 nis. Nā ī ea pugna cæsus ē Paulus cōsul uir memo. iā dignus: & usq; ad supremū diē omni officio in patriā
 functus. Seruilius quoq; prioris anni consul & alii consulares tū prætores prætoriq; uiri: tribuni militū ac
 ædilitii quidā aliq; permulti hōestissimi senatores tum opportunog; ciuiū exercitus: qui ad satietatē cru
 delissimi hostis interēpti ceciderunt. Terentius consul qui auctor fuerat praelii cōmittendi: ubi ī omni par
 te p̄nū superiōrē uidit: salutē sibi cōparauit fuga: Et Tuditanus tribunus militū cum magna manu p̄ me
 dios hostes erumpēs Cannusium uenit. Ibi ad. x. milia hominum ex manibus hostium tanq; ex tēpestate
 emerfa conueherunt: summaq; īperii oīum consensu ad Appium Pulchꝝ & P. Cornelium Scipionē, qui
 postea hoc bellum cōfecit, delata ē. Hunc tandē exitum cānensis habuit pugna. Quæ celeriter Romā pla
 ta: & si oēm ciuitatē (ut par erat) mæstitia luctuq; repleuit: senatus tamē populūq; Romanus ī tā aduer
 sis rebus dignitate retenta nō modo deseruanda urbe: sed etiam de reparando exercitu cogitauit: iuniores
 ad arma conciuuit: nec Siciliam Hispaniamq; neglexit: ut hæc considerans mirari debeat tantum ea tempe
 state uel animi uel consilii in illo ordine populog; fuisse. Nam ut cæteras omittam: clades ad Ticinum ad
 Trebiam ad Transimenum acceptas: hoc postremum uulnus quo pene Romani imperii opes concide
 runt: quæ alia gens sustinere potuisset? Tulit tamē populus Romanus: atq; ita tulit: ut neq; īdustria cōsilio
 neq; consilium magnitudini animorum defuisse uideretur. Hannibal quoq; uictor in reficiendo exercitu
 tempus terens spartium uictis dedit ad respirandum. Nam si extemplo finita pugna uictorem exercitum
 Romam duxisset: procul dubio aut succumbendum omnino aut extremum subeundum discrimen Ro
 manis erat. Huius postea tarditatis sæpe pert̄sum Hannibalem tradunt: palamq; conquestum: q; consu
 lentibus quieti militum magis eo tempore credidisset: q̄ Maharbali præfecto equitum: qui subito Ro
 mam caput belli petendum censuit: cunctantiq; p̄no illud uulgatum protulisse dicitur. Vincere scis Hā
 nibal: sed uictoria uti nescis. Verum non omnia: ut Nestor ille apud Homerum inquit: data sunt homini
 bus simul. Aliis enim ars uincendi: aliis celeritas conficiendi. quibusdā etiam conseruandi studiū defuit.
 Pyrrhum Epirotog; regem: qui bellum intulit populo Romano: præstantissimū belli ducē fuisse accipi

HANNIBALIS

mus: hunc tamen memoriae proditum est egregium in acquirendo imperio: in conseruando uero minime apud
 fuisse uigilantem. Sic et alia aliis adfuisse: quaedam etiam defuisse bellicis laudibus digna per ueteres historias cognosce-
 re licet. Caeterum post hoc praesidium ad Cannas commissum Atelani Calatini Sannites Brutii praeterea atque Iucani
 alique multi Italiae populi fama ingentis uictoriae moti ad Hannibalem defecerunt. Capua quoque, quae multo
 ante concupiuerat Hannibal, ueteribus relictis sociis, noua se ei societate coniunxit: idque ad opinionem gentium
 magnum momentum rebus Cartaginensium attulit. Erat enim ea tempestate ualidissima, et uelut magna multitudo
 ne ciuium incolarumque & Post Romam florētissima omnium Italiae ciuitatum. Hanc Haetruscoque coloniā (ut multa
 quae de ea referuntur paucis uerbis complectar) Vulturum primo: Capuam deinde a duce eorum Capio: uel quod pri-
 uis uero est: a campestri agro appellatam constat. Circum enim adiacent campi omni fertilitate terrae pulchritu-
 dineque agroque insignes: quos appellant graeci. Hanc quoque regionem ex omni parte illustres
 populi cingunt. Nam maritimam oram incolunt Suesani Cumani neapolitani: mediterraneam a septentrione
 Calentini & Caleni: ab oriente & meridie Dauni & Nolani. Praeterea locus ipse natura munitissimus est:
 hinc mari: illinc maximis perpetuisque montibus cingitur. Ea uero tempestate florescens mira foelicitate Cam-
 panum cum uiderent prope ad internicionem Romani imperii pugnatum esse ad Cannas: facile: ut plerumque sit: ad
 uictoriam inclinarunt. Hannibalemque uictorem non solum sibi societate iunxerunt: sed etiam incredibili honore
 acciperent in urbem: sperantibus ciuibus confecto bello se inter Italos potentia atque opibus longe primos fo-
 re: adeo plerumque mortales in rebus humanis spes ac opinio fallit. Venienti Capuam Hannibali ingens multitu-
 do obuiam effunditur studio uisendi celeberrimi nominis ducem: cuius tot uictoriae & secunda commissa praesidia in
 ore atque oculis omnium uersebantur. Ingressus urbem deducitur ad domum Pacunii familiaris uiri & potentia
 atque existimatione facile principis Campanorum. Coena conquisitissimis epulis comparatur. Ex campanis ci-
 uibus nemo ad conuiuium adhibetur praeter Vibellium Tauream uigilantem fortissimum & filium Pacunii hospitis: cui
 pater iratum Hannibalem eo quod Decium Magium pro Romana societate pugnantem secutus erat: magno ne-
 gocio placauit. Sed opere precium est uidere quanta & quae uaria pericula praeter opinionem hominum maximis inter-
 dum accidant uiris. Nam hic iuuenis licet simulatione reconciliatus Hannibali: nocendi tamen occasionem expe-
 ctans: dum celebrat omnium sermone laetitiaeque conuiuium patrem in interiorem partem aedium adducit: eumque hortatur
 ut simul secum gratiam populi Romani graui peccato amissam summo beneficio redimere uelit. Consilium de-
 inde aperit: quo animam induerat, Hannibalem patriae suae totius Italiae hostem de medio tollere. Homo qui id
 auctoritatis & parens esset, filium dicto uehementer obstupuit: iuuenemque complexus magno labore multis cum
 lacrymis uix tandem exorauit: ut abiecto gladio domi suae hospitium tuto esse sineret. Ita Hannibal qui ab occi-
 dente Hispaniaeque ultimis oris per ingentia terrarum spatia militem trahens nunc hostium telis: nunc gallogum insidiis
 petitus euaserat: praesens abfuit: quoniam unius iuuenis manu inter epulas mensasque necaretur. Postero die frequens
 senatus Hannibali datus est a Campanis, in quo ille gratissimis uerbis audientium impleuit aures multa pro-
 mittens, multa suadens: quae facile credebant Campani: proptereaque sibi opinionis errore de Italiae princi-
 palibus sperabant. Quare ita turpiter se submiserunt poeno: ut quasi libertatis obliti: non socium in urbem sed do-
 minum accepisse uiderentur. Quinetiam praeter alia petenti Hannibali sibi tradi Decium magnum principem fa-
 ctionis aduersae non modo seruili decreto est senatus assensus: sed etiam passus est: ut spectante populo catenis
 uinctus in castra duceretur uir antiquae societatis memor, rei publicae magis quam barbaris gentibus affectus ci-
 uis. Dum haec Capuae geruntur: interim Mago Hannibalis frater Carthaginem profectus foelicissimae uictoriae
 nuntium suis ciuibus detulit: resque ab Hannibale gestas magnificentissimis uerbis in senatu exposuit: & ad fa-
 ciendam fidem orationi suae effundi iussit in uestibulo curiae aureos anulos Romanis equitibus ademptos
 quoque cumulum alii modii unius alii trium modiorum dimidiique mensuram excessisse tradunt. petentium deinde sup-
 plementum concessumque a senatu est maiore studio quam postea missum: Nam praesentibus rebus commoti Cartha-
 ginenses: ut initium laetum sic prosperae belli finem sibi animis proponentes fauedum Hannibali delectum ha-
 bendum: praesueradumque in armis censuerunt: uno tantum repugnante Hannone perpetuo hoste factionis bar-
 chinae: cuius salutare consilium pacem suadens cum alias saepe: tum eo tempore maxime post habitum reiactumque
 a poenis est. Hannibal post societatem cum Campanis initam ad urbem Nolam exercitum admouit: oblata sibi spe per-
 uoluntariam ditionem illius oppidi potiundi. Nec iam eum sefellit opinio: nisi praetor Marcellus concitata in mul-
 tudinem subito aduentu repressisset: succedentemque moenibus hostem tribus portis eruptione facta cum magna
 caede in castra adegisset. Hic est Marcellus uir bello insignis & militari gloria clarus: qui primus magnitu-
 dine quadam animi atque ingenii Hannibalem docuit posse uici. Post haec Hannibal rem nolanam in aliud tempus
 differendam ratus. Acerras petit: nullo negotio urbem capit diripitque. Maiore deinde conatu Casilinum aggressus
 locus ad nocendum Capuae peropportunus: cum oppidanos praenestinosque qui ibi praesidio erant
 neque pollicitationibus neque denuntiatione periculi permouere posset: exigua parte copiarum ad obsidendum
 oppidum reliquit: ipse reliquum exercitum in hyberna deducit: Capuam autem locum statiuis deligit urbem amoenam
 & omni deliciae genere abundantem. Ibi miles assuetus sub diuio uitam agere: frigus famem sitim patientiam
 tolerare: cum uariae species uoluptatum sibi quotidie offerret: breui ex strenuo ignauus: ex forti timidus:
 ex solerti iners mollisque euasit. Corruptum. n. blandae uoluptates omne robur animi idolemque uirtutis:
 ingenium labefactant: consilium eripiunt: quo quid perniciosius humano generi afferi potest: merito igitur
 Plato escam malorum appellat uoluptatem. Et in praesentibus rebus campanae deliciae magis quam alpium iuga quam
 armati Romanorum exercitus poenis obfuerunt. Nam una hyems segniter molliterque acta tantum ualuit ad exti-
 guendum uigorem aiorum: ut milites principio ueris in campum progressi omnis uirtutis bellicae obliti uiderentur.
 Hannibal exacta hyeme ad Casilinum reuertitur: sperans oppidanos post tam longam obsidionem etiam inuitos

in suam potestatem uenturos. At ii & si osum regē inopia laborarent: tamē cōstituerāt animis extrema ēē experiri: priusq; se crudelissimi hostis fidei arbitrioq; pmitterent. Quāobrem farre primū: nucibus deide per Vulturum a Romanis acceptis: rē eousq; extraxere: ut confectus tedio hānibal pactione: qđ antea recusauerat: oppidum reciperet. Ceterq; hoc bellum ī quo mira scēlitate oīa ppe læta secundaq; euenerant pōnis, nulla tot uictoriis ītercedente clade memoriæ digna; cōepit p id tps uarios euetus uariāq; regē conditionē sortiri. Nā societas inita cum Philippo macedonū rege & supplementum a Carthagine missum: & Petilia Cōsentia aliāq; in Brutiis expugnatae urbes spes Carthaginesium cōfirmabāt. Ex altera parte Romani maximis pliiis in hispania Sardiniaq; hostibus fuis aīos uehemēter erexerāt ad spem bene gerendae rei. Præstātissimos eo tpe quæsiuerāt duces Fabiū maximum, Semprōium, Gracchū: & M. Marcellū uigē omni bellica laude dignum: q; ita impigre rē romā admīstrabāt: ut sentiret pōenus sibi cum accerrimo simul prudētissimoq; hoste bellum eē gerendum. Primū, n. apud Cumas a Sempronio Graccho magna suoz cæde repulsus coactus est obsidionē relinqre: pāloq; post apud Nolam iusta acie cū Marcello magnā plagā accepit. Nā ex romanis citra mille: ex pōenis sex milia parti plio cæsa parti ī fuga capta dicūt. Hæc at pugna q̄ti momēti fuerit: facile ex eo itelligi licet: q; extēplo hānibal Nolæ oppugnationē omīssa Apuliā petens: militē in hyberna deduxit. His factū est: ut ueluti ex graui morbo respirātes Romani summis uiribus aduersus hostē cōtenderēt: iāq; nō solū tueri sua sed ēē aliena aggredi auderēt. Maxie uero cōuersi erāt ad Capuā oppugnādā reficāte aīos frequēti Cāpanoz iniuria: q; extemplo post cānensem pugnā alienissimo reipu. tempore defecerāt ad uictorem pōenum: multozq; beneficioz obliti quæ olim Romani in eā ciuitatem contulerant. Campani contra sui delicti conscii nouozq; apparatu romanoz perterriti ad Hānibalem in Apuliā mittunt oratum. Ut maxime necessario tempore sociæ urbi subueniat. Is nulla interposita mora ex Apulia profectus magnis itineribus in Campaniam uenit: castrisq; ad tifata super Capuā positis magis distulit in aliud tempus: q; phibuit imminētem pestem cāpanis. Sed cum crebris excursionibus per agrum Neapolitanum uagaret: oblata est sibi denuo spes Nolæ per pditionem occupādā: Erat. n. in ea urbe sicut in plærifq; Italiae ciuitatibus plebs a senatu diuisa. Multitudo auida nouarum regē Hannibali: optimates meliores consilio populo Romano fauebāt. Pōeno igitur ad occupādā Nolam proficiscenti: ut alias sæpe sic etiam tunc cum instructis copiis marcellus occurrit: primoq; congressu prælium committere non dubitauit: in quo superior Romanus tanta alacritate hostem reiecit: ut satis appareret eo die calamitosam fuisse Carthaginesibus futurā pugnā: si equites diuerso itinere profecti ut a marcello institutum erat: in tempore adfuissent. Hānibal non sine magno detrimento copiis in castra reductis paulopost ex eo loco pficiscitur: atq; in agrum salentinum exercitum ducit. Nam quidā iuuenes Tarentini in aduersis pliiis Romanoz iam pridem capti liberaliterq; dimissi cum in referenda gratia memores eē uellēt: spē Tarenti recipiendi Hānibali fecerāt: si ppius urbē exercitū admouisset. Quoz pollicitationibus compulsus pōenus oībus modis huic rei studendum censuit: ut quod multo ante animo cōcupiuerat: aliquo maritimo oppido potiretur. Erat autē ex maritimis urbibus nulla alia Tarēto commodior ad auxilia ex grācia accersenda & multa in exercitum trāsportanda: quæ indies ad necessarium usum expetebātur. Verum etsi aduersante Romanoz psidio res in longum protracta sit: tamen non prius ab incepto destitit Hānibal q; Nico & Philomenus auctores defectionis prodiderunt urbem. Arx solum a Romanis retenta: quæ tribus fere partibus mari abluir: reliqua quarta est: quæ aditum habet a terra: quā murus & fossa muniebat. Ab hac parte Hannibal frustra expugnationē expertus cū strenue defenderetur: fauces tarētini portus ipedire instituit. ratus hanc unā superesse uia: qua Romani cōmeatu exclusi ad deditionē cōpellantur. Sed difficile opus apparebat futurū: cū claustra portus possiderent hostes & naues quibus exitus obsidēdi erāt exiguo spacio inclusæ tenerent. Has ex portu cui arx supererat: subducere oportebat: & in proximū mare deferre. Nemo ex Tarentinis reperiēbatur qui rationē huius rei explicandæ in medium afferret: Hannibal tantū cū optarēt reliqui unus uidit naues machinis ex portu subduci plaustrisq; impositas per mediā urbē ad mare deferri posse. Itaq; adhibita solertia hominū paucis post diebus subducte naues in altūq; delatae cōtra fauces portus steterē. Hannibal recuperata post ceentesimū prope annū: q; in Romanoz potestatem uenerat, Tarentinis urbe: & arce terra mariq; obsessa: in Sānium rediit. Nā consules Romani frumentatoribus campanis oppressis, direptisq; ad Capuā duxerant legiones: ac omnia studia belli in expugnationem eius urbis intenderant. Quāobrem pōenus cogitationē Campanæ rei studio ingēti suscipiens cum omnibus copiis aduersus hostem contendit: breuiq; interiecto spatio nō detractatibus pugnā Romanis utriq; in certamen progrediuntur: præliūq; insigne apparebat futurum: nisi eodē tēpore Sempronianus exercitus: qui Sempronio Graccho in lucanis amisso a Cn. Cornelio in Campaniā ducebatur: certantes diremisset. His, n. copiis procul uisis priusq; discerneret quis esset: territi Romani pariter pōeniq; copias in castra reducunt. Post hæc consules ut Capua auerterent pōenum: cum diuersas regiones alter Lucaniā alter Cumas petiissent: Hannibal in Lucanos profectus occasiōē cepit cum M. Centenio confligendi: qui temeritate atq; audacia insignis exercitum sibi a senatu parum prudenter creditum callidissimo hosti obiecit. Commisso prælio Centenius audacissime pugnans occiditur: ex reliquis pauci euadunt. Accessit tunc ad hoc incommodū: ut hannibal paulopost in Apuliam proficiscens alium exercitum Romanoz: cui præerat Fuluius prætor: insidiis circūuentū profligaret deleretq;. Nam ex xx. milibus hominū cū ad libidinē crudelissimi ducis trucidarentur: uix duo milia superfuere. Consules inter hæc ex discessu hannibalis occasionem nacti cum omnibus copiis ad Capuam redeuntēs undiq; cinxerunt urbē. Quod ubi hannibal cognouit: cū expedito exercitu in Cāpaniā profectus: primo aduentu castra Romanoz iuadit: monitis ante

HANNIBALIS

Campanis: ut eodē tpe eruptionē faciāt. impatores Romani ad primum tumultum hostium partiti in-
 ter se copiis obuiā p̄grediunt. Campanis nullo negotio in urbē cōpulsis durior aduersus p̄enū dimica-
 tio fuit: q̄ cum alias s̄ape tum eo die acerrimū impatorem se p̄stitit in p̄lio cōserendo. Tentauit ēt si qua fal-
 lacia capere hostē posset. Nā cum sui castra Romanorū irrumpere conarent: misit quendā latinæ peritum
 linguæ: q̄ iussu cōsulum alta uoce denūciaret romanis: ut castris iā p̄pe amissis in p̄ximos mōtes confuge-
 rent. Vox inopinata facile audientes mouisset: nisi romani puniceis dolis assueti cognouissent fraudē. Itaq̄
 celeriter se iuicem cōfirmātes hostē pedē referre seq̄ in castra recipere coegerūt: Hānibal t̄tatis oībus mō-
 dis: cum uideret nullā sibi facultatē relinq̄: q̄ duces romanos a Capua remoueret: p̄ sociorū piculo anxius
 cōfugit ad iā multo ante agitatū & ueluti ad extremū referuatū cōsiliū. Cunctis. n. necessariis cōparatis
 castra mouet: & q̄to maxie silentio p̄t trāmissō Vulturno amne p̄ agē Sidicinū Alii fanum Cassinatē
 ifestis signis romā petit: ratus aut hac uia nulla alia solui tam p̄tinacem obsidionē posse. Quod ubi Romā
 certis auctoribus nūciatū est: tātus repente terror iuasit: ut raro sit unq̄ itra mōnia uehementius trepidatū:
 Cernebāt. n. acerrimū hostē quē totiens ī magnis reipu. malis experti erāt ifesta iā patriæ signa inferre: &
 quē absentem sustinere nō poterāt: p̄sentem senatui populorū romano seruitutē minari. Igit̄ in tā trepida-
 re placuit: ut Fuluius Flaccus alter ex ducibus Romāis a Capua accersitus & cōsules noui Sulpicius Galba
 & Cornelius Centimalus extra urbē haberēt castra & C. Calphurnius p̄tor ualido p̄sidio capitoliiū tuere
 & ii ciues q̄ summos magistratus gessissent: repētinos tumultus auctoritate impiorū s̄edarēt. Hānibal cō-
 tinuato itinere nō prius cōstitit q̄ ad Anienē tria milia passuū ab urbe posuit castra: pauloq̄ post cū duo-
 bus milibus eq̄tum ex eo loco p̄fectus ita urbi appropinquauit: ut a porta collina usq̄ ad templū Herculis
 obequitās sitū mōen: aq̄ tā amplæ ciuitatis nō solū spectaret: sed ēt ociose cōtēplaret. Quē cōspicatus Ful-
 uius Flaccus ferre idignitatē nō potuit. Itaq̄ celeriter romanos eq̄tes aduersus hostē imisit: q̄ ut ip̄eratum
 erat magnō impetu p̄lium ineuntes: facile ex eo loco summouerūt p̄enū. Sequēti die hānibal exercitum
 ex castris educit: aciem īstruit: nullā dimicādi morā facturū si allicere hostē ad certamē possit. Idē romani
 faciendū & p̄lium cōmittēdum putāt. Quare p̄grediunt ī cāpū armatæ utriq̄ copię tāta alacritate ani-
 morū: ut nullum piculum recusaturæ uiderent p̄ eius diei uictoria cōsequēda. Etenim Carthaginēses de
 imperio orbis terræ: quod in eo ueluti supremo certamine collocatum putabāt: romani de patria de liber-
 tate de bonis omnibus utrum sua uel in hostium potestate futura essent: paulopost dimicaturi erant. Sed
 accidit res memoratu digna. Nam dum parati in armis signum dimicādi expectāt: repente sup̄uenit īber
 frequentibus p̄cellis effusus: cuius tanta uis & asperitas fuit: ut cogere quisq̄ militem in castra reducere.
 Proximo quoq̄ die in quem pugna dilata uidebat: rursus in aciem utriq̄ exeuntibus similis tēpestas ex-
 oritur: quæ nō minus q̄ superior romanos pariter ac p̄enos afflixit compulitq̄: ut instantis dimicationis
 obliti de salute tantum & fuga cogitarent. Hæc animaduertens hānibal cōuersus ad suos exclamasse dici-
 tur: modo sibi mentem potiundæ urbis romæ: mō facultatem non dari. Id quoq̄ turbauit p̄enū: q̄ se-
 tātis eq̄tum peditumq̄ copiis ex p̄pinquo Romā urgente sup̄plemētum in Hispaniā missum: & agrum
 in quo ipse constiterat longe maiore p̄cio q̄ par erat emptum fuisse cognouit. Quare indignatione accen-
 sus argentarius: officinas ciuium romanorū per p̄conem uenire iussit. Verum post hæc siue animo repu-
 tans q̄tæ molis esset expugnare romanā urbem: siue inopiam frumenti metuēs (decem. n. dierum secum
 cibaria tulerat) castra mouere constituit. Itaque ex eo loco decedens ad lucum Feroniæ se recipit: ac tem-
 plum quod ibi opulentissimum fuisse tradunt: diripit: pauloq̄ post in Brutios Lucanosq̄ cōtēdit. Quod
 ubi Cāpani cognouere despantes de summa rege dederunt urbē Romanis. Sic igit̄ Capua recepta & in ro-
 manorū potestate redacta: magnum momētum apud oīs Italiæ populos magnumq̄ nouæ regē deside-
 rium fecit. Mouit etiam aīos gentium ipse Hannibal hostis: qui multa oppida q̄ tueri nō poterat: malo cō-
 filio diripi uastariq̄ iussit. Nam ut antea s̄ape uictor pl̄erisq̄ captiuis sine p̄cio dimissis multorum uolun-
 tates liberali officio deuinxerat: sic etiā per id t̄ps inhumana quædā illius crudelitas causa fuit: ut multæ ur-
 bes punice imperii pertesæ in Romanorū fidē redirēt. Quarum in nūmero Salapia fuisse tradunt: quæ au-
 ctore Blacio principe factiōis romanæ prodita cōsuli marcello est: & lectissimorū eq̄tum ala quæ urbi præ-
 sidio erat prope ad iter nicionē deleta. hæc est urbs in qua scriptores nōnulli p̄enū amore cuiusdā puel-
 læ captum fuisse tradunt. & imodicā cupiditatē uiri calumniis prosequunt. Alii sunt qui huius ducis mo-
 destiā efferentes nec primum cum bellum in italia gessit: nec postea cum in Aphricā rediit: aut cubatē cō-
 nasse: aut plusq̄ sextario uini indulxisse dicunt. Quidā etiā reperiunt qui Hannibali crudelitātē perfidiam
 aliq̄ eiusdē generis uicia tribuentes: nullā de pudicitia aut impudicitia hominis mentionē faciunt. Vxo-
 rem tantum ei fuisse scribunt hispani generis ex Castulone nō ignobili oppido: cui ob egregiā eorum ho-
 minum fidem carthaginenses indulgebant præcipue & cōfidebant maxime. Verum ut supra ostēdimus
 Hannibal amissā Salapia paulopost occasionē habuit lōge maiorem q̄ accaperat reddendi Romanis cla-
 dem. Nam per id t̄ps Fuluius proconsul apud herdoneā sedebat: sperās se urbe sine ullo certamine potiturū.
 Sed quia nullus in propinquo esset hostium metus (cōcesserat. n. in agrū brutium Hānibal) negligē-
 ter obibat munera uigiliarum: atq̄ in omni administratiōe belli indignam Romano duci segniciem præ-
 stabat. Hanc negligentiam cum p̄ occultos exploratores cognouisset p̄enus: non putauit occasionem ne-
 gocii benegerendi sibi omittendam esse. Itaq̄ in Apuliam cum expeditis copiis profectus tanta celeritate
 ad herdoneam uenit ut parum abfuerit: quin Fuluium nil tale opinantem in ipsis castris opprimeret. Ro-
 mani tamen ingenti animorum fiducia primum impetū excipientes. pugnam diutius q̄ par erat extraxe-
 re: Demum sicut biennio præterito circa ea loca duce alio Fuluiō: sic etiam auspicio huius Fuluii processu

lis uictæ superataeque romanæ legiões pfligant: & dux ipse cū magna parte copiæ occidit. Erat per id tps in Sannio Marcellus cōsul: quo cum eēt nūciata clades imprudētia ducis accepta: q̄q̄ serum auxiliū pditis rebus allaturus uidebat: tamē cupiēs qđ pximum auxiliū erat detrimentū sarcire: i agge Lucanum (eo. n. post uictoriam se receperat hānibal) exercitum ducit: castrisq̄ i cōspectu hostiū positis: paulopost i aciem descendit: nec pœni dimicationem sibi fugiendā putāt. Præliū extēplo cōmittit tāta obstinatiōe animo: ut eqs ppe uiribus usq̄ ad occasum solis certatum sit. Nox dubiæ pugnae finem fecit. Postero die romani itege in aciem exeuntes timoris cōfessionē exp̄sserunt hosti. Hānibal. n. suos itra uallū tenuit: & seq̄nti nocte silenti pfectus agmine in Apuliā uenit. Marcellus quoq̄ p uestigia secutus pœnū: occasionē q̄rebat: ut aliq̄ memorabili pugna de summa belli decerneret. lam. n. sibi psuaserat maxime ex romāis ducibus se cō filio solertia disciplina ac oi munere militiae cōferendum Hānibali esse. Sed tps iam istantis hyemis impedimento fuit: ne iusta acie cum hoste cōtenderet. Nā leuibus qbusdā cōmissis plis cū non fatigādi milites frustra uiderent in hyberna cōcessit. Principio ueris partim lris: Fabii: q̄ alter ex nouis cōsulibus eius anni erat: partim natura sua exercitus celerius opiniōe oīum ex hybernis egredit: & aduersus sedentē eo tpe ad Cānufum pœnū exercitū ducit. Factum est at p̄p̄nuitate castrorū & certandi studio: ut paucis diebus ter collatis signis acie dimicarent. Primo die cum pari ppe spe usq̄ ad noctem pducere pugna: & ad neutrā partem uictoria iclinaret: utriq̄ ueluti ex pposito se i castra recipiunt. Secundo die superior pœnus duobus ppe milibus & septingentis ex hostibus caelis reliquas copias in fugā uertit. Tertio die Romani deluendæ ignominia cupidi: quā ex pximo detrimento accēperāt: primi pugnā exposcunt: & a Marcello in acie deducunt: cuius ferociā admiratus Hānibal: dixisse tradit: Rem cum eo hoste sibi esse gerendam: qui nec uictor nec uictus qescere posset. Prælium deinde atrocius q̄ ullum ex superioribus fuit nitentibus romanis retens incōmodum resarcire: pœnis uero indignantibus q̄ nuper uicti uictores ultro ad pugnā puocarent: Tandem romani a marcello icrepiti monitiq̄ darent operā: ut nō ante cladis q̄ uictoriae nunciū romam ueniret: gradum acrius itulere: nec prius dimicatiōi finem fecere: q̄ triplicata ppe illata clade hostē in fugā conicerent. Sub idem tembus simili ppe ratione qua amissum fuerat: Fabius maximus Tarentū recepit. Quod ubi pœno nunciatum est: dixisse eū tradit: Et Romani suum Hānibalē habent. Sequēti anno marcellus & Crispinus creati cōsules oībus uiribus incūbentes ad bellum duos consulares exercitus aduersus hostem ducunt. Quos Hānibal æquo campo sustinere posse diffidens: cum alias sæpe tum eo tpe oē ingenium adhibendum putauit: ut hostem quē aperto Marte superare nō poterat: dolis caperet. Hæc cogitatiōe maior q̄ ausus esset optare: occasio gerendæ rei obiicit. Siluestris erat tumulus medius pene inter punica & romana castra: sub quo turmæ quædā Numidæ latebāt iussu Hannibal is opportunis locis cōstituta: ut aliquos ex hostibus uagos palantes exciperent: ex altera parte cōsules cōmuni oīum uoce & sententia moti uisendum hunc tumulum: deinde si opus foret: occupādū censent: ne eo neglecto potiant hostes: & suis deinde ceruicibus imineāt. Sed priusq̄ exercitum moueāt: ut speculent naturā loci: ambo ex castris exeunt: & eo cum paucis equitibus pficiscentes incautius q̄ tantos uiros decebat in pparatas insidias incidunt. Momento t̄pis circūuenti cum neq̄ per rūpere a fronte possent: & a tergo caderent: necessitate magis q̄ cōsilio plium ineunt: in quo Marcellus egregie pugnas occidit: & Crispinus uulneratus uix tantum spaci adeptus est: ut se ex manibus hostium eriperet. Hannibal postq̄ M. Marcellum: qui maxime ex Romanis ducibus represserat cursum uictoriae suae interfectū audiuit: subito i collē ubi pugnatū fuera: trāstulit. castra. Ibi inuentū Marcelli corpus honorificentissime sepeliri iussit: ex quo percipi licet quantū ualeat apud omnis generis homines animi magnitudo excellentiaq̄ uirtutis: cū interitū præstantissimi ducis ne crudelissimus quidē hostis honore sepulturae passus sit carere. Romani iterim altero cōsule amisso altero saucio: extemplo se in proximos montes recēperant: & in loco tuto posuerant castra. Ipse autē Crispinus uicinas ciuitates monitū miserat: quia collega iteriisset: & annulo eius potitus esset hostis: a litteris nomine Marcelli cōpositis ut cauerēt. Salapiā iā Crispini nuncius uenerat: cū litteræ ab Hannibale afferūtur significantes marcelli nomine: se eo proxima nocte uenturū. Salapitani cognita fallacia uirinūtiōq̄ remisso: intentissima cura hostium aduentū expectāt. Quarta uigilia Hānibal ad urbē uenit. In primo agmie locati ex industria erant perfugæ Romanorū: ut latine loquētes fidē facerēt: marcellū adesse. Horū cū ad sexcentos oppidani: introduxissent: clausa porta reliquas copias telis repellunt: introductos ad iternicionem cædunt. Ita hannibal irriti icēpti pertesus castra mouet: & in Brutios proficiscitur: ut Locresibus terra marigra Romanis obsessis auxiliū ferat. Post hæc ingenti cura patrū plæbisq̄ noui cōsules facti duo peritis belli duces. M. Liuius & Claudius Nero: qui partitis inter se copiis in puincias proficiscunt. Claudius in Salentinos: Liuius in Galliam contendit aduersus Hasdrubalē Barchinū: qui superatis alpibus ingētibus peditum equitumq̄ copiis iungere se fratri properabat. Accidit aut per id tēpus: ut Hānibal magnis afficeretur incōmodis a Claudio cōsule: qui primū in Lucanis adhibitis etiā punica arte insidiis hostē fudit. Deinde in Apulia prope Venusiam pœno cōgressus tumultuariā pugnam tanto impetu conferuit: ut magnum numerum hostiū interficeret. Quo detrimento affectus Hannibal extemplo ad reparādū exercitum metapontum se contulit. Ibi paucos moratus dies copias ab Hannone accipit & suis adiūgit: ac rursus Venusiam repetit. Claudius non longe a Venusia habebat castra: & interceptis hostium litteris cū Hasdrubalē appropinquare cognouisset: dies noctesq̄ agitabat animo: quibus modis efficere posset: ne tantorum ducum copiae simul iungerentur. Itaq̄ omni ratione subducta consilium cepit periculosum: ut appareret futurum: sed forsitā eo tempore necessarium. Nam sublegati custodia castris relictis ipse cum parte exercitus magnis itineribus in picœnum profectus sexto die Senam peruenit. Ibi cōsules ambo iunctis

HANNIBALIS

copiis propter methaurum flumen Hasdrubalem adorti secundissimo proelio conflixerunt. ad lvi. hostium milia eo die caesa dicuntur: pariter prope aiunt acceptae ad Canas redditae hosti cladem. At Claudius Nero post hanc memorabilem uictoria non minus celeriter quam profectus erat, Venusiam repetens caput Hasdrubalis prope stationes hostium poni captiuosque dimitti iussit: quae tunc calamitatis nuntium ad poenum deferreret. Nam eum ignorare coeptum est: quae parata primis occultis consiliis quae deinde acta proximis diebus fuerant. In quo mirari libet callidissimi ducis solertia sic decepta fuisse a Claudio in tam modico castrorum intervallo: ut prius caesum cum omnibus copiis fratrem: quam profectum reuersumque in castra consulere romanum sciret. Verum Hannibal hoc tam ingenti non solum publico: sed et privato percussus uulnere uicissitudinem carthaginensium regem se agnoscere inquit: pauloque post ex iis locis profectus in agrum brutium se recepit. Non enim latebat peritissimum ducem quantum accessiois romanae rei ea plaga ad methaurum accepta: quantumque momenti ad summam uniuersi belli factura esset. Ipse tamen omnibus uiribus quae sibi in Italia post tot conferta proelia tot expugnatas urbes reliquebant: simul collectis iuncto auro per id tempus bellum sustinuit. Et quod mirum cuique uideri debet: exercitum ex Hispanis Aphris Gallis atque ex aliis gentibus mixtum sic concordem siue auctoritate siue prudentia tenuit: ut ne minima quidem seditione dissensionem militaris sit in castris audita. Nec iam Romani Sicilia Sardinia Hispanisque receptis hunc hostem aut in Italia delere aut ex Italia deducere prius potuerunt. quam in Africam mitterent P. Cornelium Scipionem: quae ex propequinque inferens poenis arma: in tantum discrimen rem carthaginensem impulit: ut extemplo necessitate coacti Hannibalem ex Italia reuocarent. Erat pro id tempus sicut ante dictum est: in agro brutio poenus: ac excursionibus magis quam iustis proeliis gerebat bellum: nisi quod aliquando cum Sempronio consule tumultuaria pugna confecerunt: nec multo interiecto spacio cum eodem iusta acie dimicauit. Primo certamine poenus: secundo romanus superior fuit. Nec iam ultra in Italia quicquam memoria dignum apud graecos latinisque auctores ab Hannibale gestum conperio. Iussu enim Carthaginensium in Africam accersitus: post sextum & decimum huius punici belli annum Italiam reliquit: multum prius de senatu Carthaginensi multum et de seipso questus. De senatu quidem quae se tam diuturno tempore in hostili commorantem terra prope supplemento pecunia & caeteris rebus quae ad usum belli exerebant: adiuuisset. De se uero quod totiens Romanis legionibus fuis caesisque: moram semper post uictoria trahens spacium dedisset hosti ad respirandum. Memoriae quoque perditum est: eum priusquam classem conscenderet: prope Iunonis lacinae templum arcum condidisse puniceis graecisque litteris in sculptum: in quo res a se magnifice gestae summam continebant. Decedens autem ex Italia Hannibal satis prospera nauigatione usus: paucis diebus Leptimum tenuit: ac omnibus copiis in terram expositis Asdrumentum primo atque inde Zamam profectus: cum cognouisset quo statu res Carthaginensium essent: commodissimum esse statuit de finiendo bello consilium inire. Itaque placuit ei: ut ad Scipionem mitteret: quae ab eo postularent: ut aliquem locum medium utriusque colloquio diligeret: uelle sese de summis rebus cum eo agere. Nec satis constat utrum iussu senatus an priuato consilio id factum a poeno sit. Colloquii renuendi Scipioni causa non est uisa. Quare constituto die conuenere in patenti campo cum singulis interpretibus duo celeberrimi duces & potentissimae gentium impatores diuersis septentis de pace & bello sermonem habituri. Nam Hannibal maxime ad pacem inclinauerat animum: quod cernebat rem Carthaginensium deteriore idies fieri: Siciliam Sardiniam Hispanias iam esse amissas: bellum ex Italia in Africam translatum: Siphacem potentissimum regem a romanis captum: omnem spem salutis in iis copiis esse repositam: quod ipse uelut diuturni belli reliquias ex Italia traiecisset: quibus siquid durius contingeret: uix tantum Carthaginensibus uel externi uel ciuilibus roboris superesse. Ut ad tuenda Carthaginis moenia sufficere posset. Igitur longa oratione usus uehementissime contendit Scipionem in eam sententiam trahere: ut pacem quam bellum malebat. Sed Scipio cum in magna spe esset conficiendi belli: a pacis consiliis abhorreere uidebatur. Itaque post longum sermonem ultro citroque habitum re infecta ex colloquio discesserunt: Nec multo interiecto spacio praedium illud memorabile apud Zamam conseruerunt: quod secundissimum Romanis accidit. Primo concursu elephantum Carthaginensium in suos conuersi equitatum Hannibalis perturbauerunt: & Lelius ac Masinissa ex utroque cornu pauorem augentes nullum equitibus spacium dederunt: ut se ex fuga reciperent. Pugnatum est tamen a pedestri acie diu atque acriter: cum poeni superioribus uictoriis fracti in suis dextris totius Africae salutem collocata putarent: Romani autem animo pares spe et superiores essent: sed Romanis non mediocre momentum ad uictoria fuit: quod Lelius ac Masinissa profligatis equitibus opportune in praedium redeuntes maximum terrorem iniecerunt hosti. Eorum enim aduentu celeriter factum est: ut poeni remittentes ardorem pugnae nullum saluti suae praeterquam in fugam remedium quaereret: supra. xx. milia hostium eo die a romanis caesa totidem prope capta dicuntur. Ipse Hannibal dux ad ultimum euictum pugnae moratus: e media caede cum paucis effugit. Accersitus deinde Carthaginem: ut labenti reipsum subueniret: ostendit senatui nullam spem in armis ulterius esse ponendam: suauiterque ut postpositis caeteris rebus mitteret ad imperatorem Romanum: qui quacumque ratione possent: de pace agerent. Missi. x. legati cum pacis condiciones Carthaginem rettulissent: serunt Gisgonem quendam paci aduersantem sententiam dixisse de renouando aduersus romanos bello: quae cum a multis audiretur: indignatus Hannibal eo tempore ab imperitis uiris talia iactari: dicentem adhuc hominem ex superiore loco deturbauit. Et cum hoc audax negocium ac libera ciuitate indignum uisum multitudini esset: suggestum ascendens: Neminem inquit indignari oportere: si is qui a prima pueritia a Carthagine profectus in bello & armis aetatem agisset: urbanas consuetudines ignoraret. post haec de conditionibus pacis ita prudenter dixerunt: ut extemplo Carthaginenses tanti uiri auctoritate commoti accipientes eas leges quas uictor & necessitas daret: censerent. Fuerunt autem condiciones admodum durae: quales uictores uictis in extremis rebus imponere consueuerunt: sed praeter caetera Carthaginenses annum stipendium populo Romano usque ad certum tempus soluere tenebantur. Cum uenisset dies in quo prima

pensio conferenda Romanis erat: & iugemiserent oēs ad uocem tributi: ferunt Hānibalem cōmotū inuili
 lamentatiōe pœnoꝝ risum effudisse: & increpitum ab Hasdrubale He duo: q̄ in cōi totius ciuitatis mæsti
 cia tam effuse lætare: respōdisse: nō lætātis hominis illum esse risum: sed eoz̄ inanes lachrymas deriden
 tis: quæ eo tpe i leuiore malo: qđ cuiusq̄ priuati ciuis pecuniā tāgeret: potius manerēt: q̄ antea cum roma
 ni classes arma & amplissimaz̄ uictoriæ spolia Cartheginensibus detrahebāt: uictisq̄ imponebāt leges.
 Non me præterit auctores esse: q̄ dicāt Hānibalem ueritum ne petenti Scipiōi dederet: statim re male ge
 sta in Asiam pfugisse. Sed utq̄ subito hoc factum fuerit: an aliquāto post prælium illud ad Zamā cōmis
 sum: paḡ referre arbitramur: cum satis cōstet eum despatis rebus i Asiā pfectum exilioq̄ mulctatum ad
 Antiochum puenisse. Fama quoq̄ haud dubia est tā hospitaliter tāq̄ honorifice acceptū eē a rege: ut statī
 publicis pariter ac priuatis cōsiliis adhiberet. Erat. n. Hānibalis nomē magna apud oēs gloria: cōis insuper
 accedebat ira cōmuneq̄ i romanos odium: uehemēs stimulus ad excitādum bellum. Quare opportune
 accessisse uidebat: nō solum ad inflāmandum aīum regis sed et ad aperiendā uīā gerēdi aduersus Romāos
 belli: quā unicā tātum esse dicebat: si arma i Italiam transferent: & italici generis cōpararent milites: q̄bus
 solis uictrix aliæ gentium puincia supari posset. Centum nauium classem: decē & sex milia peditū: mille
 eq̄tes petebat a rege. His copiis se italiam i traturæ pollicebat ac turbaturæ italicas gentes: q̄s sciret ob recētē
 memoriā punici gesti belli uehemēter horrere Hānibalis nomē. Spem insup̄ afferebat de punico renouā
 do bello: si p̄ regem sibi liceret Carthaginem mittere: q̄ factionem barchinā cōcitarent: atq̄ eoz̄ aīos p̄mo
 uerent: q̄bus impium populi Romani erat iuisum. Assentiente rege Aristonem quendam tyrum delegit
 hoīem callidum & idoneum ad hoc negocium cōficiendum. Huic magnis p̄miis pollicitatiōibusq̄ psua
 sit: ut Carthaginem peteret: amicos cōueniret: & mandata quædam uerbis suis ad eos deferret. Ita Hanni
 bal patria exul p̄ totum orbem terraz̄ aduersus Romāos cōcitabat bellum. Nec iam inanes eæ cogitatio
 nes uidebāt futuræ: si Antiochus ut ab initio cœpit: sic etiam postea ei magis q̄ adulatoribus & purpuratis
 suis fidem p̄stitisset. Sed inuidia quam plærunq̄ regiæ domus alunt: multos Hannibali aduersarios pepe
 rit: qui cum uerent: ne callidus impator iis cōsiliis aucupando gratiam regis in maximum auctoritatis
 & potentie gradum ascenderet: eum suspectum reddere nitebant. Accidit etiam per id tps̄ ut, P. Villius le
 gatus Ephesum ueniens frequētem cum pœno sermonem haberet: ex quo facile data est obtrectatoribus
 criminādi facultas: & tāta suspicio de fide Hānibalis antiocho orta: ut oīo a cōsilio regio excluderet. Sunt
 qui dicunt eodem tempore, P. Africānum unum ex legatis ad antiochum missum cum pœno esse locu
 tum: & inter alia multa ab Hannibale petiisse: ut ex animi sententia diceret: quem maximum imperatorē
 fuisse censeret: Hannibalem autem respondisse: primo loco sibi Alexādum Macedonum regem: secundo
 Pyrrum epirotā: tertio seipsum collocādum uideri. Ad hoc leniter arridētem Africānum dixisse: Quid
 censes hānibal si me uicisses? Me procul dubio iquit cunctis aliis imperatoribus anteferrem. hoc respō
 sum placuisse Scipioni ferunt: q̄ se nec posthabitu nec adhibitu i comparationem: sed ueluti incom
 parabilem occulta q̄dam assentatione a punico ingenio relictum uideret. Post hæc hannibal occasionem
 nactus antiochum alloquendi iam inde a prima pueritia repetens sic seipsum purgauit: sic de hodie suo i
 romanos differuit: ut in pristinā gratiā regis quā p̄p̄ amiserat: amicitiaq̄ rediret: itaq̄ rex cōstituerat ani
 mo hunc ducē cū regia classe in italiā mittere: ut p̄stantissimi uiri & perpetui hostis populi Romani sicuti
 iam sibi persuaserat: aīum ingeniumq̄ experiret: Sed unus Thoas princeps æthologz̄ huic sententie aduer
 satus seu inuidia seu q̄ re uera ita agendū censeret: mutauit animū regis: & hāc deliberationē quæ magnū
 momentū ad bellum habitura uidebatur: omnino euertit. Hortatus est, n. Antiochum ut i Græciā traici
 ens ipsemet rē suā ageret: nec patere huius belli gloriam ad alium puenire. Rex igit̄ psualus paulopost
 in Græciā pficiscit ad excitandum aduersus Romanos bellum: ubi nō lōgo iteriecto spatio cum de cōci
 lianda Thessalogz̄ gente cōmuni cōsilio agitaret. Hannibal nominatim sententiā rogatus non tā de Thes
 salis q̄ de summa rege ita elato animo differuit: ut approbationē oīum qui ibi aderant: assensumq̄ moue
 ret. Non. n. de Thessalis magnopere laborandum sed curandum oībus modis censuit: ut Philippus Mace
 donum rex aut in belli societate ueniret: aut neutri parti adhærens dimicationē ociosus spectaret. Adiecit
 p̄terea consiliū de inferendo ex propinquo Romanis bello: suā quoq̄ operā ad id conficiendum amplif
 simis uerbis pollicitus est: & detulit. Auditus est pœnus summa attentioe: sententiāq̄ illius laudata magis
 q̄ postea re aut effectu comprobata. Ex quo pleriq̄ mirantur hunc ducē qui tot annos cū populo Roma
 no omnium pene gētium uictore certauerat: eo tpe posthabitu esse a rege: quo erat eius opa & cōsiliū
 maxime expetendum. Quis. n. in toto orbe terrarum callidior ip̄erator reperiri poterat: q̄s ad gerendum
 cum Romanis bellum accōmodatior: hunc tamē posthabuit rex initio gerēdarum rerum: nec multum
 tempus præterit: cum cæterorum cōsilia deridens fassus est unum Hannibalē præuidisse ea quæ i rē es
 sent. Nā cum bellum in Græcia prospere euenisset Romanis: cessit ex europa Antiochus: & Ephesum se
 recepit. Ibiq̄ solutus curis pacē animo destinabat: minime credens timenda esse i asia romana arma. Nec
 deerat talia cōcupiscenti adulatorum assentatio: perpetuum malum regum: qui dum ea quæ uolunt: libe
 ter audiunt: se adulari sinunt: & falli æquo animo patiuntur. Sed Hannibal cui nota erat potentia Roma
 noꝝ & dominādi cupiditas: regē monuit: ut de omnibus aliis præter q̄ de pace cogitaret: Romanos crede
 ret nunq̄ quieturos: nisi cum experti essent: an sicut in Africa Europaq̄: ita etiā in tertia parte orbis ter
 rarum extendere fines imperii possint. Motus auctoritate uiri Antiochus extemplo Polixenidā hominē
 sagacē & maritimis certaminibus assuetum aduentanti Romanorum classi ire obuiam iussit: & pœnum
 in Syriam misit: ut magnam uim nauium compararet: Huic deīde classi Hānibalē ipsum & Appolloniū

HANNIBALIS

quēdam ex purpuratis suis p̄fecit: q̄ cum audissent Polixenidā cum Romanis congressum haud p̄sere re-
 gessisse: p̄lium ipsi cum Rhodiis: q̄ socii erāt Populi Ro. cōmittendum putarēt. Hānibal ī ea pugna Euda-
 mum p̄fectum Rhodiorū a sinistro cornu iuadens iā p̄toriā nauim circūuenerat: & sine dubio superior erat
 cum ex alio cornu hostes fugato Apollonio aduolarūt: & uictoriā p̄pe iā certā ex eius manibus extorserūt.
 Post hāc naualē pugna p̄p̄ feliciter tentatā nihil fere memoria dignum ab Hānibale gestum accepimus.
 Nā debellato Antiocho romani p̄ter alias cōditiōes q̄s ip̄osuerunt regi: hānibalē p̄petuum suā reipu. ho-
 stem sibi tradi postulabāt. Hāc hānibal multo ante p̄spiciens subito post illā memorabilē pugna ad Ma-
 gnesiā cōmissam: q̄ regiae opes cōciderūt: ab antiocho discessit: & lōgis erroribus euagatus: tādē ad Pru-
 siam Bythiniā regē cōfugit: nō q̄ ī amicitia eius spem multā reponeret: sed q̄ p̄ orbem terrarū lōge terra
 mariq̄ dominātibus Romanis armis locū magis necessarium quē posset q̄ tutum quē uellet: sibi peten-
 dum censebat. Sunt q̄ uicto antiocho in Cretā p̄fectum ad Cortynos hānibalē dicunt: ibiq̄ extēplo uulga-
 tum eē eum magnā uim auri argentiq̄ secum ferre. Ex quo ueritum ne Cretēses sibi manus iniicerent: ta-
 le remediū iuenisse ad piculum euitādum. Amphoras plumbo aureato refertas in templo Dianae colloca-
 ri iussit: simulās se eaz̄ ueluti thesauri sui maximā curā sollicitudinēq̄ habere. Ex altera pte statuas aeneas
 q̄s pecunia īpleuerat: domi abiecit. Dum illi templū custodiunt: ne amphorae se insciis auferant: interim
 Hānibal uelis ī altū datis in Bithyniā p̄fugit. Est aut̄ in Bithynia uicus iuxta littus maris: quē icole regio-
 nis Libyssam appellāt: de quo uulgatū carmē circūferri solitū aiunt: Corpus hannibalis libyssa tumulabit
 terra: Eo ī loco diuersabat p̄cenus nō inerti q̄dem ocio uitā agēs: sed in nautis eqs ac militibus exercendis
 studiū adhibens. Dicunt aut̄ scriptores q̄dam hoc tpe Prusiam gerentē bellū cū Eumene Pergami regē: q̄
 socius & amicus erat Populi Ro. classi Hānibalē p̄fecisse. Hunc uero nouo cōmento Eumenē aggressum
 ex nauali p̄lio uictoriā reportasse. Nā priusq̄ pugna iniret: Hānibalē tradunt magnā serpentū copiā ī uasa
 fictilia cōiecisse: deinde inito p̄lio: dum oīum aīos oculosq̄ occuparet certamen: uasa ī hostium naues imi-
 sisse: atq̄ eo pacto implicatos hostes & re noua p̄territos in fugam uertisse. Eius aut̄ sic gestae rei non uetu-
 stiores annales sed Aemi ius & Trogus meminerunt. Itaq̄ fides penes auctores sit. Ceterū horū regum cō-
 tentiōibus Romā platis: senatus. T. Flaminium cuius ob res in grācia gestas celebre nomen est: legatū in
 Asiam misit: ut (quātum cōiectura assequi possum) cum utroq̄ rege de pace ageret. Is cum ad Prusiam ue-
 nisset: iniquo aīo ferens hoīem inimissimum nomini Romāo ex tot domitis gentibus populisq̄ caesis su-
 peresse: magna cōtentione a rege ip̄etrauit: ut sibi Hannibal dederet. Iam inde ab initio p̄cenus leuitatem
 prusiae suspectam habens: in diuersorio plures cuniculos fecerat: septemq̄ exitus p̄parauerat capeffendam
 fugam: si qua repentina necessitas cōpulisset. Auxerat etiam nō mediocriter hanc suspiciōem suā Flāminii
 aduētus: quem sibi tum publice ob cōe odium urbis: tum priuatim ob memoriam Flāminii patris ad-
 trasumenū lacum iterempti oīum Romanorū īfestissimū esse credebat. Ita anxius curis remedia (ut supra
 diximus) ad euadendum iuenerat p̄p̄ sibi aduersus tantas opes p̄futura. Cum milites regii frequentes ad
 eum capiendum missi undiq̄ cinxerunt domū: ad primū eorū aduētū tentauit hānibal p̄ q̄ occultissimū
 exitum fugam capeffere. Vbi eum locum custodiis teneri sensit omni spe euadendi abiecta: statuit morte
 uoluntaria Romanorū manus effugere. Alii seruum ab eo iussu cōpressa gula spiritum interclusisse tra-
 dunt. Quidā sanguinem tauri: sicut Clitarchus Stratoclesq̄ de Themistocle finxit. bibisse eum dicūt: atq̄
 eo potu mortuum concidisse. Lūius autem locupletissimus historiae auctor Hannibalem scribit uenenu
 ad similes casus p̄paratum poposcisse: & pene mortiferam illam potionem tenentem manu dixisse: Sol-
 uamus ingenti cura populum Ro. ubi mortis iam consumpti senis tantum tanq̄ p̄sens desiderium te-
 net. Romani patres Pyrrhum Epirotarum regē infestis signis appropinquantē moenibus romanae urbis
 a ueneno monuerūt: ut caueret. Hi auctores fuere: ut rigiae dignitatis uictaeq̄ dextrae oblitus hospes ho-
 spitem scelere prodiret. His dictis regem Prusiam multis execrationibus detestatum ueneno sibi consci-
 uisse mortē. lxx. aetatis anno: ut quidam memoriae prodiderunt. Defuncti corpus apud Libyssam colloca-
 tum dicunt in lapideo sepulchro: in quo scriptum fuit: Hannibal hic situs est. Sed eius mortis nuncium ac-
 cipientes Romani: uariae id prout cuiusq̄ ingeniū erat interpretabatur. Plæriq̄ Flaminium crudelitatis ar-
 guebāt: q̄ ueluti p̄clarī cuiusdā facinoris gloria adepturus auctor extitisset opprimēdi exacta aetate uix:
 a quo nullum ulterius periculum reipublicae iam prope uictrici omnium gētium timeri poterat. Quidā
 uero factum excusantes. Flaminio etiam tribuebant laudi: q̄ perpetuum hostem populi Roma. de medio
 sustulisset: cui etsi uires corporis ac robusta aetas: non tamen ingenium consilium rei militaris peritia deef-
 set: quibus prusiam ad arma concitare: Asiamq̄ nouis bellis commouere ac perturbare potuisset. Erāt. n.
 p̄ id tempus ita amplae Bithyniae regni opes: ut nō facile contēnendae uiderētur. Nam posteris tēporibus
 Mithridates Bithyniae rex diu naualibus terrestribusq̄ copiis populū Roma. fatigauit: aduersusq̄. L. Lu-
 cullū ac. Cn. Pompeium p̄stantissimos imperatores cum magnis exercitibus in acie stetit. Idem a rege
 prusiae duce p̄sertim Hannibale timeri poterat. Quare nōnulli ea p̄cipue causa. Qu. Flaminium opi-
 nantur ad Prusiam missum esse legatum: ut Hannibalis necē secretis consiliis agitaret. Verū credere libet
 hoc quæsītū esse a. Qu. non tam ut p̄senti morte Hānibalē de medio tolleret: q̄ ut homo qui tot inflixe-
 rat suae reip. clades: Romā uiuus p̄ducere: idq̄ populo Ro. utile: sibi uero honorificū eē cēseret. Tali gene-
 re mortis iteriit Hānibal p̄cenus uir: ut alia omittā: bellicis sine dubio laudibus uehemēter excellens: cu-
 ius siue aīus siue īgeniū siue egregia rei militaris disciplina q̄ti momēti fuerit ī rebus: facile ex eo ītelligi licet
 q̄ carthaginēses bello tāta cōtētiōe suscepto: nō prius se uictos cōfessi sunt: q̄ cū fuit hānibal ap̄ Zamā ma-
 gno illo p̄lio supatus: ut bellicae eorū uires stetit simul cū hānibale duce atq̄ una cū eo cōcidisse uiderēt.

SCIPIONIS APHRICANI VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRECO PER
DONATVM ACCIAIOLVM IN LATINVM VERSA.

ORNELIO SCIPIONI QVI PRIMVS NOMINE Victæ a se gētis Aphricanus est di-
ctus: patrem fuisse cōstat. P. Sciponē uigē patriciū ex nobilissima Corneliogē gente: cū quo
primum Romano impatore Hānibal pœnus signa in Italia cōtulit. Is eum multas eēt in
Hispania uictorias cōsecutus resq; gessisset memoratu dignas: domū quodā plio aduersus
hostes inito dum sese offert: ubi plurimus labor plurimum piculi erat: subito p̄cussus ictu
occidit. Simili pene casu. Cn. Scipio eius frater paucis post diebus fortiter pugnans iteriit.

Amboq; ii impatores p̄ter regē gestagē nomē: magnum quoq; fidei temperatiæ uirtutis desiderium nō mō
militibus suis q; sup̄fuere: sed eēt hispanis gētibus reliquerunt. At uero. Cn. Scipionis. P. Cornelius Nasica fi-
lius fuit uir cōsularis triūphalisq; q; adolescens cum esset p̄ accipienda matre Idea ī tota ciuitate est uir op-
timus iudicatus. Publii autē filii fuere Scipinis duo egregia sine dubio p̄les: quorū alterū ob Asiā deuictam
Asiaticū: alterū uero domitorē Africæ ob memorabile uictoriā de Hānibale & de pœnis: ut supra diximus:
Africanū appellāt: de quo hæc scribenda suscepimus: nō tam ut eius nomen a græcis latinisq; scriptoribus
celebratū his l̄ris fieret illustrius: q̄ ut regē gestagē series & domestica disciplina esset nostra opa ī oculis ho-
minū collocata: quā ueluti imaginem p̄clare uirtutis impatores & duces cum ituerent: imitatiōe dignis-
simā iudicarent. P. Cornelius scipio iā inde a pueritia cum eximia idolis & summæ uirtutis specimē præ-
se ferret: sub auspicio patris cœpit disciplinis militaribus erudiri. Ductus est. n. ī castra initio secundi puni-
ci belli. vii. & x. agens annū ac breuis t̄pis spacio factū est: ut magnā laudē a summo uiro & ab exercitu cō-
sequeret: equitādo uigilādo oīa militari labore tolerādo. Ea insup̄ documenta animi atq; ingenii dedit: ut
gratiā simul adipisceret: & admirationem gentiū cōmoueret. Nā eq̄stri plio qd̄ ad ticinū amnē. P. Corne-
lius cōsul cū hānibale cōmisit: iterfuisse Scipionē constat: p̄ditūq; memoriæ a q̄busdā auctoribus est. Cor-
neliū patrē Sauciū ac p̄pe ab hostibus circūuētum a Scipione filio. iā tum pubescēte fuisse seruātū. Eo deīde
t̄pe quo ap̄d cānas cum magna calamitate ac p̄pe p̄nicie romani īperii certatū est: cum ad. x. milia hoīum
Cānūsiū p̄fugissent & oēs uno ore Apio pulchro q; p̄xime ædilis fuerat. P. Cornelio admodū iuueni im-
periū detulissent: declarauit Scipio q̄ta sibi uirtus q̄taq; animi magnitudo inesset. Nā q̄busdam iuuenibus
derelinquēda Italia agitātibus ī cōsultantium cætum p̄rupit: ac stricto gladio iurare oēs coegit se rempu-
nō deserturos. Hæc aliq; eiusdē generis magnitudine q̄dam animi atq; īgenii ab eo iuuenē edita populū
romanum cōpulerunt: ut ei supra ætatē supra eēt cōsuetudinem magistratus curāq; maximagē regē defer-
ret. Quippe ante legitimū t̄ps ædilitatē petēs etsi tribuni plæbis aduersarent: q̄a nōdum satis annorū esset:
peruicit tamen ut p̄ tribus duceret atq; extemplo frequētibus suffragiis q̄ritum ædilis curulis est declara-
tus. Cum uero pater patruusq; duo egregii impatores breui iteruallo ī Hispania cecidissent: curādumq; a
Populo Ro. eēt: ut aliq; dux singulari uirtute ī eorū locum succederet: nemo reperiēbat: q; ad hoc graue &
piculosum bellum post tantorū impatorū interitum p̄ficisci auderet. Itaq; habitis comitiis ut p̄cōsul crea-
retur: cum cæteri reipublicæ principes in tanta facultate silerent: unus Scipio. iiii. & uiginti annos natus in
medium p̄siliens īgenti fiducia professus est se hoc munus libenti animo suscepturum. Hac fortissimi iu-
uenis audita uoce nulla mora interposita est: quin īcredibili studio suffragiorū īperium ī Hispaniā Scipio-
ni decernerēt. Sed paulopost secum reputātes quirites aduersus quos pœnorū duces & in quibus regioni-
bus bellum gerendum esset: uix censebāt fieri posse: ut ībecillitas ætatis tantā grauitatem regē sustineret.
Quare momēto tēporis quasi iā decretæ rei centurias pœniteret magna aīorū commutatio facta ē. Quod
ubi an imaduertit scipio: statim aduocata cōcione sic de ætate sua ac de bello quod gerendum erat disseruit:
ut ad se unum intuēdum oēs audiētes cōuerteret: & ad pristinā spē bene gerendæ rei populū Ro. animi
aliisq; uirtutibus uehemēter excellēs: sed præstās etiā pulchritudine oris & totius corporis forma cōspiciuus
lætā atq; hilari fronte: quæ plurimum ualēt ad gratiā hoīum cōciliādā. Habebat & ī gestu & ī motu sum-
mā dignitatē. Ad hæc animi bona muneraq; naturæ cum militaris accederet gloria dubiū erat gratior ne
gētibus domesticis uirtutibus an mirabilior bellicis artibus foret. Imbuerat etiā animos multitudinis su-
perstitione quadā: q; singulis diebus ex quo uirilē togā sumpserat. in capitolium ascendere ac sine arbitris
adē ingredi cōsueuit: ut crederēt homines sicut iā multo ante Numā Pompiliū ab Aegeria nymp̄ha sic
etiā archana quædā in tēplo doceri: quæ ceteris nō essent communia. Præterea ut olim de Alexandro Ma-
cedonum rege: sic ea tēpestate de Scipione quidā finxisse: uidentur anguē in cubiculo matris frequēter ui-
sam. Cæterū iis omiſſis. P. Scipio ex Italia decedēs cū decē milibus peditum. xxx. nauium classe oēs autem
quinqueremes erāt in Hispaniā proficiscitur: ac paucis diebus ad emptoria delatus copias exponit: terre-
striq; itinere Tarraconē cōcedit. Ibi cōcilio indicto legati ex sociis urbibus frequentes cōuenere: qui comi-
ter benigne accepti grata responsa domum rettulerunt. Post hac Scipio īgenti cura ad futurum bellum
intentus cōmodissimū esse statuit reliq; ueteris exercitus quæ uirtute. L. Martii seruatae erant: suis copiis
adiūgere. Nā post duorū Scipionū iteritū: cū Hispaniæ p̄pe amissæ. Romanæ legiōes fusæ fugatæq; essent
unus. L. Martius romanus eques collectis duorū exercitū reliq; præter oīum spē exultātes uictoria hostes
cōtriuuit: bellumq; in Hispania aduersus tres pœnorū duces īcredibili uirtute idustriq; sustinuit. Ad has
igitur copias quæ in hybernis cōstitutæ erant: cum uenisset Scipio excitati sunt omnium animi ad spē be-
ne gerendæ rei: & ueterum imperatorum memoria renouata ut nemo miles esset qui iuuenem itūendo
explere desiderium posset. Ipse uero collaudatis militibus: q; de repu. non desperassent: ante oēs. L. Martiū
in p̄cipuo honore habuit: ut ostenderet uigē q; suis uirtutibus cōfideret: alterius gloriæ nō iuidere. Exacta

SCIPIONIS APHRICANI

hyeme cum nouum ueterēq; exercitum ex hybernis deduxisset oīum primum Carthagiē nouā oppu-
gnare cōstituit: Nula. n. ex Hispanis ciuitatibus opulentior habebat: nulla cōmodior erat ad bellum terra
mariq; gerendū. Quinetiā Carthaginēsiū duces oēm apparatū belli & qcqd p̄cio dignum habebāt: in hāc
urbem cōgesserāt. Eā quoq; ac eius arcem ualidis p̄sidiis munierāt. Ipsi uero ne tribus una regio p̄meret:
diuersa petierāt loca: nihil minus eo tpe q̄ Carthaginis oppugnationem timentes. Scipio iam oībus neces-
sariis cōparatis ad eā obsidendā cum omni exercitu p̄fectus terra mariq; urbem aggredit̄. Negotium ar-
duum & diuturnum apparebat futurum: q̄ urbs munita erat & defensores ita animati: ut non mō tueri
Carthaginis mōenia: sed et erumpere ī hostem & castra Romanorū aggredi auderent. Veꝛ multa iterdū
quæ uiribus superari nō possunt: ingenio cōficiunt̄. Cōpertum habebat Scipio stagnum: quod haud p̄cul-
abest a Carthaginis mōenibus aestu maritimo decrefcere & uado ea parte trāfiri posse: unde ad muꝛe facili-
us esset accessus. Tali occasione q̄ nulla maior ad capiendā Carthaginem dari poterat: ut edum ratus: cum
t̄ps cōmodū uisum ē expediri acies & distributis copiis urbē uehemētius q̄ unq̄ antea oppugnari iubet. Ip-
se iterim fortissimorū uiroz manum deligit: q̄bus imperat ut supato stagno in muꝛe ab ea parte: quæ mi-
nime suspecta erat euadāt. At hi q̄bus negotium datum ē: p̄spere traiecto stagno: cum ex alia parte urbis
acerrime pugnaret: locū quē petebāt neglectū iueniunt: celeriterq; scādētes muꝛe hostes a tergo adoriunt̄
Oppidani & externi p̄sidiū milites: q̄bus tātum rep̄tini piculi p̄ter opinionē acciderat extēplo mōenia de-
ferunt: ancipitiq; pauētes malo se ī fugā cōiiciunt. Instāt tergis Romani: subitoq; urbē capiunt diripiuntq;
ubi īgens p̄da & oīum regū q̄ ad bellū usui erāt summa ē facultas iuenta. Scipio ob bene nauatā operā col-
laudatis donatisq; militib; cum ei q̄ primus muꝛe ascēderat: muralis corona dāda eēt: & cōtētio iter duos
milites orta oēm p̄pe exercitū ī certamē traxisset: extēplo cōciōe aduocata cōpertū se hēre dixit ābos pari-
ter muꝛe ascēdisse: atq; ambos coronis muralibus donādos eē. Quo factū ē: ut oīs cōtētio q̄ iā ad summū
p̄uenerat: tolleret̄. Post hāc obsides quoq; ī ea urbe īgens copia erat: ciuitatibus Hispaniæ restitui iussit: ex
quo maxie homāitatis & clemētiae nomē sibi cōparauit: multosq; populos hac idulgētia mouit: ut ad ro-
manū redirēt a punico iperio. Sed oīum primū eius famā & beniuolētiā auxit id qd̄ a cūctis scriptorib; ut
summe uirtutis exēplū celebrat̄. Adducta ē. n. ī cōspectum īpatoris una ē captiuis uirgo lōge ante alias spe-
cie ac pulchritudie īsignis. Hāc & Scipio custodiri diligentissime: & seruari itegerrime iussit: pauloq; post
cū despōsatā cōperisset Luceio p̄cipi Celtiberorū: spōlo ad se accito (is adolescēs erat) itegrā iuiolatāq; resti-
tuit. Res est p̄fecto celebrāda l̄is: & ipse Scipio dignus ut tātā māsuetudinis & cōtinētiae ab oībus scripto-
ribus ferat fructum: Huius beneficii memor Luceius: cū liberalitatem modestiā & singularem ī oī gene-
uirtutis p̄statiā romani ducis p̄ suos populos diuulgasset: paulo post cum magna eqtū manu ī romanorū
castra rediit. Carthaginēsiū duces Mago Hasdrubal Barchinus & alter Hasdrubal Gisgonis filius Cartha-
gine noua amissa: & si nō ignorabāt q̄tum ad opinionē gentiū & summā uniuersi belli esset detrimenti ac-
ceptum tū rem p̄rio tegere: deide uulgatā extenuare uerbis quoad poterāt nitebāt. Scipio uero multis po-
pulis p̄cipibusq; hispanis: iter quos duo reguli Mādonius & idibilis fuere sibi adiunētis: cōstituit aīo ī ea
loca iter facere: q̄bus in locis Hasdrubalem Barchinum esse audiebat: ut prius cū eo q̄ Mago & alter Has-
drubal se ei cōiungerent decertaret. Hasdrubal Barchinus p̄pe flumen besuliā hēbat castra: auidus & ipse
certaminis & suis copiis satis fidens: ueꝛ ubi appropinq̄re scipionē cognouit: ex planitie ī tumultū quendā
satis natura munitum sese recepit: quem īlecutae romanæ legiōes nullā morā iterponēdā putarunt: qn̄ ce-
dētī istarēt hosti: & primo aduētū castra adorirent: nō secus q̄ si una expugnaret̄ urbs: circa castra pugna-
tū est. Carthaginēses natura loci & necessitate: quæ etiam ignauos excitare solet: fidentes īpetū hostiū su-
stinere nitebantur. Romani ecōtra spe & audacia pleni acriter dimicabāt: atq; eo magis q̄ in cōspectu Sci-
pionis atq; oīs exercitus res gerebat: ut nullū paulo fortius factū latere posset. Itaq; nō prius remissa oppu-
gnatio est q̄ omni conatu annexi romani uallū superarunt: pluribusq; locis castra irrūpētes ī fugā cōpulerūt
p̄cōnū. Hasdrubal uero dux priusq; castra in ptatē romanorū uenissent: cum paucis militibus fugit. Hoc p̄-
lio facto Scipio cōsuetudie sua oīs captiuos hispani generis ad se uocari & sine p̄cōio dimitti iussit. Ado-
lescētē ex his regii generis Masinissæ nepotē comiter benigneq; acceptum ad Masinissam remisit: magni-
ficētissima quoq; adiecit dona: ut ostēderet īperatorē exercitus nō minus liberalitate & domesticis uirtuti-
bus: q̄ bellicis artibus ornatū esse oportere. Est. n. belli finis uictoria: cuius fructus maxie in liberalitate clā-
mētiaq; cōsistit. Hinc ducū gloria: hic īperatoriae laudes emanāt: ut in p̄sēntibus accidit rebus. Nā Hispa-
norū multitudo quæ ibi frequēs aderat: hāc idulgētia rōani ducis admirata cōtineri nō poterat qn̄ eū ho-
noris & uirtutis grā appellaret regē. Sed Scipio hāc uocē rōanis auribus īfuetā subito oppressit: nec eū titū-
lū sibi tribui passus: est quē optimorū ciuiū cōsuetudini & romanæ libertati aduersum esse sciebat. Hortā-
tus est tantū hispanas gētes: ut si ī referenda gratia memores esse uellent: fidē ī populū romanū beniuolen-
tiāq; seruarent. Dū hāc a Scipioē gerebāt: interī alii duo Carthaginēsiū duces accepto nuncio male gestæ
ad Besulā rei iungere copias p̄perarunt: pauloq; post hasdrubali Barchino se cōiunxerunt: ut cōi cōsi-
lio de summa belli decernerent. Itaq; iter se collocuti post lōgā disceptationem ī ea snia cōuenere: ut Has-
drubal barchius ī Italiā ubi Hānibal frater & caput belli erat trāfret: Mago uero & alter Hasdrubal ī His-
pania remanerēt: supplementū a Carthagine peterēt: nec prius cū īperatore rōano signa cōferrent: q̄ undiq;
cōuocatis auxiliis īgentes copias cōtraxissent: Post hāc petente Italiā Hasdrubale: missus est ex Africa ī eius
locū īperator Hāno: quem primo aduētū celtiberiā concitantem. M. Scyllanus iussu Scipionis aggredit̄.
p̄liorū cōmissio supat capitq;. Erat una urbs: quā icolæ regiōis originem appellant: opulentissima sane
& accommodatissima ad renouandum bellum. Ad hanc oppugnādā cum parte copiarū missus. L. Sci-

pio locū munitiorē inuenit: q̄ ut primo impetu capi posset. Itaq; corona circundedit urbē: paucisq; diebus expugnata direptaq; ī potestate rededit. Instabat iā p̄p̄inqua hyems: & tēpus admonere uidebat ut hyberna utriq; peterent. Quare his rebus p̄spere gestis: Scipio Tarraconem Mago & Hasdrubal Gisgonis filius se ad oceanū receperūt. sequenti aestate magna cōtentione renouato ī ulteriore Hispania bello Romāi Carthaginensq; prope Besulā congregiuntur: iustaq; acie p̄lium cōmittunt in quo post longū certamen superior Scipio ī fugā uertit hostes: magnoq; numero eorū interfecto: neq; sui colligēdi: neq; cōsistendi facultatē dedit: neq; prius uictoriā modum imposuit: q̄ Hasdrubal & Mago ex cōtinenti pulsi gades se recipere coacti sunt omnibus prope copiis amissis. Erat in exercitu Carthaginensium Masinissa iuuenis magni animi magniq; consilii: qui opportunitate capta clam cū Scyllano congregiendi primos aperuit ei amicitiaē aditus: siue scipionis liberalitate allectus: siue tempus uenisse ratus: in quo uictoribus romanis adhærendum censeret. Hic est Masinissa: qui postea beneficio romanorū potētissimus euasit Numidiaē rex: ac multis in rebus populo romano usui & adiumento fuit. Cæterum eo anno: qui erat. xiiii. secundi punici belli foelici auspicio procursulis Scipionis hispania prima ex continentis regionibus uicta: postrema tamen in prouincia forma redacta ab Augusto Cæsare longo interuallo fuit. Scipio non contentus maximis rebus: q̄s breui tempore in hispania gesserat: cum iam sibi Africā animo destinaret: cōmodissimum esse statit Syphacem Massessulorū regem omni arte in romanorū amicitiaē trahere. Itaq; explorata uoluntate regis: cū non alienam a societate populi romani cōperisset: extemplo oibus rebus post positis duabus q̄nqueremibus in Africā cōtendit. Veniebat a Gadibus eodem tēpore hasdrubal Gisgonis filius: ac ueluti ex composito hi duo clarissimi imperatores regē adierunt: certatim q̄sq; pro sua rep. amicitiaē petitori. Syphax hospitio ambo comiter benigneq; accepit: operāq; dedit ut pariter eadē mensa eodē cubiculo uterent: ne alter alteri p̄latus in honore uideri posset. Tradunt Hasdrubalē p̄sentis scipionis aīum ingeniūq; admiratum secū agitasse q̄tum periculi ex eo uiro suā ciuitati atq; omni Africā immineret. Iuuenē enim acrem & summis uirtutibus p̄ditum: tū multis p̄latis uictorē esse cernebat: nec in tam florenti ætate adduci posse credebat ut pacē q̄ bellū mallet. suspicabat ēt ne Syphax eius auctoritate & p̄sentia motus ad Romanos animum inclinaret. Nec iā eum sefellit opinio. Nam Syphax & si primo aduentu parem se utrisq; p̄bens sermonē induxisset de finiēdo inter Romanos Carthaginensēq; bello: tamen postea negante scipione inconsulto senatu quicq; agi de pace posse posthabendum Hasdrubalē censuit: ac desiderio scipionis obsecutus cū populo Romano: foedus iniit: scipio in Hispaniam reuersus illiturgiū & Castulonē & quasdam alias ciuitates: quæ populi Romani detrectabāt imperiū: partim ipse ui expugnauit: partim auspicio. L. Martii ī ditionem rededit. Et ne tot tantisq; rebus prospere gestis aliquod deesset leticiaē genus: Carthaginem nouam profectus ludos gladiatorū magnifico apparatu fecit: quibus nō solū spectando: sed ēt pugnando multi clari uiri interfuerunt. sed ex Hispanis duo p̄ter alios insignes nobilitate principes Corbis & orsua de regno inter se disidentes eo die cōtrouersiam finire: altero eorum alterius manu interempto. Grauis spectatibus eorū dimicatio: grauior ēt quia patruales erant mors interempti fuit. Post hæc scipionē longe maiora q̄ ea quæ gesserat meditātē aduersa ualitudo corripuit: cuius fama p̄ Hispaniā uulgata: & ut plerūq; sit sermōnibus aucta ad sp̄ nouæ regē nō solū Hispanas gentes: sed ēt romanorū exercitū: quē ille ad sucronē reliquerat cōcitauit. soluta primū militū disciplina ip̄atoris absentia fuerat: mox rumores de ægritudine eius & de periculo uitæ ī exercitū delati tātā seditionē motūq; fecerūt. ut q̄dam cōtēpto tribunorū ip̄erio iisq; demū fugatis duos gregarios milites sibi crearet ip̄atores: qui nō solū nomē ip̄erii a uanis auctoribus delatum sed ēt fasces & secures p̄ se ferre ausi sunt: adeo furor plerūq; & mala ambitio mortaliū mētes exagitat. Nec quere Hispanæ gētes: Mandonius p̄sertim atq; indibilis: q̄ affectantes hispaniā regnū post expugnationē Carthaginis nouæ ad uictorē scipionē defecerat. Deinde Romanorū potētiā lōge lateq; diffusam: iniquo aīo tolerātes aliq̄ nouādag; regē occasionem q̄rebāt. Acceptis autē rumoribus nō solū de morbo sed p̄pe etiā de morte. P. scipionis fideq; abhibita extemplo exercitum cōpararunt: & suesitanis q̄ socii & amici erāt populi romāi itulerūt bellū. Vege cōualescēte scipione: ut ex fama eius mortis falso credita multiplex tumultus fuerat exortus: sic cōperta ueritate rei territi sunt omnium animi: nec q̄sq; ausus est ī nouādis rebus ulterius p̄gredi. Scipio magis externis bellis q̄ domesticis seditionibus assuetus: & si militibus q̄ deliquerant grauius suscensendū putabat: tamen ne dū iræ idulget excessisse ī puniendo modū existimari posset: de hac re ad cōsiliū refert. Maior ps ī eos a q̄bus initiū tumultus ortū erat: aiaduertendū & reliqs ignoscendū cēsuit sic. n. fieri posse oīdit: ut p̄na ad paucos: extemplū ad multos pueniret. Hanc sniam secutus scipio extemplo exercitum seditionis auctorem ad accipiendum stipendium Carthaginem nouam acciri iubet. Edicto paruerunt milites alii suam culpam: ut plerūq; sibi idulgent hoīes leuiorem rati: alii scipiois frati īgenio q̄ mitte ī puniendo esse cōpererant. Dicere. n. solitus fuit male se unū ciuem cōseruare: q̄ mille hostes p̄dere. Vulgatū quoq; erat aliū scipiois exercitū paratū esse ī armis & aduentū eorū oppiri: ut oēs copiarū simul iunctæ aduersus regulos ī suesitanos ducāt. Quāobrem ex Sucrone discedentes magna spe ueniaē cōsequendæ Carthaginē ueniunt. sed postridie eius diei: quo urbē ingressi sunt: in foro uocati ac inermes cōsistere iussi armatis legiōibus circundāt. Tū Impator romanus tribunal ascendēs uniuersæ multitudini sese oīdit ea ualitudine eo uigore: q̄lis ī pubescēte ætate unq; fuerat: cōcionē deinde habuit lōge acerrimā & grauissimis querimōiis plenā: ut nemo miles ex iermi exercitu eēt: q̄ aut a terra oculos erigere aut dicētis uultū sustinere p̄ pudorē posset: cōscientia. n. p̄petrataē rei ac suppliciorū metus terrebat aīos: & optimi ducis p̄sentia noxiis pariter atq; innoxiiis ruborē icutiebat. Itaq; tristi silētio torpebāt oīa. Posteaq; finē dicendi fecit: p̄cipes seditionis ī cōspectum multitudinis p̄ducūt. Ibi uirgis cæsi more maiorū securiq; p̄cissi

SCIPIONIS APHRICANI

horribile spectaculū uidentibus p̄buere. His rebus ita cōpositis Scipio reliquisq; militibus nouo sacramen-
 to adactis expeditionē ī Mandoniū atq; indibilē p̄nuntiari iubet. Nā hi secū reputantes a militibus roma-
 nis q; castrensīs seditiōis auctores fuerant: p̄cōnā eē repetitam: oēm spē abiecerāt ueniā īpetrādā: atq; ex eo
 xx. milia peditū: duo milia equitū cōparauerant: ut his copiis aduersus romanos p̄grederēt. Quod ubi co-
 gnouit Scipio: priusq; augerēt regulorū uires: & plures populi cōspirarent: maturat a Carthagine p̄ficisci:
 & quāta maxime celeritate p̄t ad hostē pergīt. Reguli loco satis munito habebāt castra. sicq; suis copiis si-
 debant: ut nec alios puocare: nec prouocati pugnā detrectare parati eēt. Factū est autē p̄p̄inquitate castro-
 rū: ut paucis post diebus a romanis laceffiti in p̄lium descenderent: ī quo q̄dem aliq̄diu summa cōtentiōe
 dimicatū ē. Tandem hispani a tergo circūuenti: ac in orbē pugnare coacti superant. Vix tertia pars ex eorū
 numero aufugit. Mādonius atq; indibilis nullū remediū p̄ditis rebus eē cernētes: legatos ad scipionem
 miserunt: q; suppliciter pacem peterent: & ueniā deprecarent. at scipio & si quantū ī se atq; in populū ro-
 manū facinus admisissent: intelligebat: tamen nō minus decōq; putans hostē clāmētia & mansuetudie su-
 perari: q; armis regulis ignouit: pecunia tantū: ut militi ad stipēdiū soluerent: īperata. Per id tēpus Mas-
 sinissa a Gadibus p̄fectus ī continentē uenit: ut amicitiaē fidē: quā per M. Syllanū absenti scipioni obtulerat
 p̄senti confirmaret. simul ut ipsum scipionē alloquerēt: quē ob res egregie gestas p̄stantissimū esse uix cō-
 stituerat aīo. Veg; nec iā opinioni Numidāe uirtus. P. Scipionis: nec expectationi (ut plerunq; accidere con-
 sueuit) p̄sencia defuit. Nā p̄ter ingentia animi bona: q;bus Scipio ceteros alios anteibat: p̄ se etiā ferebat exi-
 miā formā: & omni amplo dignā īperio. Erat p̄terea uir benignus ī audiendo: facundus ī respondendo: &
 in cōciliandis hominibus egregius artifex. Habitu corporis uirili: cæsarie promissa utebat. Hunc igit Mas-
 sinissa salutātū ueniens: ut primū cōspexit: sic uix admiratus eē dicitur: ut nec ab eo dimouere oculos nec
 intuendo explere desiderū posset: amplissimis uerbis ei gratias agit p̄ nepote ad se remisso: & fidē se p̄-
 statūq; in ita amicitiaē dixit: quā postea erga populū Romanū usq; ad exitum uitā cōstantissime coluit. Iā
 uero oēs Hispaniāe populi aut īperium aut societate Romanorū acceperāt: cū Gaditani idē sibi licere arbi-
 trantes: sponte Romanis se dedidere: gens uetusta origie: & si famā credere libet: ut Carthago in Aphrica
 in Boetia Thebā: ita Gadis ad oceanū Colonia Tyriorū fuit. Scipio receptis Hispaniis: pulsīs Carthaginēsi-
 bus: cū nihil relinquere quod sibi constituendū putaret. L. Lentulo & Mālio Accidio puincia tradita Ro-
 mā rediit. Venienti senatus extra urbē datus est ī aede Bellonā: ubi cū res a se p̄ multos annos fortiter facti-
 citerq; gestas exposuisset: ostēdissetq; quattuor hostiū duces: q̄tuor exercitus multis p̄liis a se uictos: Car-
 thaginēses ex Hispaniis eiectos: nullas gētes ī his terris relictas: q; nō uenissent in populi romani p̄tatem: res
 amplissimo triūpho dignas eē cēlebat senatus. Sed q̄a nemini adhuc cōtigerat: ut cū p̄consul & sine magi-
 stratu eēt p̄ rebus gestis triūphanti iuehi licerēt urbē: nec patribus uisum ē: nec ipse Scipio magnope cōtē-
 dit: ut nouo exēplo morē maiorū sui cā cōmutarēt. Ingressus urbē paulopost īgenti studio populi romani
 cōsul declarāt. Tradūt raro unq; frequētiorē multitudinē nō tā ad celebrāda comitia q̄ ad cōspiciēdum. P.
 Cornelīū Scipionē Romā uenisse. Itaq; nō solū q̄rites: sed externi et hoīes hūc unū ituebant publice: priua-
 timq; dicebāt mittēdū ī Aphricā eē ad īferendū ex p̄p̄inquo Carthaginēsi bus bellū. Idē cū sentiret Scipio:
 de hac re ad populū se relatūq; significabat: si tā salutari consilio aduersare senatus. Quidā enī ex patribus
 atq; iter eos p̄cipuā auctoritatis Fabius maximus huic sententiaē acriter reclamabat. Scipio ī contrariū
 nitebat rationibus multis ostēdēs hac una uia supari Pōenos & hānibalē deduci ex italia posse: cetera uā-
 na eē consilia. Post longā altercationē Scipioi sicilia decreta: p̄missūq; a senatu ē: ut si arbitrareū utile ex-
 q; rep. esse cū oī exercitu ī Aphricā traiceret. Hoc senatusconsulto ī populū edito sic erecti sunt oīum aī ad
 spē magnarū regū: ut iā de Aphrica cogitarēt: & bellū posse cōfici nō diffiderent. sed Scipioni ī rebus necessa-
 riis comparādīs maxima difficultas p̄ponebatur: cū ob erariū īopiā: tū ob iuuentutis penuriā: cuius florem
 p̄teritāe clades a p̄ano illate absūperāt: ipse tū ne tāta expectatiōi deesset. īgētī studio ī apparatū belli in-
 tēdit. Et adfuerunt ei multi Hetruriāe atq; Umbriāe populi: quorū alii materiā ad fabricādas naues: alii ar-
 ma q̄dā frumētū: ac oīs generis cōmeatū ad iuuādū exercitū detulerūt. Quadragesimo: q̄nto die q̄d uix
 cuiq; credibile uidere: fabricata īstructaq; classe ex italia decedēs scipio ī siciliā cōtēdit. At cū exercitū ī ordi-
 nes redigeret: eos p̄cipue seligēdos putauit: q; sub M. Marcello multos ānos meruerāt: sūmāq; siētīā rei mi-
 litaris habere existimabāt: siculos atq; p̄tī auctoritate: partī grā īpulit ad subministrādū auxiliū futuro bello
 q̄d ī Aphricā trāsferre cū primū p̄ anni t̄ps posset oī studio parabat. Tradūt p̄ter alia scipionē ex uariis ciui-
 tatibus. ccc. iuuenes legisse totius puincia nobilissimos: ac eis p̄cepisse: ut certa die cum armis eqsq; adē-
 sent. Hi ut īpatū erat: cū p̄sto fuissent ad cōstitutā diē optionē detulit cōsul: q; uel ipsi secū ī aphrica milita-
 rēt: uel totidē aliis substitutis equos armaq; largirēt: utq; uellēt accipere. singulis remissionē militiāe petē-
 tibus dati sunt uicarii. ccc. Rōani iuuenes quos scipio iermes ex italia adduxerat: eo cōsilio uel siculorū ipē-
 sa sicut eueit armis eqsq; īstruerēt. horū opa multis postea certamibus fideli atq; utili in africa usus ē: iā t̄ps
 hybernorū erat cū scipio nō solū ī apparatibus belli sed et ī cōponēdis siciliāe rebus curā adhibēdā ratus syra-
 cusas petit. Vbi cū ex multorū q̄rimōiis cognouisset satis magnā copiā italicorū militū ī eadē urbe uersari q;
 res bello partas deinde syracusanis p̄ senatū restitutas retinerēt: statī eos partī edictis partī iudiciis cōpulsit
 ad ea īplēda: quā senatus cēsuisset: q; ex re magnā gratiā & iusti cōsulis famā apud siculas gētes ē adeptus ī-
 terī p̄. C. Leliū multa cū p̄da ex africa redeuntē certior fit Masinissam regē cupidissime aduētū suū oppiti
 monere atq; rogā: ut si reip. cōmodo facere possit: q; primū ī Africā traiciat. idē cupe multo Africāe popu-
 los: q; odio habētes Carthaginēsiū īperiū aliq; nouādāq; regū occasionē expectēt. nec iā ulla scipiois secordia
 eā p̄fectionē distulerat: cū raro q̄sq; alter īpator aut efficacior aut solertior ī rebus agēdis fuerit ueg; sicu-

la res & occasio recipiendi locros impedimento fuere: quo minus negociū pro suo arbitratu cōficeret. Accessit et cā quaedā: pleminiū legati: qui locris a Scipiōe relictus cū omne genus improbitatis libidinis auaritiæ in oppidanos exercuisset: facile multitudinē ppulit: ut oīa mallet: q̄ ipurissimi hoīs imperiū ferre. Missi igitur a Locrensibus Romā legati cum ī senatum uenissent: & grauiissimas iniurias a Pleminio acceptas q̄ti essent: sic patres mouerunt: ut nō solū in pleminiū: sed etiā in publiū Scipiōnē atroces sententiæ dicerentur. Hinc obtrectatores Scipionis Amplā materiā calumniæ nacti asserere non dubitabāt eum cognouisse Locrensiū iniurias: Pleminiū scelera suoz militum dissensiones: atq; oīa lentius tulisse q̄ optimū consulē dece- ret. Addebāt præterea exercitū in Sicilia habere uecordē. & oī disciplina solutū militari: ipm ducē oscitan- tem totū se ad uoluptates & ociū contulisse. Et præter cæteros Fabius Maximus ī Scipiōnē iuectus sic mo- dum excessit: ut extēplo reuocandū ex Sicilia abrogandūq; ei imperiū censeret. Hæc nimis aspera uisa oī- bus snia est. Quāobrem, Q. Metelli consilium secuti patres decreuerunt: ut decē legati in Sicilia trāsmittē- tes: cuncta quæ de P. Scipiōe ad senatū delata erāt: diligenti studio pquirerēt si nocentē iuenissent statim iussu senatus in italiā reuocarent: sin uero falsa essent crimina: & uanæ inuidoz calumniæ: dimitterent ad exercitū: hortarenturq; ut fidēti aīo bellū susciperet. Profecti ī Sicilia legati ī discutiēdis singulis rebus nul- lā Scipionis culpā iuenire potuerūt: nisi q̄ iniurias a Pleminio Locrensibus illatas nimis leni aīo pertulisset. Erat. n. remunerando largus: ī puniēdo mitis & clæmens. Exercitū uero classē & oēm apparatū belli cū intuerent: sic admirati esse dicuntur copiā & ordinem singularē: reg: ut postea in urbem redeūtes amplif- simis laudibus P. Scipiōnē efferrent: & reiectis inuidoz calumniis ad certissimā uictoriæ spem senatū po- pulumq; Romanū reuocarent. Cæterz domesticis īpedimentis sublatis aliæ foris superuenerunt curæ: q̄ non mediocriter aīum Scipionis mentēq; turbauerunt. Nā oratores a Syphace missi denuntiarūt ei nouum sibi foedus cū Carthaginensibus ictū: affinitatē cū Hasdrubale contractā: filiā eius sibi matrimonio iunctā: p̄pterea monere ut si suæ reipublicæ consulere uelit: Aphrica abstineat: eosdem. n. quos Poeni haberent se- amicos inimicosq; habituz. Hos legatos scipio: ne mandata regis offerrent: extēplo ad syphacē remisit cū litteris: quibus postulabat ut inite societatis iunctæq; dextræ memor caueret: ne quid noīe romano & re- gia fide idignū moliret. Post hæc concione aduocata legatos syphacis uenisse in siciliā dixit: ut sicut antea Masinissa: sic etiā hi nimīā dilationē aduētus sui quererent. Itaq; maturādū ī Aphricā eē: atq; iō cunctis mi- litibus edicere: ut arma expediāt: & ad p̄fectionē necessaria cōparent. Hoc edictū Romani ducis ubi p̄ sici- liā uulgatū ē: statim multitudo īgens Lilybeū cōfluxit: nō hoīum solū q̄ in Aphricā traiecturi erāt: sed eo- rū et q̄ spectatū uenerāt romanā classē: q̄ raro unq̄ īstructior: aut oī armoz genere ornatior uisa fuerat. Ipse uero scipio satis iā oībus cōstitutis e Lilybeo soluit tāta cupiditate trāsmittendi: ut nulli ei neq; remi- neq; uenti satisfacerent. Deuētus ē tamē paucis diebus ad pmontoriū pulchri: atq; ibi oēs copias ī terram exposuit. sed celeriter eius aduētus Carthaginē nūtiatus sic ciuitatē turbauit: ut cōclamatū eē ad arma sta- tionēsq; ī portis murisq; dispositas qdā auctores sint. Hæc a. M. Regulo usq; ad eū diē. L. p̄pe annoz itercef- serat spatiū: ex quo nullus īperator Romāus cū ualido exercitu terrā Aphricā itrauerat. Merito igit pau- ris ac tumultus oīa erāt plena. Augebat et terrorē scipiōis nomē cui Carthaginēses: quē ducē aut oppone- rent: aut parz arbitrarent nō repiebant. Hasdrubal Gisgonis filius egregius ea tēpestate īperator habebat: quē uictū a Scipiōe fugatūq; ex hispania meminerāt. In eo tamē atq; ī syphace potētissimo rege magnā spē seruādæ patriæ reponētes Poeni hūc rogare: illū monere nō desistūt: ut q̄ta maxie celeritate possunt Aphri- cæ rebus subueniāt: sed dū hi copias iungunt: iterī. Hāno Amilcharis filius p̄ximā regionē tueri iussus ob- uia Romanis p̄grediēt. scipio populatis agris ditatoq; exercitu īgēti p̄da p̄pe Vticā cū oībus copiis cōlede- rat: ut celebrē urbē & opportunā ad bellū terra mariq; gerendū siqua uia fieri posset: ī potestate redigeret. Et sub idē tēpus Masinissa ī castra Romanoz uenerat ardēs īcredibili cupiditate belli gerēdi aduersus sy- phacē regē: a quo nō multo antea paterno regno fuerat expulsus. Hunc scipio qa iuuenē acrē & manu prō- ptū ī Hispania cognouerat: priusq; maiores copiaz a Carthaginēsis cogent: speculatū mittit hostiū ca- stra: atq; ei præcipit: ut oī īgenio adhibito Hānonē ad pugnā eliciat. Masinissa ut īperatū erat hostē irritan- do sensimq; trahēdo p̄ducit ad ea loca: quibus ī locis scipio cū armatis legionibus cōstiterat expectās occa- sionē gerēdæ rei. Defessa iā erat hostiū acies: cū Romani recentibus copiis obuiā facti plium ieunt. Primo cōgressu supatur Hāno: & ipse cū parte copiaz occidit. Reliqui terga dātes: q̄ pōt quisq; fugā p̄ diuersa pe- tunt. Post hæc uictoriā scipiōnē ad oppugnandā Vticā redeuntē absistere īcepto coegit subitus Hasdruba- lis & syphacis aduētus q̄ ingentes peditū equitūq; copias secū ducētes haud p̄cul a Romanis posuerunt ca- stra. Quod ubi aiaduertit scipio. statī soluta obsidiōe castra ī quodā promōtorio cōmuniuit. Vnde p̄cede- re obuiā hosti. & uexare Vticēses: & classē subductā tueri posset. Cæterz cū tēpus postulare uideret ut hy- berna utrinq; peterent: placuit ei ad syphacē mittere: qui tentarent aīum regis: & q̄tum ī eis eēt a Carthagi- nensiu amicitia abducerent. Hūc. n. sciebat sophonisæ nuptiis agitatum: & q̄si muliebribus īstructum fu- ris eo insaniz deuenisse: ut nō modo Romanos nō iuandos: sed et cōtra ius foederis oppugnādos cense- ret. Quod siqua uxoris satietas hominē cepisset: iā ad sanitatē eū reuerti posse arbitrabatur. Syphax audi- tis his quæ noīe scipiōis ad eū deferebāt: tēpus iā eē n̄dit: ut nō de reliquēda p̄enoze societate: sed de abiici- endis belli cōsiliis agat: se optimū pacis auctore fore pollicet. huic sermōi scipio aures adhibēdas putat so- lerti aīo rē nouā mediatu. Nā ex oī exercitu strenuos milites deligit: quos seruales uestes idutos comitari oratores iubet: & quid fieri uelit oēdit. hi ut præceptū erat: dū legati & syphax de cōditiōibus pacis iter se- agūt: & lōgior cōsulto p̄ducit sermo: speculatū p̄ficiscunt hostiū castra: omnes aditus exitusq; explorant. Hoc sapius facto ad scipiōnem reuertuntur. Certum erat induciarum constitutum tempus: quo elapso

SCIPIONIS APHRICANI

Scipio simulat se oī spe pacis abiecta arma classem machinasq; parare: ut antea orsus fuerat Vticā oppugnā tū redeat. Hoc q̄ late p̄ regionē uulgari: hoc ab hostibus credi uolebat. Ipse uero tribunis militū cōuocatis cōsiliū suū aperit. Docet bina eē hostiū castra paruo iter se diuisa spatio: quorū altera ex lignis hybernacula altera ex harūdibus cōtexta habeāt: utraq; deliri incendio posse. Quāobré Masinissam & C. Leliū ad se uocat atq; eis p̄cipit: ut intēpesta nocte Syphacē aggrediant: ignē castris iniiciāt: se ex altera parte Carthaginē ses inuasurū polliceat. Hi mādata ip̄igre exequetes cōstituta hora Numidag; castra adoriunt: & ignē harūdibus applicant: q̄ subito incendio effuderūt: & pene i oēm locū castrorū distulerūt. Numidæ fortuitū primo incēdiū arbitrati ad opē ferendā celeriter cōcurrerunt: mox ubi i legiōes hostiū icidentes trucidari cepti sūt: ancipiti pauētes metu sese fugā mādant. Simili pene ratiōe ab altera parte exercitus: cui Scipio p̄erat: incensa sunt Carthaginēsiū castra: & p̄fligati hostes tāta fugientiū strage: ut ad .xl. milia hoīum ex p̄nis numidisq; ea nocte absumpta qdā auctores sint. Hæc clades Carthaginē delata sic terruit ciuiū aīos ut alii ex Italia Hānibalē reuocandū: alii pacē petendā a Scipione cēserent: Sed factio Barchina potēs pollensq; cū abhorreret a cōsiliis pacis: puicit ut noui delectus haberent ad restituendū bellū. Igit̄ Syphax & Hasdrubal magna multitudīe peditatus eq̄tatusq; coacta celerius opinione oīum exercitū repararunt: atq; rursus in cōspectu Romanorū posuerunt castra: Qua re cognita Scipio nō cōctandū existimauit dū milites sui acres eēt & fiduciæ pleni: qn̄ pugna decertaret. Accidit aut̄ ab initio ex p̄p̄nitate castrorū: ut leuia q̄dam comitterent p̄līa: ad extremū uero oībus copiis cōcursum est: tantusq; ardor Romanorū militū fuit ut primo ip̄petu numidas p̄nosq; i fugā conuerterent. magnāq; partē fugientiū iterficerēt. Hasdrubal & Syphax citato cursu ex media cæde p̄fugerūt: ad quos cōsectādos Scipio Masinissam & C. Leliū cum expedito eq̄tatu misit Syphax i Numidiā atq; idē i antiquū regnū p̄fectus ex oī genere hoīum exercitū coegit: ob uiāq; Masinissæ & Lelio factus p̄lium comittere nō dubitauit: malo tamē cōsilio cum eēt hostibus lōge inferior: nō tā dimicātium numero: q̄ q; nec miles cū milite: nec duces cū ducibus erāt cōferēdi. Itaq; a bellacissimis uiris facile superat: & q; Masinissā uix ausus esset optare in p̄lio capi: & cū multis nobilibus uiris ad Scipionē perducitur. Cæperat primum læticia oīum aīos cū Syphacē i castra adduci nuntiatū ē: deinde ubi uinctus i cōspectum multitudinis est perductus: tanti uiri p̄sentia & pristinæ maiestatis recordatio misericordiā ituentibus mouit. Meminerāt. n. q̄ celebre eius regis nomē: q̄ florētes opes & amplissimi regni uires pauloante extiterant: postea uero ex tanto fastigio p̄lapsum cernētes miserebant. Ipse autē imperator romanus benigne eum affatus q̄siuit q̄ nā tāta cā aiūm eius mutasset impulissetq; ad iferēdum Romanis bellum. Tū rex ueteris hospitalitatis iunctæq; dextræ memor fidēti aīo Scipioni respōdit se cōiugis Sophonisbæ amore captum tātum facinus q̄tū oēs scirent i populū Romanum admisisse: atq; extēplo eas dedisse p̄nas: quas cæteri p̄ documento habere possent: ut in fide atq; officio permanerēt. Sed i extremis malis hoc sibi solatii contigisse: q; inimicissimum hominē Masinissam eadē insania: qua ipse laborasset: correptum uideret. Nā post uictum captumq; Syphacē Masinissā Cyrtā caput regni petens cum urbē i p̄tatem redegisset: Sophonisbā multis precibus sibi blandentem ardere cæperat: mulieriq; fidem dederat se eam a romanorum manibus uendicaturum & ut id cōmodius p̄stare posset nouis nuptiis sibi deuictam uxorem duxerat. Hæc celeriter ad Scipionē delata magnopere hominē perturbarunt. Cōstabat enim auspiciis Romanorū uictum Syphacem esse: & quæcunq; suæ ditionis fuerāt ad eorum iudicium pertinere. Quod si Masinissā inconsulto Scipione Patrocinium Sophonisbæ suscipiendum putarat simul & imperium ducis & maiestatem populi Romani uisus fuerat contempsisse. Accedebat huic culpæ turpissima libidinis cā quæ tanto grauior uideri debuit: quanto erat Romani ip̄eratoris continentia maior: quam Masinissā ante oculos habebat ad imitandum. Nam Scipio p̄ter cætera uirtutis documenta i omnibus locis quibus hostē superauerat: a captiuis mulieribus uictrices semper abstinerat manus. Indignatus igitur aduersus Masinissam & si primum in castra redeuntem p̄sente multitudine benigne accepit: postea tamen seiunctum a cæteris ita obiurgauit: ut sentiret Numida moderatissimo simul & seuerissimo imperatori sibi eē parendum. Itaq; lachrymans & consilii inops in tentorium abiit: pauloq; post cum fidem Sophonisbæ datam p̄stare non posse cerneret: atq; ex eo grauius angeretur uenenum ei cum mandatis misit: quo mulier repente hausto uoluntariam sibi cōsciuit mortē. Cæterq; Carthaginēses tot tāq; multiplicibus acceptis cladibus cū res in eū locum deductas uiderent ut iā non de propagando ip̄erio: sed de seruanda patria eēt cogitandū. Hannibalē ex Italia reuocarunt: qui celeriter i Aphricā reuersus: siue q; p̄sentis iuuenis foelicitatē horreret: siue q; labenti & pene iclinatæ reip. diffideret: oīum primum cum P. Scipione de pace agendum censuit. Quapropter potenti locus ad colloquium datus: in quo simul congressi lōgum sermonem de tollendis controuersiis habuere. Ad extremum Scipio eas condiciones detulit p̄no: quibus facile apparuit nō tedere belli populum Romanū & ipsum iuuenē spe uictoriæ magis q̄ cōcordiæ desiderio trahi. Itaq; oī spe pacis adēpta colloquiū dirimūt: atq; i posteq; diē cartamē parāt duag; nobilissimæ bello gentiū duo clarissimi duces ip̄erū orbis terræ breui spatio suis rebusp. aut daturi: aut erepturi. Locus p̄pe Zamā fuisse traditur: ubi superas uires quasi in mediū effundentes pugnā memorabilē conseruere: i qua uictores Romani primū hostiū elephātos: deīde eq̄tes i fugā uerterunt: demū acrius iferentes pedē totā aciē p̄fligarunt. Cæsa aut̄ capta ex Carthaginēsiū copiis supra .xl. milia hoīum a Romanis fuerunt. Hānibal ex tantā cæde icolumis euasit nullo strenui ducis eo die munere p̄termisso. Nā si unq; antea tū ea pugna aciepitissime istruxerat: loco subsidiisq; firmauerat atq; i ipso certamiē dū manus cōferebāt: sic militibus suis officiū p̄stiterat ut sūmi impatoris laudē eēt ab hostibus tulerit. Post hāc uictoriā Scipio naclus Verminā Syphacis filiū opē Carthaginēsis abferentē fugauit: & usq; ad mœnia portūq; Carthaginis exercitū admo-

uit: ratus id quod accidit poenos supplices ad pacem petendam uenturos. Nam ut ad bella suscipienda alacer & promptus fuerat Carthaginensium animus: sic eo tempore mollis ac minime resistens mens eorum fuit: Hannibale presertim superato in quo ante omnem spem seruandae patriae collocata habebant. Itaque conseruati a iugis legatos ad Scipionem mittunt: quod clementiam uictoris implorant: & multis precibus pacem expolcunt. In Roma de puincia Africa contentiones erant: & alter ex nouis consulibus in exercitum properabat pari ipso ad gerendum bellum. Quapropter ueritus Scipio ne tanti belli confecti gloria ad alia ueniret: a quo a iugis a legatis Carthaginensium se exorari passus est. Conditiones igitur pacis Carthaginensibus datae ex uictoris arbitrio: & propter alia omnes classes quae maxime confidebant: adempta. Ea cum cremarentur tam miserabile spectaculum inuentibus praebuit ut non secus in urbe: quod si Carthago a stirpe iterum esset: conploratum sit. Ad quingentas. n. naues omnes generis crematas quidam auctores sunt. Verum haec nos admonere debent fragilitatis humanae: cuius nimia ut ille inquit in praesentibus rebus obliuio est. Qui. n. antea amplissimis uictoriis consecutus omni prope Italia in ditione redacta: urbe Roma audacissime obsessa imperium orbis terrarum a se destinabat: non multo iterum in eodem loco deducti sunt: ut omni impio amisso nihil propter Carthaginis moenia possiderent: eaque seruare posse diffiderent: nisi salua esse sineret hostium exorata clementia. Post haec Scipio ex senatu secessit: Malinissam regem non solum in patriam regnum restituit: sed adiecta opulenterissima parte Syphacis regni potentem iterum Africae reges fecit: singulis deinde pro meritis praemia tribuit. Demum compositis Africae rebus exercitum in Italiam reportauit: sub cuius aduentum multi mortales Romam confluxerunt: ut praestantissimum belli ducem post tantas res gestas intuerent. Itaque celeberrimo triumpho urbem est inuectus quem secutus est Terentius culeo Senator pileato capite: quia beneficio eius ex seruitute fuerat exemptus. Syphacem uero regem Polibius in triumpho ductum: quidam priusquam Scipio triumpharet: mortuum scribunt. Multi antea Punico & postea Macedonico atque Asiatico bello triumphantes plura uasa aurea argenteaque & maiorem copiam captiuorum pro se tulerunt: Sed unus Hannibal uictus & tanti belli confecti gloria triumphum. P. Scipionis sic celebre reddidit: ut facile caeterorum auxilium superaret. Africa. n. subacta nulla gens postea fuit: quae uinci a populo Romano erubesceret. Quapropter ex hac puincia gradus impium in Macedonia in Asiam atque in reliquis partes orbis terrarum est factus. Caeterum Scipioni quem post Africam deuictam in africanum appellare licet: Romam reuerso neque ciuiles dignitates neque urbani honores defuerunt. Nam cum censorum comitia haberent & multi competitorum ex supra nobilitate concurrerent: ipse & Elius Petus praetoribus sunt: creatique censes magistratum postea summa integritate concordiaque gesserunt. Sequentes deinde censes alii atque alii principem senatus Africanum legerunt: quod genus honoris iis tantum uiris deferri consueuit: quod auctoritate & gloria maximis in reipublica meritis praestantissimisque rebus gestis essent consecuti. Nec multo iterum in eodem loco creatus est iterum consul collegaque ei datus sempronius longus Sempronii illius filius quem Hannibal magna affectu clade ad flumen Trebia superauit. Hi primi fuisse dicunt: quod in spectandis ludis patres a populo secreuerunt: quam selectionem plebs romana molestissime tulit aduersus consules indignata: quod honorem senatorii ordinis extulisse suum contempsisse uisi erant. Et ipsum est Africanum aliqui poenuisse tradunt: se ueteris moris tollendi: noui introducendi auctorem fuisse. Erant pro id tempore quidam contentiones de finibus imperii inter Malinissam & Carthaginenses exortae: ad quas componendas Scipio duobus alii legati a senatu missi cum causa discordiae cognouissent: rem totam integram a suspensamque reliquerunt: atque eo consilio id factum dicunt: ut poeni domesticis contentionibus occupati tenerent: neue aliis negotiis uacare uel ad spem nouarum regum erigere animos possent. Vigebat. n. cum rege Antiocho bellum & Hannibal poenus cum eo erat: quod nunquam cessabat in populum Romanum ueteres hostes concitare: nouos acgrere: & omnibus modis Carthaginensibus suadere ut seruitutis iugum sub titulo foederis sibi a Romanis impositum abicerent: & regum amicitiam experirent. Verum paulo post Romani rebus prospere gestis Antiocho e Graecia pulso cum iam Asia a se destinarent africanum intuebantur ueluti hominem natum ad bella magni poderis finiendam. L. autem Scipio & C. Lelius consules erant & uterque sibi Asiam puincia decerni cupiebat. Res arbitrio senatus praemissa erexit studia patrum: senatorumque dubios reddidit de tantis uiris iudicium facturos. Sed cum apud patres maior Lelii gratia: maior etiam existimatio esset & senatus ad eum inclinaret negociumque deferret surrexi. P. Africanus frater maior. L. Scipionis & illam ignominiam familiae deprecatus est: dixitque & in fratre suo summam uirtutem esse summumque consilium: neque se ei legatum defuturum. Extempore haec uox ingenti patrum laetitia excepta omnem dubitationem ex eorum animis dempsit. Decretum est igitur frequenti senatu ut. L. Scipio in graeciam aduersus aetholos: deinde in Asiam si ei uisum esset: transire ad inferendum Antiocho bellum & P. Africanum secum duceret: quem annibali uicto & pro Antiocho in acie stanti uictorem opponeret. At uero. P. Scipionis pietatem quod non iure mirerent: quam non solum a prima adolescentia Cornelio patri: sed et. L. fratri id aetatis usque rebus egregiam praestitit: & quod quod erat Africanus: quod Hannibalem uicerat: de poenis triumphat: omnes belli gloria & uirtute anteibat: imperio tamen minoris natu se sponte summissit: ut is in honore obtinenda puincia gratioso collega praeretur. ex eo autem bello. L. Scipio consul Africanum consilio egregio quidem & fideliusus maximam gloriam in patriam reportauit. Nam primum in Graeciam traiciens indutias sex mensium aetholis dedit: suadente Africano polthabitis omnibus Asiam caput belli peteret. Prusiam deinde Bithiniae regem animo fluctuantem Africanum opera ab Antiochi societate auertit. Magnum. n. erat africanum nomen: & omnes qui consulem adibant: rem aliquam imperaturi eo patrono utebantur. Cum uero in Asiam uenisset & legatus Antiochi & Heraclides Bizantius praesto fuisset: ut de pace ageret: & publice expositis mandatis aequas condiciones impetrare non potuisset: priuatim sicut praecipitum erat africanum adisse traditur: ac multis modis tentasse animi uiri ut in regis desiderium traheret. Nam & filium adolescentem: quam captum in potestate haberet Antiochum remissurum dixit: & africanum in totius regni societate titulo tantum sibi reseruato libentissime suscepturum adiecit. P. autem Scipio sicut multis aliis uirtutibus: ita fide & probitate praestans caeteris posthabitis filium ut gratum munus se accepturum respondit & pro priuato officio quantum in eo esset: priuatam gratiam relaturum: sed ante omnia regem hortari ut abiectis bellis con-

SCIPIONIS APHRICANI

filiis quoscumque dederit senatus populusque Romanus conditiones accipiat. Paucis uero post diebus Antiochus fratri suo ad P. Scipionem ut pollicitus erat remisit: quem alii iam inde ab initio belli a Chalcide Oricum petere, alii paruo nauigio traiciere: quodam perficere exploratum consilia hostium captum fuisse tradunt: atque eo tempore ad patrem Eleam aegrotante remissum dicunt. Ea indulgentia regis grauissima (ut par erat) Africano fuit: uisusque ex longo intervallo adolescens animus eius sollicitus & corpus aegre magnopere recreauit uerum P. Scipio ut aliquid grati animi iudicium preberet: per legatos quod ad eum uenerat: amplissimas gratias Antiocho egit pro filio ad se remisso. Deinde eum monuit: ut prius in acie descenderet: quam se ab Elea in castra reuersum sciret. Motus auctoritate uiri Antiochus aliquodiu se castris continuit & plium in longum differendum putauit: sperans pro Africano se aliquem aditum ad consulem habiturum. Postea uero cum consul ad Magnesium consedisset: & lacescendo atque irritando hostem ad pugnam exciuisset: continere se non potuit rex quoniam iuxta acie decertaret. Ei plio iter alios regios duces Hannibal Carthaginensis interfuisse tradit. Victus perfligatusque Antiochus cum perditis rebus nullum remedium esse censeret: ad africanum quod paulo post commissam pugnam leuatus morbo in castra uenerat confugit: ac pro eum a consule impetravit ut de pace agi liceret. Venientibus ergo in castra legatis Antiochi: petentibusque ut regi suo ignoscerent: & quoscumque uellent conditiones dicerent pacis. Africanum ex communi omnium sententia ridisse tradunt: non esse consuetudinem Romanorum ut uel aduersis rebus succubere: uel secundis efferi sciant. Eadem conditiones: quas ante uictoriam detulissent se deferre ut Europa abstineat rex cis tanquam motum usque ad Tanaim amnem possessionem Asiae cedat. In .xx. annos tributum pedat. xx. obsides ex arbitrio consulis dedit. Et ante omnes Hannibalem poenitentem bellum poposcit. Sed is ut in eius uita scripsimus: terra marique fractas uides Antiochi opes: se manibus Romanorum surripuerat: & ad Prusiam Bithiniae regem profugerat. Antiochus acceptis conditionibus pacis benigne sibi a populo Romano factum dixit: quod magna cura liberatus modicis regni terminis uteretur. Ampla, non impia & nimiae quae expetuntur opes: tot tanquam uarias & undique circumfusas molestias habent ut non minus uere quam eleganter a Theophrasto dictum sit: non mihi sit: opes Pelopis: nec multa talenta: Nec celeri cursu uentos superare fugaces. At uacuo curis liceat catere sub antro. Et procul e specula mare spectare profundum. Consul debellato potentissimo rege Asiae celeriusque opinione omnium bello maximo confecto Romam rediit: & specioso triumpho urbem est inuectus. Cognomen quoque ex deuicta puincia meruit: ut sicut ante africanus ob africanam: sic et iste Asiaticus ob Asiam subactam diceretur. Nec P. Scipio cuius consilio, L. frater, felicissime gesserat ex parte honoris fuit. Nam paulo post duo clari censes. T. Q. Flaminius & M. Claudius Marcellus eum principem senatus tertio legere: sicque iis duobus lustris: est quo ab initio constitutus in ea dignitate permansit. Verum operum precium est contemplari quae uaria & quae inbecillis sit regum humanae conditio. erat ea tempestate cumulata omni genere honoris Scipionum Corneliaeque gloria: & Africanae auctoritas in eum gradum peruenit: ut non esset priuato uiro in libera ciuitate ulterius expetendum. Hanc magnitudinem sustineri non potuit inimicorum inuidia: sed erupit tandem ea quae animis latebat: & in tanta rerum auctores sese effudit: Nam duo. Q. Petilii tribuni plebis portum Catonis ut quodam suspicantur opera comitati dicitur. P. africanum dicit: & pecuniam ab Antiocho rege acceptam & non in publicum relatae eum simulat. Is suae probitatis conscius uocati magistratum parat: ac ingenti fiducia animi in fore progressus orationem amplam magnificamque habet de rebus a se pro rege gestis quae commemoratio non pro gloria sed pro suo periculo habita: a multitudie quae ibi frequens aderat aequis animis accipit: in statu tribuni: multis calumniis hominem onerat: & quasi culpa obnoxium suspitionibus magis quam argumentis accusant. Sequenti die citatus iteque africanus ad constitutam horam praesto adest: & cum magno comitatu amicorum pro media comitione ad rostra progreditur. ibi silentibus cunctis: memini inquit Quirites me tali die de Hannibale & de poenis egregiam uictoriam consecutum. Quomodo postpositis litibus hic eundem in Capitolium censeo ut pro rege felicissime gesta diuino numini gratias agamus. perficere deinde P. Scipionem non modo Capitolium sed et ad omnia templa urbis secuta uniuersa comitio est magistratu cum solis ministris relicto. Hac uelut ultima prosperitatis dies & frequentia hominum beniuolentiae significatione quocumque antecedenti felicior Africano illuxit. Nam postea ruri agere uitam procul ab itinere ac foro constituit. Itaque liternum se contulisse tradit: seu uehementi indignatione commotus: quod post tanta beneficia in ciuitate collata pro mercede ignominiam reportaret: seu quia satietae gloriae captus generosius duceret sponte inimicorum inuidiae cedere: qui uis & armis magnitudinem suam tueri. Accusationibus deinde tribunus contumaciam uiri ac L. fratrem absentiae suae causam in aegritudinem referente unus e tribunis plebis Tyberius Gracchus cui similitudo cum africano erat: contra opinionem omnium hanc excusationem accepit: & Scipionis causam modo eum sumis laudibus efferendo: modo aduersarios de terrore sic egregie tutatus est: ut postea senatus frequens: quod hanc iniuriam iniquo ferebat animo: amplissimas ei gratias egerit. Sunt autem qui uolunt publicum Scipionem priusquam liternum cederet liberum pro reddenda ratione a L. fratre in senatum allatum suam manibus concerpisset: atque id non fraude aut arrogancia fecisse: sed eadem fiduciam animi: quae aliquando in quosdam est usus: cum re uis ad apertum aerarium contra leges poposcit ut necessitati reipublicae subueniret. Quidam et dicunt in africanum: sed africanum fuisse quem tribuni plebis in iudicium uocarunt. & P. Scipionem qui in Hetruria pro id tempus erat legatus hac re cognita celeriter in urbem rediisse: & primo aduentu cum offensusset L. fratrem danatum & patos ministros. quod eum uictum in carcere ducerent: sic animo exarsisse: ut uiatorem tribunosque plebis uis a corpore fratre impulerit. Adiciunt praeterea Tyberium Gracchum tribunum plebis questum prius soluta esse a priuato tribunicia potestate: deinde postpositis similitudinibus: quae sibi cum Scipionibus intercedebat eorum patrociniu suscepisse: ut tribuni potius a tribuno: quam a priuato uicti uiderent eodem die senatum in capitolio coenante auctorem fuisse scribunt: ut africanus minor ex filiabus Tyberio graccho desponderet. Hac sponsione facta rediens domum. P. Scipio cum uxori nouam affinitatem nuntiasset: indigna mulier dixisse fertur non debuisse eum inconsulta matre filiam despondere et si Tyberio graccho locare potuisset. Id responsum Scipioni iocundissimum fuit cum uidit coniugem in eadem sententiam: in qua ipse constiterat: de locanda filia icidisse. Nec sane me fugit haec quae modo dixi: nonnullos de Tyberio filio & appio Claudio eius socero tradidisse. Nam pro libius Plutarchus & alii locupletissimi auctores: Corneliae: quae Caium & Tyberium peperit: post mortem Africani Graccho nupsisse scribunt. Fuit enim Africano aemilia uxor. L. Pauli filia: qui consul pro rege

ad Cannas occubuit: Ex ea genuit filias duas: quæ maiore nata, P. Cornelio Nasica: minore seu in uita seu post mortem patris Tyberio certe Graccho nupta constat. De filiis uero pauca reperiunt: quæ p̄ certis afferri possint. Diximus de adolescente an Antiocho capto: & ad patrem liberaliter remisso: de quo nulla postea scriptores: quod comptum habeat: mentionem faciunt: nisi quæ eum p̄turam gessisse: & in magistratu consequendo a Cicero patris scriba adiutum fuisse quidam auctores sunt. Proditum quoque memoriam est Africani minoris a filio, P. Scipionis adoptatum fuisse, M. Cicero in eo libro: quæ Cato maior inscribitur. Quam fuit imbecillis iquit P. Africani filius is qui te adoptauit. Et in sexto de rep. libro pater æmilius Scipionem filium hortatur: ut sicut Africanus auus colat iusticiam & pietatem. De exitu autem, P. Scipionis uaria scriptores tradidere. Alii Romam mortuum elatumque scribunt: & ad fidem huius rei monumentum ad portam Capenam ei factum: & tres statuas suplocatas ferunt: quæ duæ, P. & L. Scipionum dicuntur esse. Tertia, Q. Ennii poetæ. Huic sententiæ illud Ciceronis conuenire uidetur. Carus inquit Africano superiori fuit noxiter Ennius. Itaque etiam in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus. Alii auctores sunt & frequentior fama est Literni Africani mortuum: ibique ex sua institutione sepultum esse: ne patria pagæ memor beneficiorum suorum funus celebraret: monumentumque ei factum ac statuam suppositam: quam postea tempestate disiectam Liuius se uidisse testatur: p̄terea apud Caietam in marmoreo sepulchro æneaque urna hæc inscripta reperiunt. De uicto Hannibale capta Carthagine & aucto imperio hos cineres marmore tectus habes. Cui non europa: non obstitit Africa quondam. Respice res hominum quæ breuis uirga premit. Ego uero querens quo anno ætatis Africanus obierit. iiii. & l. annos eum uixisse pauloque post interisse apud quosdam oratores graecos inueni. Fuit autem uir non solum omni bellica laude dignus: se etiam domesticis uirtutibus præstans: quæ sic eius animum ingeniumque alebat: ut dicere solitus sit nunquam se minus otiosum esse: quam cum otiosus: nec minus solus: quam cum solus esset. Interdum, n. multitudinem consulo fugiens tanquam in portum se in solitudinem recipiebat. Sed ea erat regum gestarum gloria: ut quocumque proficisceretur concursus omnis generis hominum commoueret. Tradit fama cum in Liternum secessisset prædones quosdam eum salutatum uenisse: ut tantum uirum iterum dextramque illius fide & uictoriis præstantem contingerent. Magna enim uirtutis uis: & magna apud omnes gentes cum non solum bonos: sed etiam improbos ad se amandum alliciat.

HANNIBALIS. P. QVE SCIPIONIS COMPARATIO.

AM uero res admonere uidetur ut Scipionis & Hannibalis gesta: & ea quæ ad domesticam pertinent disciplinam paucis uerbis conferamus. Primum si res bellicas considerare uelimus satis constat ambos fuisse summos præstantissimosque belli duces: ac non modo ætatis suæ: quæ nulla bellacissimorum uiroque feratior fuit: sed et superiorum temporum cuiuslibet regum imperatorum uel pares. id autem mirari libet: cum potentissimos aduersarios domi haberent: qui omnia sua consilia oppugnare nitentur: tanta eos in externis bellis sustinere aut proficere potuissent. Nam ut cætera omittam, P. Scipio aduersante Fabio maximo Aliisque principibus ciuitatis contra contentione profecit ut in Africam mitteretur ad gerendum ex propinquo Carthaginensibus bellum: Hannibal uero quem aut qualem aduersarium habuit Hannonem principem factionis aduersæ: ambo igitur multis domi forisque difficultatibus uictis non felici quadam temeritate: ut plerisque contigit: sed arte ingenio consilio res omni memoria dignas gessere. Verum Hannibalis ferociam plerique mirantur: qui expugnato Sagunto ausus sit ab ultimis terrarum finibus in Italiam uenire: ingentes pedum equitumque copias secum ducere: ualidissimam rempublicam quam maiores sui non mediocriter formidauerant: bello laceffere: multis exercitibus consulibus impatoribus caesis sub mœnibus Romanæ urbis castra ponere: externos reges longinquas nationes commouere ad inferenda romanis arma. Hæc qui fecerit maximum ac fortissimum ducem habendum putant. Alii uero in Scipione conuersi summis eum efferunt laudibus: quattuor nobilissimos duces quattuor exercitus in Hispania fufos fugatosque: deuictum & captum ingentis nominis regem enarrant. Postremo illam memorabilem pugnam extollunt: qua Scipio collatis signis Hannibalem: profligauit. Nam si Fabio inquit laudi datum fuit: quia non est a pœno superatus: quid de Africano dicendum erit: quæ celeberrimum ducem magno proelio fudit & grauissimum bellum confecit: Hinc insuper apto Marte bella gerent: cum hoste æquo campo congressi confusse memorant. Hannibalem contra insidiis dolis atque omni genere fallacie uti solitum tradunt. Itaque omnes graeci latinique scriptores callidissimum ducem appellant. Sunt p̄terea quæ Hannibalem laudandum censent quæ tam diuturno tempore: quo bellum cum Romanis gessit exercitum conflatum ex omni genere hominum sic getum & concordem tenuit: ut nulla unquam in castris audita seditio sit. Vitupandum contra arbitrantur quæ post illam memorabilem cladem Romanis illatam segniter sit uictoria usus: quæ Campaniæ Apuliæque delitiis sic milites suos corrupit: ut non iude postea uideretur: quæ romanos ad Trebiam: ad Trasimenum: ad Cannas fudissent: hæc cum omnes auctores in eo duce reprehendant: tum perfidiam & crudelitatem maxime detestantur. Nam ut cætera omittam quæ immanitas illa fuit: cum hois arpinatis uxorem: & liberos in castra accitos uiuos combussit: Quid de illis dicendum: quos ex Italia decedens in iunonis Liciniæ delubro necari iussit: At Scipionem si scriptoribus magis quam inuidiosum calumniis credere libet moderatissimum ducem: nec solum in pugna strenuum: sed et post uictoriam clementem fuisse dicemus. Itaque sæpissime me accidit: ut eiusdem uirtutem hostes misericordiam uicti fidem cæteræ gentes experirent. Iam uero continentia & liberalitas uiri contra aut qualem fuit quam in uirginem: captiuam quam in luceum principem celtiberorum est in Hispania usus: Quod autem ad utrumque attinet ambo liberalibus artibus eruditi: ambo doctores hominum amatores fuisse dicuntur Tradunt, n. ut Africani Ennio: sic Hannibalem solum Lacedæmonio familiarissime usum: sunt et quæ pœnum litterarum graecarum non modo non ignarus fuisse scribunt: sed in hoc quoque genere laudis tantum ei tribuunt ut historiam de rebus gestis Mælii Vulfonis graeco sermone scripsisse uelint: ego uero, M. Tulio libenter adhæreo: quæ in libro de oratore Hannibalem dicit audiuisse ephesi pipateticum phormionem de imperatoris officio & de omni re militari copiosissime differere: pauloque post rogatum quidnam de illo philosopho iudicaret respondisse non optime graece: attamen

PHILOPOMENIS

græce multos se deliros uidiſſe ſenes: ſed qui magis quã Phormio deliraret uidiſſe neminem. Ambo præterea apti in dicendo: Hannibal etiã acutus in reſpondendo fuiſſe traditur. Cum aliquando Antiochus populo Romano bellũ illaturus copias in aciẽ deduxiſſet nõ tã armis quã auro argẽtoque ornatas quaſiuit a pœno an ſatis hæ copię ſibi uiderentur. Tum ille ſatis iquit o rex quis hoſtes auariſſimi ſint. Illud autẽ uere dici pot̃ Hannibalẽ res geſſiſſe magnas attamẽ ſuã reipub. calamitoſas. Cauſa enim p̃nitioſiſſimi belli cauſa peſtis atque exitii fuit. Scipio contra ſic reipub. ſuam p̃texit: patriã conſeruauit: imperiũ auxit: ut qui ea meminerunt Romã ingratã appellare nõ dubitẽt: quã Africã ſeruatore urbis cedere ex urbe maluit: quã paucorum furorẽ audaciãque reprimere. Ego uero nec eã ciuitatẽ gratã appellare poſſum: quã præſtatiffimi uiri ſimul & inocentiſſimi tã abiecte ignominiã tulit: nec tã uituperare ſcio: quã uituperandũ cenſerẽ: ſi ad eã iniuriã inferendã cõtuliſſem manus. Verũ ſenatus ut oẽs auctores aſſeuerant Tyberio Graccho opẽ Scipioſibus afferenti gratias egit: & plæbs relictiſ tribunis qui reũ citabãt p̃ oĩa tẽpla urbis Africã ſecuta facile declarauit quanta beniuolentia quantoque honore dignũ cẽſeret Scipionũ nomẽ. Quod ſi ex talibus iudiciis ciuiũ animi metiendi ſint: nõ tã ingrata ciuitas i abiicienda beneficiorum memoria: quã in toleranda iniuria lenis molliſque cenſenda erit. Pauci enĩ fuere qui reliquis indignantibus tale facinus audiendũ putarunt. Ceterũ uir magni animi Scipio facile contẽnens inimicorum inuidiã cedere ex urbe maluit: quã in teſtinis diſcordiis ciuitatẽ euertere. Nec iã ipſe ut Coriolanus Alcibiades aliique permulti ex antiquorum memoria iſta patriã ſigna inferenda putauit: nec exterarum gentes potentiffimos reges cõmouendos cenſuit: ut eorum auxiliis fultus ei ciuitati uim afferret: quã ſpoliis triũphiſque decorarat. Quantũ enĩ Romanã libertati conſuluerit: facile iſtelligi potuit: cũ regale nomen ab Hispanis delatũ repudiãuit: cũ populo Romano ſuccenſit: quã eũ perpetuũ conſulẽ & dictatore uellet facere. cũ in comitio i roſtris i Capitolio ſibi ſtatuas fieri uetuit: quã oĩa poſteris temporibus ad Cæſarẽ: quã pompeium proſtigauit a ſeruietibus ciuibus ſunt delata. Eã igitur aliorum eiufdem generis ſunt Africani propriã uirtutes: maxime ac ueriffime laudes continentur. Verũ ut hæc oĩa ad unam ſummã referãtur: ii duo celeberrimi duces nõ tam domesticis uirtutibus: quibus Scipio magnopere præſtitit quã bellicis artibus & regum geſtarum gloria comparabiles eſſe uidentur. Exitus quoque uitæ ſimilitudinẽ quandã p̃ ſe ferunt: quã ambo extra patriũ ſolũ obierunt: quã Scipio non a republica damnatus ut Hannibal ſed uoluntario ſibi exilio indicto uitam extra urbem finiendam putauit.

PHILOPOMENIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLUTARCHO GRÆCO PER GARINVM VERONENSEM IN LATINVM VERSA.

LEANDER ET GENERE PRIMARIVS ET INTER AMPLISSIMOS MANTINIÆ CIUES EGREGIA POTESTATE POLLENS FUIT. IS UT FORTUNÆ MOS EST EX EIUS URBE PROFUGUS MEGALOPOLIM PVENIT: MAXIME OB CRAUSIN PHILOPOMENIS PATRÈ: UIX CŪ OMNIBUS I REBUS CLARISSIMŪ: TUM UERO P̃CIPUA SECŪ FAMILIARITATE DEVINCTŪ. Cleander quoad Crausis i uita fuit regum oĩum facultatẽ aſſecutus ẽ. Ei autẽ mortuo amoris uiciſſitudinẽ & hoſpitiĩ p̃mia redidit. Eius ſiquidẽ filiũ parẽte deſtitutũ educauit: quẽadmodũ Achillẽ ſub phœnice enutritũ Homerus tradidit. Cũ illius mores ſtatim generoſam quandã ab initio uereque regiã confirmationẽ incrementumue capeſſerent. Verũ pubeſcente iam Philopomene Eudemus ac Megalophanes Megalopolitani in primis curã ſubiẽre: uiri cũ Archeſilao plurimũ i Academia obuertiati: maximi oĩum ætatis ſuã philoſophorum ad res urbanas & actiones ſtudia p̃duxerant: ii cum occultos Ariſtodemi iſterfectores iſtruxiſſent & p̃p̃riam a tyrannide patriã liberã reddiderunt: & una cũ Arato Nicoclẽ quoque Sicyoniũ tyrãnũ eiecerunt. Dep̃cantibus deinde Cyreneis cum p̃turbata eorum ciuitas in teſtino morbo teneret eo nauigarunt: p̃ſtantiffimisque legibus ab ſe poſitis ciuilem ſtatum optimis inſtitutis adornarunt. Hi nimique inter alia eorum opera & Philopomenis inſtitutionẽ plurimi faciebant: ut qui in bonis huius hominis artibus publicũ gracie emolumẽtum efficeret. Et, n. gracia cũ poſt eximias antiquiſſimorum ducũ uirtutes hunc uix peride ac extrema ſenectute filium i luce p̃duxiſſet: ipſum p̃cipua beniuolentia cõplexa eſt: ſimulque cum gloria eius poteſtatẽ adauxit. Romanus quidã Philopomene laudibus extollens græcorum poſtremum appellauit: quã Gracia nullũ amplitudis uix nec uere gracia dignũ poſt Philopomenẽ edidiſſet. Fuit forma minime ſane turpi quẽadmodum quidã opinatur. Nã eius imaginẽ ſpectamus Delphis permanentẽ. Mulieris autẽ hoſpitiũ Megarenſis ignorationẽ ob idumetorum tenuitatẽ & frugalitatẽ eius eueniſſe traditur illa. n. cũ Achæorum ipeгатorem ad ſe aduentare accepiffet: ingenti animi tumultu fluctuabat: & i ipſo cœnæ apparatus (forte, n. martius aberat) agitabatur interĩ Philopomẽ tenui admodum cũ chlamyde ſubit ædes: quẽ mulier ex miniſtris quẽpiam præcurrentẽ anteuertiſſe ſuſpicata ut miniſtrati ſibi ope adiberet præcabatur. Continuo Philopomẽ relicta clamide ſcindere ligna cœpit inter hæc hoſpes igreſſus ubi rẽ conſpiciatur: quid nã hoc eſt iquit o Philopomẽ. Cui Philopomẽ dorica reſpondens lingua: Quid nã aliud ait quã indecora faciei ſuppliciuo. reliqui corporis effigie Titus Flaminius mordens aliqui: O Philopomẽ dixit quã pulchra manus habes & crura: ceterum uentrẽ nõ habes & erat ſane mediis ex partibus gracilior. Verum i ipſius facultatẽ relatus eſt Titus morſus: nã cum bonos equites ac pedites haberet: i terdũ pecuniarum iopia laborabat. Hæc quidẽ p̃ nicholas de philopomene dictari: ſolent mores at eius p̃p̃riã genitã honoris cupiditatẽ cõtinentioſi crimine oĩno nõ caruerunt: nec iracundia liberi fuere. Et licet Epaminundã i primis emulus eẽ nollet: eius p̃fecto ſtrenuitatẽ iſtelligentiã integritatẽ ita ut nullis afficeret pecuniis magnũ imodũ imitabatur. Verũ cũ i maſuetudine grauitate humanitate ad ciuiles diſceptationes p̃manere iracundia & cõtentiõe negret: ad rei militaris: quã urbanas uirtutes accõmodatior cẽſebatur eteni ut primũ ex ephœbis exceſſit ingenti quodã rei militaris ſtudio tenebatur: & eorum quã ad hoc cõduceret diſciplinam auditor erat egandi tractandorum armorum &

pugnandi cupidissimus. Cum autē iustari cōmode uideret: iuitatibus amicis & tutoribus ut Athletarum arti quā ope impartiret eos iterrogat: nūquid ex Athletarū artē ad rei militaris exercitationē detrimētī pateret. Cui id quod erat asseuerat: cū oībus rebus iter Athleticū & militare corpus & uitā iteresset: Tum uere aliā uī uēdi formulā: & aliā exercitatiōis genus eē. Pugilles quā p̄ multos sopore assidua saturitate agitatiōibus ad certum modum & ordinē iustitutis eorū habitudiem tutari: quā quouis momento: & noua cōsuetudinis excursiōe ad p̄mutatiōem dubia & piculosa sit: Militiā uero nullius erroris expertem p̄ inequā cuncta uersa ri: p̄cipuē iopiam ac uigilias tolerare: & facile quādem solitā. Quibus auditis Philopomē nō mō p̄ se studiū omne pugilum fugit & derisiōi habuit: sed ēt postea cum exercitus ductaret: cum ignominia & p̄bris quā in eo fuit habuit: quippe cum aptissima ad dimicatiōes necessarias corpora iēptissima redderet: & p̄sus inutilia. A pedagogorū & p̄ceptorū cura solutus i expeditiōibus quā rapinā populatiōis quā gratia in sparthanorū fines ciues icursantes faciebāt ita seipsum consuefecit: ut quotiens educerent exercitus primus: Quotiens reduceret postremus uaderet. Vbi uero ocium ab armis esset. Corpus defatigabat: & aut uenatiōibus aut agricultura agile pariter robustumue cōparabat. Agg. n. bonum uigiti ab urbe stadia possidebat. Et post prandii aut cōnāe t̄ps quotidie cōmigrabat: ubi sup stramenta p̄t sese obtulerant: sicut quiuis colonorū deiectus geti se debebat. P̄ria deīde luce surgēs una cum uinitoribus aut pubulcis opus aliq̄d suscipiebat. Inde in urbē denuo cōmeabat: Vbi reip. negociis aut cū amicis aut cū magistratibus occupatus erat. Quā cūq; illi bellicis artib; parta fuerāt aut i eqs atq; armis cōparādis aut i captiuis redimēdis expēdebāt. Rem uero domesticā ex agricultura iustissimo sane q̄stu amplificare & collocupletare nitebat. Illud uidelicet inter superuacanea minime ponēs opera: ueq; maiorem imodū ad officiū p̄tinere ratus ita rem familiarem possidere: ut ab alienorū iniuria manus cōtineret: eloquētia & philosophorū opibus assiduā curā adhibebat: nec tamen oībus: sed quā ad uirtutem capescendā uī sibi fore iudicabat. Homericis uero figmentis: quā cūq; ad iēniū uirtuti & excitādum & stimulādum attinere putabat aiū itendebat. Ceterorū lectiōibus Euangelii p̄cipue de re militari studiosius incumberebat. Historias Alexandri cōplectebat. Id semp secum uersans quonā modo ad actionem uerba cōuerteret: nisi quippiam ociole & iustitioso sermōe uideret absolutum: Etenim quā ad reorū militarium speculationem i talibus pingunt p̄sus omittens: ex locis ipsius experiētiā argumentumue captabat. At meditās exercitationem faciebat. Procliues locorū descensus p̄ruptaq; cāporū p̄cipicia & quicquid ad fluenta fosas angiportus casus & formā dilatanda rursus i con trahenda phalange obuenire posset: Ipse secum dum iter faceret considerare: aut comitibus p̄ponere solitus erat. Hunc siquidem uigē plusquā necesse fuerit reorū militarium studio & ornamentis incubuisse: & bellicas artis p̄inde ac uariā multimodāq; uirtutis materiā caritate cōplexum fuisse cōstat: quas quā omitterent uelut ignauos: & ad nihil agendum natos contemptui p̄sus habuit. Cum Philopomen annos uiginti natus esset: Rex Lacedaemoniorū Cleomenes Megalopolim noctu repētino adortus ipetu: uī deturbatis excubiis: & iura mōnia irrupens forum omne captauerat. Cōtra Philopomen auxilium ferens: quāq; summis uiribus & magno capitis periculo decertarit: Hostem tamē reicere nō ualuit. Ceterum subducit furtim ex urbe ciues aduersus insectātes armis occurrens: qua in re ita Cleomenē i seipsum elicit: ut amissio prius equo & uulneribus acceptis difficile postremus euaserit. His Mesanā contendentibus Cleomenes per legatos nuntiat locum se illis cum pecuniis reddere: Eam conditionem Megalopolitani libenter assumebant: in patriam redire properantes. Quod Philopomen conspicius obstitit in huius orationis grauitate: cōmonefaciens Cleomenem haud sane oppidum reddere. Verū oppidanos sibi uendicare: ut firmius oppidum tenere queat. haud. n. habiturum Cleomenem qua ratione domicilia: & inanes muros sedēdo tueat. Veq; ob solitudinē e uestigio abiturum quibus uocibus reditū ciuib; dissuadens: occasionem Cleomeni p̄buit: ut magna ex parte diruta & uastata urbe grandi pecunia dictatus abierit. Postea uero Antigonus rex adiumento futurus aduersus Cleomenē una cū Achæis ductauit exercitū: Quo Selassia colles & aditum occupāte Antigonus admotas p̄prie iustitruxit copias: eo consilio ut uiribus aggredere hostem. Erat autem suis cū ciuib; in equitum ordine Philopomen cōstitutus: proxime subīde illyrii: quibus uallatibus pro eorum multitudine ac robore extremum agmen editū erat: ut residentes quieti p̄starent donec ab altero cornu rubicundā a rege tunicā in sublime tolli Sarissa prospicerent. Ad conantibus per Illyricos ducibus uī Lacedaemonios aggredi. Achæis autē uti fuerat edictum ordinē residendi seruātibus: Cleomenis frater Euclidas cognito quā disiuncti hostes digrederentur: leuis armaturæ milites prope circummittit quos in Illyricos impetum a tergo facere eosq; distrahere i perat: seorsum ab equitū auxilio destitutos. His igitur iussa faceissentibus ac perturbantibus re conspicius Philopomen facile ratus leuis armaturæ milites aggredi: p̄sertim cum ad id conducatur temporis occasio: Primū quidē regis p̄fectis mentem aperit Postea ut persuadere se minime posse cernit: suos secum rapiens ciues hostem iuadit nondum enim ad tantum imperatoris facinus satis āpla eius fides erat & auctoritas quin in sanire dacebat. Hoste igitur ab initio perturbato: tum multis cadentibus fugā capeffente: ut magis regios animaret & tumultuantibus aduersariis ocys immisceret: equum dimittit. Ipse per obliquas cōualles: confragososq; torrentes i equestri thorace: & armatura grauiore difficulter: ac labore quāmaximo decertabat: Cum iterim sub natibus uno per coxam utramq; telo transuerberatur. Vehemes quidem plaga. sed nequaquam letalis erat: ita ut teli cuspis emineret. principio igitur non secus ac colligatus mansit immobilis. Ipsius. n. iaculi. i fixa penitus acies durum ac grauē dum retraheretur morū faciebat. Verētibus autē qui aderant contrectare: ac subīde ardentius sœuiente pugna: indignatiōe & decoris auiditate aiō discrutiatas ad dimicandum ferebatur: paruo tandem motu & altera crurum supinatione cōfracto iaculo: frustrum utrūq; p̄ se iussit educi: hoc pacto li

PHILOPOMENIS

beratus stricto ense per pugnatōres ī hostem uadebat. Quā ex re nō mediocrem p̄lantibus promptitudinem & uirtutis æmulationem iniecit. Victor igit̄ Antigonus Macedones tentabat: interrogans quā ob rē suo iniussū eq̄tatū cōcitassent. Quibus respōdentibus se inopinantis & iuitos manum cum hoste cōferre coactos: Cum adolescens Megalopolitanus prior icurrisset: Ridens Antigonus ille inquit adolescens amplissimi opus ductoris effecit. Hoc īsigne facinus plurimū gloriæ: uti par erat: Philopomeni peperit: cūq; Antigonus ut secum militaret summo studio peteret: ac p̄fecturā simul & gradem pecuniam exhiberet: repudiavit p̄cipue quia se esse eius sciebat ingenii: ut aliorum subiici dicioni nō nisi grauius & moleste posset. Vitam uero ocio & secordia terere minime cupiens: usu ac rege bellicæ disciplina in Cretam militatum nauigauit. Vbi aliq̄diu per uaria p̄landi genera inter bellicosissimos uiros cōtinētes & uiuendi norma castigatos scientia & exercitatioē uersatus: Tanto ad Achæos splendore reuersus est: ut quā primum p̄fectus eq̄tum designaret: Solebāt equites si quādo ī expeditionem eundum erat: pusillis & uilissimis eq̄is q̄ forte ad manus obuenerāt uti: ac multotiens militiam detrectantes alios in eorū loco suffectos emittere. Quare oēs & belloḡ īperiti: & audaciæ prorsus exptes erant. Hæc aut̄ superiores iccirco semp̄ p̄fecti neglexerant: Quia inter Achæos eq̄stris dignitas eximia potestate & honoris ac supplicii auctoritate p̄cedere. Tales itaq; Philopomen accipiens aut cessit: neq; omittendos esse sane duxit. At urbes obiens iuuentutem ad decus & laudem ad magnificentiam uiritim excitabat quosq; necessariis idigere cerneret multabat ubi uero frequens futuræ erat spectaculum: exercitia ludos & mutuas cōcertationes īstituere cōsueuerat. Paruo igit̄ tpe mirandum cūctis robur & promptissimos adhibuit animos: Et quod ī re militari maximum habet agiles ac resq; reddidit: Et in acie ambire circumflecti equos uersare declinare strenuos habilesq; usu & industria perfecit: adeo ut totius agminis dexteritas uarias mutādo figuras unius corporis alacritati inter mouendum simillima esset. Quibus & ipse extemplum erat: circa Larissum fluuium acerrima cōtra Etholos & Elienses cōstante pugna. Eliensium equitum p̄fectus Demophantus in Philopomenē citato cursu adequitat Cuius ille impetum excipiens: & hasta occupās Demophantum fortissimo prostrauit ictu. Statim eo collabēte: hostes fugā faciunt. Itaq; iam late Philopomenis illustre nomē erat: q̄ neq; iuuenibus manu: neq; senioribus prudentia cederet. Verū in p̄lio & fortis militis operam & sapientis ducis officium satis superq; fungeretur. Rem & Achæorū publicam primus aratus ex humili sane atq; abiecta ad dignitatis fastigium potentiāq; puexit. Qui cōciliatis ciuitatibus græcensi ritu & humanis institutis ciuilem īduxit statum: deinde quæadmodum in aquis: pauca quædā & minuta subsistere cœperūt reliq; prioribus affluentia ualidiore firmamēto cōfigurunt: & inter se mutuo implicita stabilius cohærent. Ita cum imbecilla & ad oīum incursum facile ruitura græcia per ciuitates dilaberet: constantes in unum Achæi finitimas ciuitates quaq; uersum ea tempestate nunc iuando nunc a factiosis liberādo suscipere. Alias concordia & ciuitatis iure secum permiscentes uniuersam Pelopōnesum unum corpus unam potestatiā cōponere cogitarāt. Cæterum uiuente adhuc Arato ciuitates magna ex parte morē Ptolomeo gerentes Macedonicis subiiciebant armis. Dehinc Antigono & Philippo ītra græciæ negocia obuersatis adhærebāt. Ut uero Philopomenē ad rerum culmen prouectus est ī contra potentissimos per se iam armis pares externis uti p̄fectis desiere Aratus quidem ad dimicandum lentior iucūdissima consuetudine comitate & regis familiaritatibus maximam rege partem absoluit: ut in eius uita litteris commendatum est. Philopomen uero bellator optimus & ad res armis gerendas strenuus: itemq; in negociis magnifice administrandis & confectis superiori tempore pugnis secunda usus fortuna una cū potentia: & Achæis animos extulit cum eo prospere sapissime bella facere & uictoriā reportare solitis. Principio itaq; quæcūq; in acie struenda & armaturæ formis male ac inutiliter se habebant: permouit. Nā scutis leuioribus & angustioribus q̄ ad protegenda corpora satis essent: utebantur: hastilia quoq; longe sarissis minora gestabāt. Quocirca enim nus quidem pugiles & bellatores etant agiles: cominus autem hostibus usque quaq; cedebant. in acie forma illis ad spiram consueta nō erat. Quotiens phalange utendum: esset cum neq; frontē neq; testudinem ritu macedonico haberēt: facile detrudi dissipariue cōtingebat. Hæc Philopomenē alio captans ordie: eis ut p̄ scuto clypeū pro hastili sarissam capefferent: persuasit utq; galea thorace ocrea tectos statariā gradariāq; procurfati ac tumultuaria pugna exercebant. Cūq; omnes militari ætate florētes arma īduere docuisset: primo qdē ipsos eo extulit: ut sese bellis īuictos esse cōfiderēt. Deinde delicatas & luxuriosas eorū īpensas ad optimū ornamētore genus trāsposuit. Siqdē fas nō erat inane penitus ac fatuū auferre certamē: æmulatione uel hominū diutius ante languentiū superuacuis studentiuū īdumētis purpura lectos ītingentiū ī cœnis ac mensarū lauticia plurimū sibi honoris & gloriæ uendicantiū. Hos igitur cū a minime necessariis ad utilia & honesta & expolitiōis cupiditate auertisset: oēs ita cōtinuo permouit: & īduxit: ut quotidianis corpore uetitis īpensis ī militaribus & bellicis apparatibus singulari se decore perornatos spectari cōcupiscerēt. Ita cernere erat referctas calicibus fractis & pateris officinas: Alii thoracas inaurabant. Quidā scutis & franis argētū īprimebāt: stadia domatibus equos aut adolescētibus arma tractatibus plena. inter mulierum manus galeæ coni pennæ uariis distinctæ coloribus: equorū uelamina: floridæ militū chlamides: eorū rege aspectus maiorem ī modū fiducia adaugēs atq; cohortans: ad subeūdōs terrores īpetū & strenuos ad pericula spiritus īgerebat. Na luxuriosa ī reliquis spectaculis īpensa delicias affert: & mollicē utenti suppeditat q̄si sensus ipse cogitationē picturis frangat & titillatione corrumpat. Huius autē generis īspectio mentem roborat: ac uires exacuit: uelut Homerus prope nouis ante oculos positis armis Achilem æstuantem animis: & ad ea tractanda prorsus ardētem decantauit. Adornatus hunc īmodū nunc cogitādo nūc defatigādo ipsos prumptissime sane obtemperantes Philopomen exercebat. Nam ipsius agminis ordo mirifice

dirigebat: quæ solitam integræque firmitatē suscepisse uidebat. Tantus erat gestantium splendor & pulchritudo: ut arma iam ipsa corpori mæsueta familiaria & cum iucunditate leuia foret Bellū itaque cupiebāt & mox cum hostibus rem ferro decernere. Eo tpe Achæi aduersus Machanidā Lacedæmoniorum tyrannum bellū gerebāt: quæ p̄ ingenti potentia cunctis Pelopōnensibus infidias ordiebat. Is ergo ut ad Mantineā icurisse renūciatus est Philopœmen illico i eum suos educit. Vterque penes urbem multis peregrinis oibus ciuibus suas instruere copias. Conserta manu Machanidas extremo milite iaculatores Achæorum & hastatos eqtes i priâ locatos acie uertit in fugā. Cūque in cōfertissimos pugnatōres citato gradu p̄ficiscendū ac p̄rumpendū eēt: insectandi cupidus elapsus est: & Achæis ipsis phalāgis ordinē statim seruātibus Machanidas p̄teruectus ē. Hunc initio p̄petratum errorē cum res amissa & admodū deleta putaret. Philopœmen aspectās negligere ac dissimulāter ferre: nihilque graui ducere uidebat. Hostes autē cōspicatus quātum insectādo aberrauerant a phalāge disiectos uacuum p̄stitisse locum haud illis icubuit: cæterę lōgius abire sinit: quibus magno diuulsis iteruallo suos mox in grauem armaturā infert: cernebat enim Lacedæmoniorum phalangem nudatā ac destitutā: rectoue icursans curru itendit: ut neque princeps p̄sto adesset: neque pugnam expectarent. Nā cum Machanidā hostes fugātem inspexissent: penes se uictoriā esse nō dubitāt. Philopœmen autē cū hos multa cæde fuisset (supra enim quattuor milia cæcidisse dicunt) reuertentem ab insectatiōe cum peregrino milite Machanidam cōcitatus aggredit: ingenti ac p̄funda in medium arcete fossa utrinque mutuos conatus edebant: ille quidem ut traiciens fugā capefferet: Philopœmen ut impedimento esset. Erat autē spectaculum nō uti dimicantium imperatorum: sed uti beluarum totas in se uires necessitate uertentium cum fortissimus uenator Philopœmen incuberet uti robustus tyranni equus animosus & calcaribus cruentis utrinque stimulatus saltu trāsuadere ausus ē: & admoto iam fossæ pectore priores figere ulteriori margini tibias enitebat. Interim Simias & Pholienus quæ assidue Philopœmeni iterpræliādum adesse & latius p̄tegere cōsueuerāt: insectis ambo incurstant hastis: quos philopœmen anteuertens obuium sese Machanidæ offert cuius equus cum ante corpus caput attolleret: philopœmen suo paulisper seorsum inclinato manu telū adigi & obnixè simul incutiens effusum sternit hoīem. Hoc gestu philopœmen Achæi delphis ex ære locauere: & inligne ipsius facinus & expeditionem illam singulari admiratione p̄secuti sunt. Cum philopœmen secū dum imperator instante nemæorum celebritate nō longe post Mantineæ uictoriā ociosus p̄ dies festos eēt: tunc primum græcis phalāgem ornatissimā ostētasse p̄ditū est. Quonā pacto motus illos cōtinua quādam aptitudine cōpositos nō minori agilitate quæ robore militariter ederet certantibus ide citharœdis spectaculū ingressos secum adolescentes militaribus chlamydis & purpureis indumētis ornatos habebat. Cernere erat uniuersos & corporum & ætatis uigore florentes magnā erga impatorē uenerationē & iuuenilibus animis elationē præ se ferentes quā multis claris certaminibus cōtraxerāt: quibus nuper intrantibus forte Pylades Citharœdus illustris Timothei uersus iceparat. Hoc duce libertas græcas ornauerat urbes cū uocis magnitudo & poetici stili pariter altiloquentia decorem mutuū afferrent: oīum spectatorem oculi in Philopœmenē cōuersi: & lætissimus undique græcorum sublatu applausus cum pristinae dignitatis recuperandæ spes esset iniecta: & ad eam animorum magnitudinē fiducia etiam proxime accederet. Achæorum copiis ad dimicandum & subeūda pericula id cōtingebat: quæ & equis nouellis usu euenit: quæ cōsuetos affectant eqtes: sin alium gestare obtingat stare loco nesciunt: emicant: & nouo quodammodo afficiunt. Sic & milites ipsi: siquē alter ductaret exercitum tristes erant: illum spectabant: illū oculis illū mēte quæritabāt: sin eius modo conspectus esset oblatus: confestim oblatā fiduciam erectos & ad aliquid agendū strenuos animososque cerneret. Quæ & ipsi hostes intelligentes huius dumtaxat imperatoris aspectum ferre nō quibant: ob nominis sui gloriam pauore. Perculsi: uelut ex rebus eorum gestis manifestum est. Rex Macedonū Philippus eo peruenerat opinionis: ut modo Philopœmen abesset. Achæos denuo nominis sui terrore sibi subdere qui Philopœmenē obtruncarent: clandestinos mittit. Cognitis autem infidiis tantū odii apud uniuersos cōtraxit græcos: ut passim hominem probo & conuitio insectarentur. Boetii Megara obsidione cinxerant. Cūque mox potiundæ urbis spe teneretur: ecce repētinus rumor igrui: qui cōfictus erat iportantē obsessis auxiliū Philopœmenē p̄prius adesse: quo circa hæretes iam moenibus scalas omittētes fuga capta abscessere. Onabis post Machanidā Lacedæmoniorum tyrānus de repente Messianā occupat. Philopœmenes per id tēpus haud illarum copiarum dominus priuatus erat. Orat itaque Lysippū Achæorum imperatorē: ut messaniis succurrat: quod cū ab eo impetrare nō posset: potitis enim urbe hostibus res omnino p̄ditas esse aiebat. Ipse nulla lege nullo decreto assumptis secum ciuibus opem præstare constituit. Eum perinde ac præstantiorē principē sibi a natura conciliatū uniuersi sectabātur. Ergo iam propinquū Onabis audiens: tætesi castra intra muros haberet: haud expectandū esse duxit. Vegere per alias elapsus portas celerato gradu suos eduxit haud parua se usurum foelicitate existimans si profugere cōtingisset: effugit itaque & Messaniorum ciuitas pristinae libertati restituta est: Hæc quidē ad Philopœmenis decus & dignitatē. Ipsum uero Cretā repetiisse: ut petentibus Gortiniis belli usibus se ducem exhiberet: crimini datum est: quod uidelicet eo potissimum tēpore: quo eius patria ab Onabide bello uexaretur: abesset aut bellum fugitando aut honorem adud exteras nationes intempestiue quæritando: adeo autem mature tunc Megalopolitæ bellati sunt: ut & se moenibus tenerent: & intercepto ab hostibus agro & sub ipsas pene portas locatis castris angiportus seminare cogerentur: cum longinquis interim cretensibus imperator belligerans ac domesticum euitans bellum inimicis in se ansas criminationis suppeditaret. Erant nonnulli qui dicerent Philopœmenem iccirco ocium suum Gortiniorum postulantium usibus ad bellum concessisse: quia Achæis alios diligentibus prætores priuatam uitā degeret. Ab ocio uehemēter abhorrebat. Præsertim cū iperatorias artes & militare uir-

PHILOPOMENIS

ruten supra rōnem oēm usu & exercitatiōe tenendā sibi eē censeret: sicut & scitum illud Ptolomæi decla-
 rauit. Nā qbusdam p̄ eximias laudes illū extollētibus q̄ exercitiū quotidianis exercitiis agitaret: & corpus
 laboz & armoz studio haud torpere sineret: q̄nam inq̄t regē admiret: q̄ hoc ætatis nō re ip̄a se cōprobet
 ac obstēter: ueq̄ meditatiōe & cogitatiōe ducat: Hoc igit̄ Megalopolitani grauius ferentes seq̄ p̄ditos ar-
 bitrātes extorem eū facere cognati sunt. Quod Achæi inhibere Misso Megalopolim Aristeo p̄tore: q̄ li-
 cet Philopœmeni aduersaret: cū eo de repu. cōtentionem habere solitus: illum damnari minime p̄misit.
 Hęc ob cām philopœmen extra suos ciues habitus multos ex adiacētibus uicis ad defectionem cōcitauit
 eos allegare docens q̄ ex initio neq̄ illis tributa penderent: neq̄ Megalopolitanoz legibus tenerent: neq̄
 eoz iuris eēnt: ea dicētibus illis aperte se patronū adiutorēq̄ p̄bebat: simulq̄ in Achæos se ditiosam ciui-
 tatem p̄turbabat. Hęc aut̄ posterius acta. In creta bellū p̄ Gortiniorū cā gerebat: nō uti peloponēsis aut
 ex Archadia natus homo nō simplice quodā & īgenio bellādi ritu. Sed Cretēsium mores īduens & illoz
 uerutias fraudes furta & īsidiosas in eos usurpās artes. Ipsos cōtra uerā peritiā īsipienti ac inani callidita-
 te cōtendētes puellas demōstrauit. Rebus igit̄ ibi magnifice gestis singulari admiratiōe & nominis clari-
 tate celebratus in pelopōnesum relatus: Philippū a Tito debellatū offendit. Onabim quoq̄ Achæoz atq̄
 Romanoz armis implicatum aduersus hunc dux creatus naualem aggressus pugna Epaminundæ casus
 incurrisse uisus est: suæ longe deterius uirtutis opinione ac gloria maritimo cōgressus p̄lio: attamen sunt
 nōnulli q̄ Epaminūdā signiorem iccirco extitisse tradunt: ut suos degustare maris emolumēta ciues pa-
 teret: ne p̄ statariis militibus nautas (ut inq̄t Plato) corruptos sensim haberet. Et ita ex Asia & īsulis ultro
 re īfecta reuertisse. Philopœmen pedestris pugnae sciētiam ad cōferēdum: inari quoq̄ certamē sat fore sibi
 ipsi p̄suadens exercitationem ītellexit: & q̄lis uirtutis portio & quantam omnes ad res assuetis facultatem
 adhibeat. nō modo enim in ipso nauali p̄lio p̄pter imperitiā minus habuit: ueq̄ etiā quandam nauem
 famosam q̄dem cæteroz ab annis quadraginta p̄uetustam deducens expleuit: q̄ fatiscēte magnum nauigā-
 tibus discrimē importasse. At hęc cognito q̄ hostes p̄ ipsius cōtemptum perinde ac ex mari prorsus fuga-
 ti superbe Githium obsidissent: cōfestim ī eos uictoria sparsos disolutosue haud quaq̄ expectātes annau-
 gat: deinde noctu milites adducens īmissis intra tentoria ignibus & castra incendio ualidauit: & multos ob-
 trūcauit. Paucis post diebus cum p̄ aspera q̄dam loca īter ageret: derepente Onabis īteruenit. Quæ res tan-
 tum Achæis intulit trepidatiōis: ut ex locis difficillimis & in hostium potestate cōstitutis salutem despera-
 rent. Paululum īde subsistēs ac loci īgenium oculis amplexus struendaz acierum solertiā summū ī re bel-
 lica fastigium obtinere demōstrauit. Paulisp̄ nāq̄ mota phalange & ad p̄sentis loci naturam accōmodata:
 facillime nullo tumultu ancipitē statū ac p̄iculum p̄pulsauit. Tum hostes aggressus late fusos terga uer-
 tere coegit. Postea uero q̄ p̄fugiētes nō directo q̄dem ad oppidum cursu: sed alium alia palātes & disperfos
 cernit (cūctus aut̄ ager p̄ saltus & collis frequētis inuium sese p̄ fluenta uallesq̄ p̄cipites p̄bet) suos ab inse-
 quendo reuocauit: & nōdum aduersascente castrametatus est. Promiserat enim hostes sese ex fuga ī ur-
 bem singulos binosue pertenebras recepturos. Complures igit̄ ex Achæis per ripas & tumulos circa mœ-
 nia cum pugionibus ex īsidiis locat: hic plures ex Onabidis commilitonibus cecidere: ut qui minime cō-
 ferti pariter regrederentur: sed uelut unicuiq̄ fuga obtigerat instar auium sub ipsa urbe captabantur in ip-
 sas hostium manus incidentes: quibus in rebus cum græci & summa eum caritate complectarent: & ma-
 gnificis ītra spectacula honoribus afficerēt: Titū honoris auiditate flagratē tacitus dolor inurebat: quoni-
 am romanū consulem maiori q̄ ex Archadia natum hominē penes Achæos admiratione dignum iudica-
 bat: cū & beneficiorū magnitudine non mediocriter antecelleret: qui una præconis uoce Græciā pristinae
 libertati reddiderit: quæ Philippo & Macedonibus subiecta seruiret. Deinde Titus deposito cū Onabide
 bello pacē pepigit: Nec multo post Onabis Ethoz fraude interceptus occiditur. Qua ex re Spartæ per-
 turbatione orta: Philopœmē occasionem nactus cum exercitu eo facit impetū: & alios ui alios suasionē ad-
 ducens cum Achæis ciuitatē compositā adiunxit. Quo facto Philopœmenis nomen apud Achæos mirifi-
 ce illustratum ex: quibus ex tam præclara ciuitate tātum dignitatis tātū potestatis uindicasset: haud enim
 parum erat Spartanam ciuitatem Achææ partem effecisse. Optimates Lacedæmonioz sibi desumpsit: q̄
 eum libertatis custodē & defensatorem sese habituros esse in spē uenerant. Quapropter uenundatis Ona-
 bidis ædibus & suppellectile in .xx. ac cētum talētum argenteū redactis: eius illis muneris erogandi decre-
 tum fecere. Missi ad eum ciuitatis nomine legati ubi Philopœmenis integritas & ab omni labe purus ani-
 mus enituit: q̄ppe nō modo uideri sed esse uir optimus studeret: Itaq̄ primū Spartanoz legati tali uiro ne
 uerbum quidē facere de largitate uoluerunt: ueriti autē inter se & reluctantes hospitem eius Thimolaum
 intercessorē posuere. Deinde Thimolaus ipse Megalopolim profectus: & cum Philopœmene cōiliū agitās
 cœpit austeritatē eius sermōis & honestā simul & tenuissimā uitæ frugalitatē ītueri. Quibus cū ad iuictos
 ipsius mores pecuniā nullo pacto penetrare posse intelligeret: de munere quidē egit silētiū: ficta uero alia
 ad se ueniēdi causa ex urbe concessit. Rursus ac secundo missus idē passus est. Tertio regressus uix affari au-
 sus: q̄ promptus esset in eū ciuitatis animus explicauit. Philopœmen uerba comiter ac iocunde accipiens
 Lacedæmona peruenit. Quibus consilium præbet: ne & amicos & bonos uiros largitionibus cōtaminare
 quærant: quia illorum uirtute uel gratis frui liceat: sed improbos & eos qui ciuitatem in senatu & concioe
 quotidianis seditionibus & discordiis perturbant eruendos & corrupēdos esse: ut acceptis præciis ore
 compresso minus turbatum atque tumultuatum eant. Longe. n. præstantius esse hostibus dicendi licenti-
 am adimere q̄ amicis. Hunc in modū philopœmenis ad pecuniam splendor apparauit. Diophanes deinde
 Achæoz īperator Lacedæmonios nouis studere rebus audiēs eos supplicis afficere uolebat. At illi cōtra

ad bellum nitēti cūctā Pelopōnesum perturbabāt. Conabat uero Philopōemen mitiorem hominem red-
dere iracundiāq; sedare: temporis genus docens. Quo rex Antiochus & romani tam īstructis in terra græ-
cia exercitibus sublimes animis incūbant: oportere p̄fectum huc mētem huc cogitatioem uertere dome-
stica minime cōmouere. Quædam uidētem dissimulare: & nōnulla hæc obaudire. Dicta hæc aspernatus
Diophanes unaq; cum Tito Iaconico fines īgressus cōfestim ad urbem cōmeabat: q; philopōemen iniquo
ferēs aīo opus nō sane legitimū aut ex eq̄tatis diligētia: sed īgens īgenti spiritu cōfestum ausus Lacedæmo-
nem aduētat. Et Achæoz impatorem & romanoz cōsulem homo priuati iuris excludit: ciuiles tumul-
tus sopit. Cōmunem ut antea Lacedæmoniis statum īterm īducit. Posteriore deīde tpe cum p̄turā philo-
pōemen administruuit: q̄dam eoz culpa Spartāos reduxit exules & Lacedæmōios: ut q̄dem Polibius scri-
bit octuagīta ut aut Aristocrates trecētos & qnquaginta īterfecit: & mœnia diruit: & magnā agri partem
īterceptam Megalopolitanoz iuri adiudicauit: q̄cūq; ab tyrānis Spartana ciuitate donati fuerāt: omnes in
Achaīam migrare iussit: tribus milibus dūtātaxat exceptis. Hos cum ex parte discedere neglecto imperio no-
lissent: uenūdedit. Postmodū ueluti ī rebus īsultans hisce pecuniis: Megalopoli porticū ædificauit. Sacia-
tus demū & expletus Lacedæmōiis & īdigna opp̄ssos calamitate calcās īmanissimū & iniquissimū ī rēpu. p̄-
fecit opus. Lycurgi. n. īstituti ne deleta & oīo sublata pueros ac puberes īmutata patriæ disciplina Achaīæ
moribus & ritu īformare coegit. Hos enim īter Lycurgi legem & īstituta haud unq̄ mediocre q̄ppīā sape-
re posse. Hunc igiē ex miseriæ magnitudine q̄si Philopōemenem ciuitatis neruos cōcidendo māfueti hu-
miles & dimissi facti sunt: Posteriore tamen petita ex romanis uenia ciuilem Achaīæ īstitutionem fugiētes
ritus patrios atq; p̄cepta sicut ex tot malis & tam corruptis moribus fas erat: recuperarūt & restituta sunt.
Romanis deīde aduersus Antiochum bellum ī thraciam gerētibus Philopōemen angebat animi q; eo po-
tissimum tempore priuatus Achæoz dux non esset: quo Antiochus ipse chalcide residens intempestiuis
nuptiis & uirbinis amoribus ocia teneret. Syrosq; nullo sparlos ordine sine p̄fectis intra oppida segnes &
deliciis immerfos sedere spectaret: ad romanos dictare solebat: Vestræ equidem inuideo uictoriæ. Nam si
mihi ut ducatum gererem īpresentiarum obuēnisset: hostes oīs intra uinarias tabernas obruncassē
Antiocho deīde superato Romani magis atq; magis græciæ rebus īcumbentes Acheos potestate quaq;
uersum ambibant. Iam enim primores uerbiū summissiores erant: iam oīum uires cum fortuna latæ
ferebant: iam p̄pe finis aderat quo sc̄licitatis ambitus aduentabat: Tum Philopōemen boni ac periti mo-
re gubernatoris ad undaz incursum firmiter obsistens: tum cædendo tum sub īclinando moderabat. Hi
autem plurimis disceptationibus quibus & dicendi & agendi ius īnerat: eos ad tutandum libertatem alli-
cere conciliareue omni studio contendebat: cum Aristeus megapolita inter Achæos prōptissimus & Ro-
manorum semper studens partium nulla in re Romanis aduersandū: aut in senatu quippiam īgratum
agendum eē censeret: philopōemen taciturnus audiebat: & dicentem grauiter ferebat. Tandem stimulatē
ira indignabundus ad Aristeum conuersus: quidnam homo īquit græciæ fatum īspectare properas: Post
hæc romanoz cōsule: Manlio cum Antiochum p̄fligasset: & Lacedæmoniōz exules reduci sineret: peten-
te idem eē postulante Tito philopōemen inhibuit: haud exulibus sane obstaturus sed sibi & Achæis: non
autem Titī uel Romanoz gratia factū illud adscribi uolēs postmodum ipse creatus impator eiectos ī exi-
lium reuocauit. Sic. n. magistratibus ex animoz elatiōe litigator aliq; ex parte atq; cōtentiosus erat philo-
pōemen septuagesimum iā natus ānum: & octauum iam creatus impator ī spem deuēerat nō solū belloz
expertem eā se deductuz p̄fecturā: sed uitæ reliquum a rebus gerendis ociosum quietumue sibi datū
iri: Nam sicut tabescentibus corporum uiribus una & morbi ipsi contabescunt: sic & in græcanicis ciuita-
tibus diminuta potentia contentionū studia ipsa desinebant: Verūenim uero fors inuidia: cum perinde ac
pugilem egregia currendi agilitate uolantem sub ipsam iā uitæ metā aduētantē p̄cipitauit: ad terramq;
deiecit. Quidā in frequenti conuentu uirum quēpiā idoneū sane ac imperatorē p̄stantē laudibus affere-
bant: quibus Philopōemē: quonam ait modo eius uiri digne habenda mentio est: qui ī hostiū potestatem
uiuus peruenit: Paucorum interiectione diez. Dinocrates messenius homo cum priuatis cōtentionibus
Philopōemeni semper aduersatus: tū uero īprobitate ac flagitiis aliorum odio infectatus & Messaniā ut ab
Achæis destiterit: induxerat: & uicū quē Colonidē appellant: mox uccupaturus: & in potestātē redacturus
nuntiabatur: Forte philopōemē Argis id tēporis febricitabat: ea ut ad eius aures peruenerūt: Megalopolī
plus quadringenta stadia die una contēdit: eo ex loco ut succurreret euestigio equites accēpit. Ii ciues illu-
strissimi & q̄ iuuenibus uigentibusq; annis eximia quadam philopōemenis beniuolentia & pietate secum
militiā spōte ferebant. Messaniā itaq; uersus adequitātes ad Euandri tumulū obiū abiicere Dinocratem.
Marte collato eum fundunt: in fugāq; uertunt. Inde q̄ngenti milites: qbus Messeniōz fines tueri datum
erat auxilium latūri sero aduentāt: quos ut aspectant ii qui modo superati fugerāt: statim per colles cōgre-
gantur. Veritus philopōemen: ne hoste circumducto clauderetur: suoz saluti cōsulens reuocatis equitibus
per durissima loca sese recipit. Ipse in extremo agmīe saepenumero in aduersum sese inferebat hostem cun-
ctos in se perliciens: cum tū cōgredi nullus auderet: & uociferationis circumagitatis cursibus eminus ute-
rent. Multotiens igitur assistens dum singulos in tutum iuuenes p̄mittit, interfrequentes ab īcauto solus
hostes destituitur. Nec sic conferre quēq; manū cœpit audacia: p̄cul tantū iētibus pulsatus: cū ad lapidosos
p̄cipitesue locos urgeretur: nunc huc nunc illuc crebris p̄fossū carcaribus equū agitabat. Nec uero se
niles anni aut ingrauescens etas quo minus salutem cōpararet ulli sibi īpedimento erat: Quippe quam
p̄multum exercitā laboribus alacrē strenuāq; reddiderat. Verū cum debilitatū ualitudie corpus & iā graue
ac peregrini itineris & uiagz lōgītudo fatigasset: equus offenso pede eū deiecit ad terrā: quo casu duro q̄dē

TITI QVINTI FLAMINII

atq; aspero cum uehemens atroxq; capiti dolor infligeretur. aliq̄diu itercepta uoce iacuit. Illum igitur hostes expirasse rati: uersato corpore spolia rapere caeperunt. Postq̄ autē caput attollens oculos aperuit: cateruatim irruentes manus in terga inflexas colligant: & ingenti dedecore: & contumeliosissimis uocibus hominem ducunt: quē a Diocrate hisce probris affectum iri: ne in somniis quidē unq̄ ab ullo speratum est. Oppidani hoc accepto nuntio mixtē i modū elati ad portas confertissimi congregantur: ut uero Philopœmenem præter gloriæ superioris regē gestaq; triumphorūq; dignitatē raptatū cōspexere: maxima ex parte obortis lachrymis miserantes condoluere. Subinde existimantes q̄ caduce q̄ infide sermo emanauit: reuocandū esse priore beneficiorum memoriā: & libertatis quam eiecit. Onabide tyranno sibi reddidit. Pauci Dinocratis gratiæ assentantes torqueri hominē: & ut infestū inimicū & implicabilē necari iuebant: Terribiliorem ipsi Dinocrati si euaserit fore: a quo tā ignominiose habitus & in captiuitatē redactus extiterit. Ipsum igitur in subterraneū ferunt domiciliū: cui thesauro nomē indiderunt: neq; auras neq; lucē extrinsecus excipiens. Cūq; fores nullas haberet: saxum i mane obtrudentes includunt ubiq; circumlocatis militibus deponunt. Interea equites ut sese ex fuga recæperunt: comparentē nusq̄ Philopœmenē extinctum eē credentes: dudum substitere iactatis late uocibus hominē reuocare: inq; uicem sermones edere: iniustam profecto turpemq; sibi salutē uendicatam eorum imperatore hostibus omisso: q̄ ipsorum gratia ne p̄priæ quidē uitæ pepercit. Deinde progressi accurata idagine cuncta perlustrāt: donec illius captiuitate accepta nuntios ad Achæorum oppida dimiserunt: q̄ permagnā eā iſœlicitatē faciētes uigē ex Messeniis missa legatione reposcere decreuerunt: exercitū interim apparantes. Hæc quidem apud Achæos agebant. At uero Dinocrates Philopœmeni tempus q̄ maxime salutare metuens: ut Achæoq; apparatus anteuerteret: ubi primū intendentibus tenebris Messeniorum uulgus abcessit carcerem aperit: seruū publicū intromittit: uenenum afferre iubet: donec illud epotarit præsentem aſtaret mandat. Philopœmen chlamide obuolutus decubabat: nō sopore quidē ueq; tristitia & mētis æstu tenebatur. Lumen itaq; & hominē propius cū ueneni calice adstantē conspicatus: siquid deequitibus præfertiq; de Lycorta audisset: eū percōtatur. Respōdente homine euasisse q̄ plures capite anteuit: & comiter intuens hominē recte iquit dicis: si omni ex parte nobiscum iſœliciter actum nō est: nec alia emissa uoce uenenum hausit: & iterato recubuit. Nec ulla potioni p̄turbatione exhibita statim adiuuante morbo extinctus: cum primū ad Lachæos de philopœmenis interitu perlatum est: publicus mœror & luctus ciuitates habuit. Qui p̄ ætatem ferre arma poterant simul & urbium primates Megalopolim cōueniētes: nullā uindictæ morā facere: sed delecto imperatore Lycorta fines Messeniōq; ingressi: cuncta ferro igniq; peruaſtant: donec concordī consilio ciuitas Achæos acciperet: Dinocrates hostilem occupās sæuitiam: necem ipse sibi cōsciuit. Quicūq; occidēdo Philopœmenem assensum tribuere: ultro uitā finire: Quisq; eum torquēdum esse censuit: eum Lycortas in uinculis coniecit. Postq̄ uero eius cadauer cōbustum & compositis in urna reliquiis castra mouerunt: nō qdem cōfuso aut temerario icēdēdi ordine: sed triumphali qdam & uictorici pompa sacris parētalibus immixta: cernere erat eosdem & coronis ornatos & lachrymis afflictos. Colligati subinde ducebāt inimici. Urna præ coronæ & tenioq; quaq; uersum pēdentiū multitudīe uix apparebat. Hæc ferebat impatoris filius Polibius circūstātibus Achæoq; uiris primariis & excellentissimis milites armis iſignes ornatis sequebāt equis neq; ut in tāti uiri luctu mœrentes: neq; i uictoria exultātes: ex mediis urbibus & uicis multi mortales obuiam perinde ac ab expeditione reuertenti p̄dibāt: & beniuole salutato urnā attingētes Megalopolim frequēti comitatu deducebāt. Ut uero grādiores natu mulieres ac pueri sese aduentātibus imiscuerunt: luctus uniuersi exercitus suspiria q̄rimonia uociferatiōes ad urbem usq; pueniebant: præ se desiderio casus hominis acerbissime ferētes: simulq; cum philopœmenis iactura & maiestatem & fastigiū dignitatis iter Achæos tenuisse reputātes. Sic p̄ meritis summa cum gloria humatus est circa monumentū Messeniōq;. Captiui lapidibus obruti sunt. Cūq; statuæ illius p̄multæ & igētes p̄ ciuitatū decretis honores extarēt. Romanus homo i euerſione Corinthi cūctas diruere conatus est: illū nō secus ac supstite romanōq; hostē atq; maliuolum iſectari gloriabūdu. Verē eius rei disseminato rumore ac multa i calūniatorem referente Polibio neq; Mānius neq; legati honores clarissimi uiri deleri passi sunt: tametsi maxima. Tito & Mānio ipe dimēta iſestus obieciſſet: etenim illi a cōmoditate uirtutē & honestum (ut par erat) ab utilitate recte proq; officio distinxerūt: cum his q̄ de nobis benemeriti sunt: mercedē & gratiā ab ipsis i quos beneficia collata fuerunt: bonis at̄ decus & honorē a bonis referri debere existimarēt. Et de philopœmene qdem hæc tenus.

TITI QVINTI FLAMINII VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO IN LATINVM PER GVARINVM VERONENSEM VERSA.

PHILOPOMENI TITI QVINTVM FLAMINIVM Comparamus. Is quali statura fuerit: ab ærea licet agmīe cerni quæ Romæ apud Apollinem magnum e Carthagine aduentum cōtra circum posita est græcis iſcripta litteris. Natura uero huiuscemodi ad iram & gratiā celer fuisse tradit: haud tamē ad utrāq; rem similis: Nā i puniēdo mitis ac minime p̄tinax: ad gratificādum afficax & assiduus: q̄busq; beneficia contulerat: p̄inde ac recepisset p̄optus & p̄petua beniuolētia affectus: q̄ ii rem pulcherrimā colēdi cōseruādīq; cā essent: Honoris & gloriæ cupidissimus p̄stantissima quæq; atq; eadem maxia ipse agere uolebat: longe magnis beneficium affectantibus q̄ erogātibus gratulari solitus: q̄ illos uirtutis materiam hos aut gloriæ competitores duceret. Cæterq; cum multa & ingentia romanos implicarent bella: statimq; ab ineunte ætate inuentus ad res bellicas instrueret: Titus mores ac disciplinam assecutus militarem tribunus militum sub Marcello cōsule i eo quod aduersus Hannibalem gerebat bello primam egit militiam. Postq̄ uero Mar

cellus p̄ insidiass̄ mortem oppetiisset: capto iterum Tarento Titus eius puincia praefectus creatus pluri-
 mum gloriae splendorem uero minus in administranda iusticia q̄ bello cōparauit. Quāobrem ad duas co-
 lonias alterā Narniā alterā Cōsam deducēdas princeps delectus est: q̄ res ad medias q̄sdā: & iunioribus tri-
 bui cōsuetas dignitate omittēdas tribunatū uidelicet p̄turā & aedilitatem illū extollebat: statimq; i peti-
 tiōe cōsulatus prona i se habuit suffragia. Fuluius tamē & Manlius tribuni plēbis ei magnop̄e resistebant
 iniquū esse asserentes iuuenem uix ad usurpādā summam dignitatem p̄ter leges irrumpere: qui ad sacra
 reipublicae mysteria nec dum initiatus accesserat. Ea p̄pter senatus sniam reiecit ad populum. At populus
 Titū euestigio triginta nōdum annos natū consulē cū Sexto ellio designat. Aduersus Philippū ac Macedo-
 nes bellum sortitus est. In quo deligēdo romanis iccirco rebus fortunae fauor aspirauit: q; grāci hoīes nō
 tam bello ac uiribus q̄ facundia & comitate uicendi captādiq; erant. Quippe Philippo cum ad p̄pulsandā
 pugnam sat esset macedonicus principatus ad inferendum ēt ipsa grācorū potentia suā oīo phalangis in-
 strumentum durante bello uires sumpus impensam refugiūq; suppeditabat. Nec p̄fecto: nisi disiuētis
 a Philippo grācorū auxiliis in eo bello unius praēlii opus extitisset. Grācia quoq; necdum romanis iclina-
 ta rebus tum primū gerēdis implicita: nisi frugi natura ducem & eloquentia magis q̄ uiribus fratū quiq;
 oratione ac lepore tum monēdo tum audiendo hoīes alliceret & iusticiae rigorem seruaret: nacta esset nō
 facile p̄ suis alienigenam optasset principatum: quae oīa i eo extitisse uiro sua gesta declarant. Ceterū cum
 superiores audisset impatores tum. P. Sulpitium tum. P. Villium tarde i Macedoniā p̄fectos: lente quoq;
 bellum administraffe: eosq; modo pro locis leuibus pl̄iis modo pro uis iterfrumentādum a Philippo fu-
 sos nō eos duxit imitādos. Li enim cum oēm ferme annū dignitatibus & officiis reip. domi cōsumpsissent
 ad belligerādum postmodū sese cōtulerāt. Titus sui cōsulatus annum partim domi partim militiae neq; q̄
 ducendi ratus ampliorem cōparaturus gloriā: q; simul impio cōsularis associabit dignitas: urbanos magi-
 stratus ac dignitates omisit: fratrem Luciu classis praefectū a senatu sibi i ea expeditiōe dari impetrasse: deinde ex
 his q; in Hispania cum Hasdrubale cōfluxerant: Hānibalēq; in Africa Scipionis auspiciis p̄fligauerāt lectis
 tribus milibus adhuc aetate robustis & ad dimicaudū impigris tutus i Epirū traiecit: ubi publicum cū co-
 piis aduersus Philippum metatū offendit. Cōtra Philippus ubi Hapsus irrūp̄t fluuius p̄ statione dudum
 tenuerat angustias: & ne Publius egregiū qcq; efficeret: impedimento erat locoq; asperitas. Titus aut simu-
 latq; exercitū accepit: dimisso publico loca exploraturus adit. Ea sunt uero minus quā tēpe munita. Ceterū
 arborūq; pulchritudo quēadmodū illis & spatiosa siluāq; uiredo: eaq; pratorū amoenitas neq; q̄ adest: inter
 magnos & caelos utriq; mōtes uasta p̄fundaq; uallis deducit: p̄ quā cursu atq; celeritate par peneo Hap-
 sus elabatur. qui omnē ferme radicē montis occupās p̄cipitem angustamq; relinquit in ripa semitā haud
 exercitui transitu facilis: si pro statione teneat omnino insuperabilis. Erant q; circumducto per dassaretida
 penes lyncum tramite habilem Tito aditū patefecerēt. Ille ueritus ne lōgius a mari sterilia & iculta igres-
 sus tesqua detractate pugna philippo rebus ifectis: q; & supiori duci cōtigerat: mare iteq; ob cōmeatus ino-
 piā coactus repeteret: sūma ope cōtēdit p̄ mōtis fastigia occupare transitū. At ea res nullū belli finē afferre:
 nihilq; cōducere uisa ē. Siqdē Philippus cū cacumina phalāge teneret: obliq; undiq; missiliū atq; sagittarū
 ictibus romanos petebat. Acri pugna cōmissa faucii & exāgues cadūt plurimi. Accedūt iterea pastores qdā
 idigene: q; p̄ quosdā neglectos ab hostibus anfractus exercitū sese ducturos: & tertio demum die i summis
 constituere mōtibus polliceantur. Fidei uero cognitorē confirmatorēq; praestitere Charopen machatan.
 Is erat inter epirotas homo primarius plurima romanis affectus beniuolentia clameis ob philippi metū
 fauens Cui fide habita Titus quēdā ex tribunis militū cū peditibus. iiii. milibus & equitibus trecētis mit-
 tit: pastores illi reuincti praecedebant. Interdiu quidē per cauernas & loca siluestria taciti sedebāt: noctu ue-
 ro per lunā quae semipleno lucebat orbe. iter agebant. Titus diebus quibus eos emisit: cessantē tenuit exer-
 citū: adeo ut leuibus praēliis exciret hostē. Qua uero die promissi sese collibus desuper ostentare milites de-
 bebant: cum primum illucescit uniuersos & grauis & leuis armaturae mouet Et tripartito agmine ipse p̄
 angustum fluminis marginē rectas agens cohortes macedonibus q; sese per rupes opposuerant: cōseritur
 ceteros q; duabus illati partibus per locoq; asperitates ipigre adoriatur. imittit. Exorto iā sole fumus mō-
 tanā more caliginis icertus procul ascendēs emergebat. Is hostes (eis. n. a tergo erat) latuit: tamq; occupari
 mōtes erāt. Romāis itercertādū laborādūq; fides ambigua uersabatur sp̄c; p̄ cupiditate sumebāt. Postq;
 uero crescens magis atq; magis aerē denigraret: iāq; plurimis scandens sociorū ignis esse cernebatur: sub-
 lato clamore acriter incūbunt: ut hostē ad superiora iuga pellicerent: alii quoq; summis de collibus contra
 inclamitant. Quas ob res in fugam cūcti mox uersi sunt. Et quia mōtis iniquitas ultra isequi uetuit: haud
 amplius duo milia cecidere. Romani rebus seruis castrisq; direptis angustisq; potiti: inde per Epirum ea
 modestia eaq; abstinentia trāscurrūt: ut cū procul a mari ac nauibus essent: nec unius fruges mēsis haberēt:
 nec emēdi facultas adesset: ob eius causam regionis praeda multifariā sibi tēperauerint. P̄philippus aut fuga-
 tis more Thessaliā percurrēns abductis quidē i mōtibus icolis urbes icēdebat: suppellectilia uero quae aut
 multitudine aut onere relinquebātur: militibus diripiēda proponebat ita ut quodāmodo romāis regiōe
 cedere uideretur. Hac ubi Titus accēpit egregia quadā liberalitate milites obsecrabat: ut derelicta ab ho-
 stibus loca peride ac p̄pia peragrātes obseruaret: curaretq;. Cuius quidē prudētis cōsiliū & optiā dispositio-
 nis fructū mature sensere. Nā cū primū Thessaliā attigere: eis sese ciuitates spōte dedidere Grāci aut q; itra
 thermophilas sunt: spe ac desiderio afficiebātur: ad Titū Achaei Philippi societate repudiata cū romāis bel-
 lum aduersus Philippum gerere statuunt. Hopuntii uero cum eorū urbē aetoli recipere ac custodia tene-
 re cōcupiscerent: q; romanorū arma iuuarent: eos aspernati sunt. Accito aut Tito statim se illius fidei com-

TITI QVINTI FLAMINII

miserūt. Pyrrhus cum primū e specula ornatissimū romanorū cōspexisset exercitū: dixisse tradit: haud bar-
 baricā sibi uideri illā barbarorū aciē: Eos quoq; q̄ obuium primo habuere Titum: easdem emisisse uoces
 oportuit. Ex macedonibus, n. audiuerāt barbarici ducem exercitus aduentare: q̄ armis cuncta p̄sternens
 oēs in seruitutē detraheret: At postea uix aetatis flore uirētem aspectu benignū græca uoce ac eloquentia
 suauē & gloriæ haud inanis cupidum cōspicati: ob eius beniuolētiam miq; i modum de mulcebant. Cæ-
 teri ciuitates abeuntes eius hominis studio & amore uniuersa cōplebant: q̄ eas iā libertatis ducem assecu-
 ras esse p̄dicarent postq̄ Philippum ad pacem iclinatum audisset: habito cum eo colloquio pacē illi amici-
 tiamq; populi romani p̄posuit. modo græcos ab eius p̄sidiis liberatos suo iure legibusq; uiuentes sineret.
 Quod oīno Philippus facturū se esse negauit. Apud eos qui rerum philippi studiosi erant uulgatum ē: ro-
 manos nō aduersum græcos sed p̄ græcis aduersum macedones bella gesturos aduentasse. Dehinc cum
 cætera Tito trāquilla succederent: in boetiam sine ulla belli facie p̄ficiscentis primores thebanorū obuiam
 p̄dierāt. Ii tametsi macedonicæ partis per Bracchillelim essent. tamē perinde ac utriusq; fouētes amicitia
 Titum honorifice salutatū exierūt: quos dextera p̄sēs benigne admodū allocutus: Titus itereundū nūc
 summa comitate p̄contabat: nunc de industria nōnulla narrabat: quoad ex itinere sese milites reciperent.
 Hoc pacto una cū Thebanis urbē igressus est: quē cum id haud satis collibuisse: arcere tamē ueriti sunt q̄
 nō parua iā militum manus fruerat cōsecuta: Titus attamen perinde ac ciuitatem in potestate nō haberet
 persuadere Thebanis cœpit: ut eos ad suscipiendam romanorum societatem induceret: Ad idem quoque
 faciundum cum rex Artalus orando thebanos pelliceret: supra senectutis uires suam in dicendo potentia
 per quandam laudis & gloriæ cupiditatem ostentare conatus supita: interrorandum capitis uertigine aut
 humoris descensu correptus amissis sensibus concidit: paulopost nauibus relatus in Asiam supremum ui-
 tæ diem obiit. Thebani romanis concessere. Postea Romam exeuntibus a Philippo legatis suos quoq; Ti-
 tus mitit: qui durante bello tempus sibi prorogari ab senatu impetrarent: aut saltem ab eo pacem fieri de-
 cernant. Is enim honoris per cupidus: ne alter susceptus ad bellum imperator suam illi gloriā interciperet
 magis atq; magis uerebatur. Cæterum cum eius amicorum opera Philippus ex his quæ postulareret ni-
 hil impetrasset: eius administratio belli ac imperium Tito demandatur. Qua de re ubi senatus decretum
 accepit: spe elatus statim in Thessaliā ad debellandum Philippum concitatus est supra uigintis sex milia ho-
 minum habens: ex quibus peditum quidem sex milia: equites uero quadringentos tradiderāt æthali: tan-
 tus ferme philippi exercitus. Postq̄ uero ad Scotusam castris castra collata sunt: ubi futurum erat utriusq;
 periculum: non ut sit trepidare duces inuicem sed impetu magis & gloriæ cupiditate compleri. Romani
 macedones quoq; in fortitudine ac uirtute plurimū per Alexandrum nomen erat uincere contendebant.
 Macedones si romanos quos certe persarum fortissimos arbitrabantur: superassent: clariorem alexandro
 Philippum se demōstraturos esse sperabant. Titus igitur milites pro concione hortari: ut fortes ac strenui
 forent: eos in græcia pulcherrimo quidem orbis terrarum spectaculo aduersus præstantissimos iam iam
 decertaturos hostes philippus seu forte seu opera dedita bustum quoddam excelsum: quod extra uallum
 prominet: intempestiuus ascendit: ex eo priusquam pugnam iniret de more ad concitandos suos amicos
 cōcionē orsus. Quæ res ubi dirum animis ac triste obiecit augurium: turbatus ea die p̄lio abstiuit. Postri-
 die ante solis ortum ob mollē ac humidum eius noctis austrum uersis in caliginē nubibus p̄funde cāpos
 cōpleuerant tenebræ: summis quoq; mōtibus inter amboꝝ castra crassus delabebat aer: qui mox i choan-
 te die locorū faciē obduxerat. Quapropter q̄ speculādi & insidiādi gratia utriq; p̄dierāt: mox iuicē illabētes
 prælium acre cōmittunt: ubi nunc canis capita appellāt. densi enī cumuli & parui mutuo colles p̄minēt:
 quibus ex formæ similitudine id nomē extat: Cum inter locorū iniquitates uariæ nunc fugādo nūc fugēdo
 fierēt mutatiōes: laborātibus cædētibusq; e castris amboꝝ imittebatur auxilia. Cūq; iclarefcente iā aere
 quæ gesta sunt: cernerēt: tota signis signa cōferunt. Philippus qui dextro præerat cornu ad testudinē stru-
 cta phalāge e superioribus locis enixe cōtra romāos ifertur: cuius grauissimū ipetum nec ipsi romanorū stre-
 nuissimi sufferre poterāt: Interea cum locorū asperitatē & mōtis iniqua iuga cōstare phalāx & dēsa p̄dire acie
 q̄ i re totius agminis uis roburq; cōsistit: neq; turbari ac dispergi linistæ cornu cœpit. Quod ubi Titus
 aiaduertit: desperata alioꝝ uictoria: huc suos acerrime cōcitāt. Quippe macedōibus ut uix uiro cōsererēt:
 ipedimento erat armorū onus. Phalāx enim quoad mēbra coniuncta perstant: & testudinē uno conser-
 uat ordine: sicut iu. ctū quoddam animal suas gerit uires. Cæteræ ea dissoluca cōpage uniuscuiusq; robur ac
 fortitudo p̄pter armaturæ genus amittunt: q̄ prius cōnexis mutuo partibus uehemēter pollebant. His
 igit uersis romani alios fugiētes ifectari alios interpugnādum discurrentes ex obliquo truncare. Quæ res
 ita uictores macedones p̄fligauit. ut repēte proiectis armis fugā capesserent. In eo p̄lio octo milia hostium
 cecidere: circiter quinq; capta: ætholorū uero culpa philippū euasisse contigit. qui romanis adhuc hostem
 insequentibus prædæ iefe ac diripiendis castris accinxerant: ita ut redeuntes illi nihil offenderint. Quam
 obrem grauissimis inter se contumeliis tū primum disceptarunt. Ita ut mœrore deinceps titū angerē non
 desisterēt. Sibi totā eius uictoriæ laudē adscribere: græcosq; ita rumoribus occupare: ut cū poetæ id facius
 celebrarent: primos ætholos suis carminibus scriberent. Ex quibus hoc per cunctorū ora uolitabat epigra-
 ma. Fleribus & busto idecores terdena uiator thessaliæ oppetimus milia in hoc tumulo. Marte sub ætho-
 lum domiti & uirtute latinū. Quos titus imensa duxit ab italia Aemachiæ cladē trux spiritus ille philippi
 Ceruorū cursu præpete lapsus abit: Hæc Alceus in philippi uituperiū edidit: i quibus & cæsorū numere
 emētus ē. Ea cū passim canerētur: titū q̄ philippū acrius iritabāt: q̄ Alceū carpēs hoc carmē suis adiecit ele-
 gis: Frōdibus & ueteri libro nudata uiator: Cæssa sit alceo trux sita i hoc tumulo. Hæc res Titum q̄ com-

parādæ ex græcis gloriæ summo studio tenebatur: nō mediocriter afficiebāt. Quapropter neglecti ætholi in posterum cum ipse per se bellum gerere statuisset: grauius tulere. Postea cum per legatos secū de pace Philippus ageret: cæteras ætholi ciuitates obibant: pacem Philippo uenundari clamitantes: cū funditus bellū extinguere & ipsius delere imperiū liceret: qui uniuersam seruitute græciā oppresserat. Hisce rumoribus cum ætholi socios perturbassent: ad firmandas pacis condiciones accedente Philippo omnis exempta suspicio est. Postq̄ enim se ac regnum Titi & populi Romani potestati commisisset: iētum fœdus est uerū Titus ei regno macedoniæ restituto ab Græciā iussit abstinere. Mille talentis tributū noīe & p̄ter decem naues uniuersa classe mulctatū: atq̄ ex liberis eius Demetrium noīe obsidē susceptū Romam misit. Quo quidem facto ipsum cōmodissime usum tēpore & ipendentibus occurrisse periculis liquet. Rex enim antiochus cū post res ab se magnifice gestas ingenti parta gloria & uiribus auctis ad cūctōrū p̄cipatū oculos adiecisset: tū uero uehementius aduersus romanū isurgeret imperiū. Hānibal carthagiē profugus romanorū inimicissimus ad eum p̄fectus est: quē per se alioquin abunde persuasum ad p̄sequendum fortunæ fauorē & affluentis potētiae cōmodū assiduis icitabat stimulis: quibus acute ac sapiēter p̄auis: nisi Titus ad cōponendam pacē animū iclinasset: ueq̄ intra Græciā contra romanos Philippus antea sibi pro cōmuni causa belli sociū ascisset Antiochū: qui ea tēpestate duo maximi ac potentissimi reges erant: profecto non minora q̄ secundi belli punici tēpore certamina periculaq̄ romanis ipendissent: restabāt. Nunc uero cū utriusq̄ belli mediā & peropportune quidem pacem Titus itericisse: ita ut priusq̄ qd̄ aduentabat: icoheretur: p̄sēns abscinderetur: factum ē: ut extrema quidē spe Philippum prima at̄ priuaret Antiochū. Inde decē ab senatu missi legati Tito consulebant: ut cæteris libertati pristinae restituis. Corinthus Chalcis ac Demetrias p̄sēdio imposito seruarētur: quo tutiores aduersus Antiochum essent. Tunc ætholi per ciuitates apertis calūniis pro rumpebant: Soluit Titus iquiunt Græciæ cōpedes. Prædictas namq̄ urbes eo nomine Philippus appellare solebat. Græcos quoq̄ percuntabantur: si nunc gratiora quidē aut leuiora q̄ olī uicula collo gestantes gaudeant: & Titum perinde ac beneficium admirari pergant: qui solutis Græciæ pedibus ceruicē nodo perstrinxit. Quas ob res titus grauissimo dolore cōpunctus legatos crebris induxit p̄cibus: ut ab his etiam ciuitatibus quo plenissima gratia & accumulātū foret beneficiū deducere p̄sēdia liceret. Itaq̄ dū agerentur isthmia: & frequens hominum conuentus ad ludorum spectaculum consēdisse: utpote diuturnis lassata bellis Græcia in spem libertatis pacē festis celebrante diebus: iusso per tubæ sonum silētio processit in medium p̄co: itaq̄ proclamauit: Senatus populusq̄ romanus: ac titus Quintus ip̄erator & consul rege Philippo & macedonibus debellatis sine cūstodiis liberos imunes suo iure uiuentes fore permittunt Corinthios Locros Phocenses Euboicos Achæos Phtiotas Magnesios Thesalos perrebos. Principio quidem cum nō ad omnes ea uox aperte peruenisset: igens motus est in teatro fremitus mirantium inter se hominum dictaq̄ scisciantium: & pronūciari rursus orantiū: iterum sedato tumultu p̄co ita clara p̄nunciavit uoce: ut per uniuersos eius p̄conii clamor ierit: ob cuius rei claritatē imensus quidam & incredibilis strepitus ad mare usq̄ delatus ē. Nulla inde certatōrū habita mentione concti assurgunt studioq̄ p̄siliunt. & Titi dextram amplexantes ipsum Græciæ sothera ac defenlorem salutabant. Tunc id quod sæpe numero de imensa uocis magnitudie cōmemorari solet: cernere erat. Corui enim qui forte superuolabāt in ipso decidere teatro: cuius rei causa conscissus aer extitit. Nā cū uox per magna editur: ipsius ui disunctus aer nullā uolantibus firmitatē exhibet. Verum cū iccirco lubricus factus sit: aues peride ac ad inane p̄uenerint: delabuntur: aut mediussidius e clamoris ic̄tu tanq̄ sagitta quadā fauciae exanimes cōcidunt. Postest & qdam aeris sicut & pelagi uortex esse qui uiolento circūagat impetu: titus tātā multitudinis frequentiam concursūq̄ prospiciens: nisi mature se subduxisset: tot undiq̄ simul inundatibus p̄fecto superesse nequisset: qui ubi ingruente iam nocte circa Titi tabernaculum clamare destiterūt: amicos aut ciues p̄gudio obuios salutabant amplexabantur ad cœnas uua potusq̄ uertebant: tum lætiores ut sit longos de Græcia sermones edebāt: quæ libertatis gratia tot confectis bellis nondum illā iucūdius aut stabilius esset consecuta. Nunc autē alio nacta propugnatores nullo ferme cruore aut luctu p̄stantissimum bellorum p̄mium uēdicauerit. Nā cum iter homines fortitudo atq̄ prudentia perrarum quiddam extiterit: tū ex cæteris honestatis partibus lōge rarior iusticia fuit & æquitas. Siquidem Agesilai Lylandri Nicia Alcibiadæ bellum quidem administrare & terra mariq̄ dimicantes uincere norant: suas autē uictorias ad generosum gratificandi & honestatis usum accomodare nesciebant: Nam p̄ter res Marathone gestas bellum naualle Salaminæ Placense p̄lium Thermophilorum Eurimedontis & cyprica Cimonis opera uniuersas Græciam pugnas ad ipsius seruitutem p̄fecisse constat: & unumquodq̄ trophæum in sui perniciē ac dedecus extitisse ipsamque suorum improbitate ducum & mutua eorum contentione sapissime fuisse subuersam. At homines exteri paruam secum necessitudinem & perexilem prisici generis cōmunicationem habentes: ex quorum uerbo aut consilio ulla ad græcos cōmoditatem peruenisse mirandum est: ipsos maximis adeo laboribus ac periculis ad grauissima tyrannorū ditone liberarunt. Talia per græcos colloquia manabāt. Mox rebus cōsentanea fuere p̄conia. Simul enim titus Lentulum ad liberandos Bargilietas misit ī Asiam. Tiliū ī Thraciā: ut ex oppidis ac isulis Philippi p̄sēdia submoueret. Publius Villius ut cū Antiocho p̄ liberandis græcis quos oppresserat ageret: traiecit: titus Chalcidē p̄fectus inde in Magnesiā nauigans explosis cūstodiis rerum gubernacula publicarum suis restituit populis. Ad celebranda penes Argos Nemia ludorum p̄fectus designatus & magnificentissimū edidit apparatus: & ibi rursus græcis libertatē p̄cōis uoce pronūciauit: Ciuitates obiens legum sanctitatē iusticiāq̄ cōstituere illas mutua simul beniuolētia & charitate cōciliare: discordias ac seditiōes sœdare: exules reducere. Quibus rebus

TITI QVINTI FLAMINII

non minus q̄ uictis macedonibus lætabat: ita ut iam p̄ cæteris beneficiis per q̄ minimū accepta libertas efferetur. Xenocratem philosophū cum olim ad carcerē publicū pertraherent: ex ipsorū manibus Lycurgus orator eripuit: dehinc in eos ex ipsa petulātia grauius animaduertit: postmodū cum in eius filios aliquando Xenocrates incidisset: dixisse fertur filii optimas genitori nostro gratias reddo: eius, n. opera laudibus unusq̄q; prosequit. Tito autem & romanis non mō laudibus ueq; etiam fide ac potētia dignæ grates agebant. Non solum, n. accedētes eorū prætores læte excipiebant: sed accitis ultro ciuitates & populi suæ se ditioni dedebāt. Reges quoq; cū aliorū regū iniuriis uiolarent: ad romanorū cōfugiebāt manus. Quāobrē factum ē: ut diis iuuātibus mature cuncta romano subderent imperio. Cæterū Titus Græciæ libertate gloriari admodū solitus cū argenteos clypeos suamq; delphis parmā affigeret: ita iussit inscribi Clara Iouis foveboles studiū quā mulcet equorū: Spartāi reges tyndareumq; genus Hoc titus æneades summo uos munere donat. Quo duce libertas oppida græca tenet. Apollini quoq; aureā imponens coronā in hunc modum inscripsit. Hæc tibi latonæ stirps o præclara corona Aurea cæsariæ contegit ambrosiam. Quā titus æneadū dux ingens attulit ipsi. Da pharetrate uiro fortia gesta cani. Iam p̄ isthmiorū celebritatem terrā Græciā pristina libertate donatā suisq; restitutam legibus. Corinthiorū ciuitati bis saltē aspexisse contingit: primū quidem uoce præconis a tito: quemadmodū superius enarratū est: & ætate nostra iteq; a Nerone dū is in foro Corinthi e suggesto concionē habuisset ad populū. Veq; hæc posterius Titus cū aduersus Onabin p̄uiciosissimū flagitiosissimūq; lacedæmoniorū tarannū longe pulcherimū atq; iustissimū bellū inchoasset: græcos ad extremū sua spe fefellit: q; cū eū capturus existimaret: haud uoluit. Veq; ic̄to secū fœdere Spartē indignissima seruitute cōpressam omiserat: seu ueritus ne diutius durāte bello alter er Roma succedēs ipse fator suā illi gloriā interciperet: seu Philopœmenis honoribus emutus & cōtētiosus. Dū, n. Philopœmenes uir cū cæteris i rebus græcorū strenuissimus: cū i eo bello p̄ q̄dā audaciæ & fortitudinis opera clarissimus: æq̄lē Tito gloriā & pares i theatris honores apud Achæos cōsequeret: nimiq; titū dolor agebat: indignissimū existimātē ut Arcas hō finitimorū ac exiguorū dux belloq; similes romano cōsuli & Græciæ ppugnatori laudes decusq; uēdicaret. Verū enim uero titus aliā p̄ hisce rebus excusationē afferebat cernere se nō sine magno spartanorū exicio p̄ditū iri tyrannū. Achæi postq; honores illi cōplures decreuissent: nullus p̄fecto suis adæq̄ri posse beneficiis uidebat: unico dūtaxat excepto munere: qd̄ ei p̄ uniuersis carū acceptūq; fuit. Id autē ē huiusmōi: romani acceptis ab Hānibale cladibus cū uenūdati & p̄ uaria dispersa loca seruirent: mille & ducēti i Græcia uersabant. Ii ex eo casu cum semp̄ mirabiles: tū uero eo tēpore magis: cū isti qd̄m filiis alii fratribus alii familiaribus: & qd̄ acerbius ē: serui liberis & captiui uictoribus occurrerent. Titus q̄q; molestissime ferret: haud tamē illis quēq; priuandum esse dominiū iudicabat. Achæi cū eos minis quinq; collatis in capita redemissent: coactos unū in locum uniuersos cōscendenti nauē tito reddidere. Qua propter summa titus alacritate discessit Pulchra nimiq; hæc clarissimorū operum p̄mia amplissimū uig; ciuē ornatissimū & amantē patriæ decēt. Ea res illius triumpho maximū attulisse splendorē uideēt. Ii, n. q; morseruorū ē cū libertate donant: raris capitibus pileati i triumpho titum sunt cōsecrati. Speciosius uero spectaculum lōgo trāmissæ ordine p̄bebant eximia Græciæ cassides Macedonica Peltæ & Sarisse. Grādē quoq; pecuniæ uim in eo triumpho translata Hycanus perhibet: defæcati auri pōdo tria milia septingenta tredecim: argenti q̄dragintatria ducenta septuaginta: aureos philippeos, xiiii, milia. d. xi. ii. Præterea mille talēta quæ Philippus tributū nomine debebat. Ea in posterum Romani tito præsertim opitulante ac persuadente remisere philippo: & cum eo decreto senatus societatem iunxere: filium quoq; obsidem obsoluerūt. Inde cum Antiochus in Græciam ingēti classe & magnis copiis traiecisset: ciuitates ad defectionē sollicitas seditionibus perturbabat: quā quidē ad rē Aetholos populi Romani dudū hostes ac inimicos socios & conspirantes habebat: Ii belli causam & prætextū afferebant Græcorū libertatē: quibus cum liberi foret huiuscemōi re haud quaq; opus existeret. Veq; cū ad id honestiorē titulum nō haberent ipsum pulcherrimo atq; optimo nomine uti condocerant. Eius itaq; motus & potētiæ rumor cum uehementē romanis terrorē incussisset. Manlius Acilius consul & imperator & titus Græcorū gratia legatus eo missi: ex quibus cum primum apparuit: cōfirmatiores reddidit lāguescētes alios & dubios: cum suam illis beniuolentiā peride ac tempestiuum aliq̄d medicamen adhibuisset: i fide tenuit & ne qua in re peccaret aut perfide flagitiosq; perpetrarent: ueruit. Eum tamen effugere perpauca: quos iā pridem ab Aetholis occupatos & corruptis penitus: aīs contaminatos offenderat: qbus tāetsi titus acriter succenseret: cōfecto tamen postea bello ipsos tueri ipsiq; propitius esse nunq; destitit. postq; Antiochus apud Thermophilas uictus salutem sibi fuga comparans traiecit in Asiam: consul Manius Aetholis patim obsedione captis partim: eos philippo uastandos debellandosq; demandauit. Macedo tum Delophas ac Magnesios tum Achamanos & Apechantos uexare & abigere: Manius post direptam Eracleam Aetholos intra Naupacton obsidere. Quibus i rebus titus Græcorū misericordia cōmotus ex peloponneso ad cōsulē nauigans: primū increpare q; suæ præmia uictoriæ philippū sibi uendicare sinat: cumq; macedones gentes plurimas regesq; subuertant: is frustra tempus conterens unum oppidum & per iracundiā quidē obsidione cingat. Inde cū obsessi titum e muris conspicati protensis palmis supplices conuocarent: nullo tunc uerbo lachrymis effusis abcessit. Dehinc iram consulis placida oratione mitigans aetholis iducias ac tēpus tantum impetrauit: quo missis Romā legatis ab senatu quicq; clæmentiae ac humanitatis exorarent plurimū uero laboris & molestiae pro exorando Chalcidensibus manio supererat: quibus infensus admodum erat: q; Antiochus uxore i tempestiue quidem ac præter etatem suam ex illorum ciuitate duxerat: quā cōstante utriusq; bello is iam natu grādiior eximia forma Cleoptolemi filiā adamauit. Ea res Chalcidensium aīos ad Antiochū p̄p̄-

tius inclinauit. & ipsoꝝ urbem ei ad belloꝝ usus opportunū receptaculū ad sciuerat: Antiochus ide e prælio fugiens cū Chalcidē appulisset: correptis opibus cū uxore ac amicis continuo transmisit in Asiā. Manio igitur per iracundiā illis exercitū admouenti Titus p̄sto aderat: eum q̄ simul & cæteros Romanor̄ proceres nūc excusando: ita placatos reddidit: ut Chalcidēses oī soluti metu ac liberi oī supplicio euaserint. Quorum gratia Chalcidensium meritoꝝ ciuitas q̄cqd̄ i eorum urbe splēdide ac magnifice extructū erat dedit: cauere Tito: ubi adhuc talia cerni licet epigrammata: Populus Chalcidensis hoc Tito Herculiq̄ consecrauerit Gymnasium: alio i loco: Populus Chalcidensis hoc Tito & Apolloni delphima: Nostra etiā ætate Tito sacerdos publice creari & res diuina fieri solet. Perfectis libamētis uersibus editum quēdam pæana canunt: cuius reliquas quidē partes ob p̄lixitatem omisimus. Quæ aut̄ post decātatum carmē dictitent scribenda esse cēsuimus: candidissimam Romanor̄ fidem cōstantissimo iureiurādo colimus. Iouē maximū Romā titūq̄ simul romanā fidem puellæ canite Io Pæan io tito Soter: Ab cæteris quoq̄ Græcis dignissimos honores: & quæ ueros parit honores: mirificā beniuolentiā ex morū comitate cōpararat. Eniūero si ob reꝝ gestaꝝ gloriā cupiā ueluti philopœmeni aut Achæor̄ duci Diophani disceptasse aut cōtrouersiā egisse cōtingit: aut p̄pea graue: aut icōmodū aliqd̄ p̄ furorē p̄petrauit: eius q̄dē fiducia plena & ciuilis erat oīo postmodū tamē acerba nemini: Eapp̄ eū nonnulli tū iracundū: tum fortuna leuē existimabāt. Alioq̄ cōsuetudine & familiaritate iucūdisimus nō sine grā & grauitate facetiis & salibus uetabat. Cū Achæi Zacynthioꝝ insulā suo iuri uēdicare cōcupiscerent: ut eos ab icēpto deterreret: periculosum illis futuꝝ ait: si quēadmodū testudines ita illi lōgius a pelopōneso caput abducerēt. philippus cū pacē ac foedera tractare cōpisset titū eū pluribus se uero solū aduentasse dixerat: cui titus adiecit: te q̄dē ipsum necessariis ac familiaribus obrūcatis solū reddidisti. Messanus Dinocrates i conuiuio Romæ temulētus muliebri saltarat habitu: postera die ab tito subsidiū iuocabat q̄ ab Achæor̄ ip̄erio ad defectionē sollicitare Mesanā uersaret aīo tū titus. de iis uiderimus: te uero miror inq̄: cū res huiuscemōi moliri audeas: uina saltare & canere posse. Cū antiochi legati igētū copiar̄ numeꝝ delectūq̄ achæis p̄ multis uocabulis iactitarēt: titus oī se cū hospite quodā cōnitātē iqt̄ multitudinē carniū admiratū subicuisse: atq̄ iterrogasse unde tātā ferculoꝝ uarietate cōparasset: ei at̄ hospite porcina oīa respōdisse: ueꝝ ea apparatu saporibus cōdimētōꝝ differre. Vos itē uiri achæi cū hastatos iaculatores auditis & pedites: ne p̄pea tantope antiochi uires admiramini: q̄ eos armor̄ tantūmodo genere differētes uniuersos Syros eē constat. Post res in Græcia gestas ac bellū cū Antiocho cōfectum Titus creatus ē censor. Is aut̄ amplissimus est magistratus & quodāmodo p̄fectissimum reipu. culmen huic Marcelli q̄nquies cōsulis filius collega obtigit. li q̄ttuor haud illustres admodū uiros e seuatu mouerunt Vniuersos cēsos liberis natos parentibus inter ciuium Romanor̄ numerum receperunt: ab Terētio Leone tribuno plæbis coacti: q̄ maxime ut nobilitatē offenderet ad id scito: cōfirmādum plæbē induxit Erant eo tēpore nobilissimi ac excellentissimi uiri priuatis inter se cōtentionibus disceptantes Scipio Aphricanus & M. Cato ex quibus uiḡ optimū ac primariū Scipionē i senatu p̄cipē perscripsit Cū Catone autē huiusmodi calamitatis de causā acerrimas egit inimicitias. Tito frater erat. L. Flaminius: cū cæteris in rebus Tito per q̄ dissimilis tū ob illeberalis libidinosasq̄ uoluptates oīs contemptor honestatis atq̄ decoris. Hic puellū deperibar: adeo ut siue exercitus dūctaret siue prouincias administraret ab eius nunquam latere discederet. Is ut aliquando Lucium per lasciuīam molliusculus ad se blandimentis alliceret: se magnopere illum aeclamare dictauit: q̄ tametsi quempiā nedum truncari uidisset hominē: tamē ut suæ potius q̄ p̄priae morem gereret uoluptati: gladiatorum spectaculum omisisset. Eo delectatus sermōe Lucius haud ardua iquit res est. Ego uero tuæ iamīā cupiditati remediū ac medelā adhibeo simulq̄ ex dānatis unum adduci iubens in conuiuio accito lictore securi percuti hominem imperauit. Valerius antias non ad pueri sed mulieris cuius amore teneretur: arbitrium id ab Lucio perpetratum affirmat. Liuius autem scriptum in oratione Catonis asserit: Gallum transfugā cū uxore ac liberis uenisse: & ab Lucio iter epulas exceptū: mox ut Scorto quod ardebat: obsequere: ab eo propria manu cōfossū. Hoc ad exacerbanda Lucii crimina iure dictū a Catone crediderim. Ipsum autem occisum minime transfugam ueꝝ ex dānatis unū in uincula coniectum extitisse: cū alii q̄ plures: tum uero testis est Cicero in eo qui ē de senectute libro: ubi omnē Catoni sermonē & ipsius rei narrationē tribuit. Cato deīde censor creatus ut curiā tam libidinosi expiaret maculis: Lucium q̄uis consularis dignitatis uiḡ e senatorio eiecit loco. Eius ignominiam cum Titus ad se quoq̄ pertinere arbitraret: is pariter & frater die Catōi ad populū dicta lachrimis supplices Quirites orabant: ut Cato rationē afferret quā obrē illustrē adeo similia tantetra affecisset nota. Cato minime retardatus in medium cū collega procedens. Titum siquid de ipso conuiuio cōpertū haberet interrogauit: eo negante Cato rē examussim exposuit. Luciu subinde perconctatus: si quicq̄ emētiretur: tante Lucio populus eum iure notatum censuit: & Catonem amplissima cum frequentia domum e foro reduxit. Postmodum cum Titus fraternum acerbissime casum pertulisset: aduersus Catonem cum eius inimicis conspirans quodcunq̄ is ex ærario conductionis aut emptionis nomine erogasset: irritū fecit: & senatus auctoritate rescidit: eumq̄: sæpenumero i grauissima uocauit iudicia. Cæterum haud scio q̄ recte q̄q̄ ciuili more factū: quippe cum p̄ hominem propinquum quidem uerum idignum & meritas dantē poenas aduersus elegantissimū principem & optimum ciuem capitales inimicitias suscepisset: illi tamen postea romanus populus non mediocre aliquando restituit honorem. Nā cum ludi publice spectarent & patres conscripti digniori de more sedissent ordine. Lucius in extrema teatri sede abiectus humilisque conspectus: populi in se misericordiam commouit. Mox itaq̄ populus id acerbis ferens oculis crebris cū clamoribus superiorē in partē transire coegit: quē e uestigio confusares iter se uiri sessum receperūt: titus

COMPARATIO TITI ET PHILOPOMENIS

natura uir laudis & honoris studio icēsus: quoad idoneā belligerādi nactus erat materiā: clarissimum sibi nomen cōparauit. Post cōsulatū tāetsi nullius rei usus exigeret: tribunatū militū iniit. Deinde ī grauiscente magis aetate cum magistratus gerere desiisset reliquæ illius uitæ pres perociū iprobabant ut q̄ imensa gloria cupiditate & iuuenili quodā animi ardore stimulatus seipsum cōtinere nequiret. Tali cōtra Hānibalē usus ipetu plurimā ī se cōflauit iuidiā. Hānibal, n. postq̄ ex Carthagine ad Antiochum cōfugisset: isq̄ post cōfectum ī phrygia præliū pacē & libēs quidē ipetrasset: rursus lōgis erroribus exul demū ad Bithyniæ regem prusiam se cōtulit. Quæ res cū nemini Romanorū esset incognita: tamē hominē senio & imbecillitate cōfectū & ab fortuna deiectum paruipenderant: Eodē tēpore Titus alia de causa legatus ab senatu missus ad prusiam: cū ibi diuertētem uidisset. Hānibalē: q̄ uitā degeret: uehemēter indoluit: prusias q̄ supplicem illum suscepit: cū pro mutua ipsorū consuetudinē permultis Titū præcibus obsecrasset pro eius salute nihil ipetrauit: Cæterū cū uetus quoddā de Hānibalē morte hoc pacto uulgaretur oraculū: Corpus Hānibalē libyssa tumulabit gleba: ille quidē de Libya dictū & se Carthagiē uicturū ac humatū iri suspicabatur. Bithyniæ autē locus est ī littore: propter hunc aut amplius quidā uicus adiacet: quē Libyssam appellant: ī eo tunc diuersabatur Hānibal: cū semper leuitatē prusiæ infidā ducens: tū Romanos reformidans. Quāobrem ipse domū ibi septenis sub terra cuniculis aliis alio longe ferentibus clā instruxit. postq̄ in se factum a Tito audisset edictū: per exitus illos conatus effugere in regias incidit custodias itaq̄ mori statuit: de quo sic nōnulli perhibent: postq̄ is colum inseruisset amiculo: seruum ab eo iussum genu in aduersis obluentē natibus dehinc magnis trahentē uiribus obtortā frāgisse gulā: donec cōpresso necaretur spiritu. Alii cōmemorant eū Midæ & Themistoclis exemplo tauri cruore hausto pensse. Liuius refert uenenū qd̄ habebat tēperasse: deinde sumpto poculo ita dixisse: permagnā populi Romani curā sollicitudinēq̄ soluamus: qui diuturnū & graue nimis censcent odiosi mortē senis expectare. Nec uero Titus p̄clarum ex hac uictoria nomē reportabit: haud suorū dignitatē maiorū imitatus: q̄ pyrro & hosti & uictori ipendētes ueneni īsidias renunciātū miserunt: Hic uitæ exitus Hānibalē fuisse traditur. De cuius morte cū relatum ē senatui pleriq̄ Titī facinus ut uacū & crudele nimīū carpebat: q̄ Hannibalē sicut auē quāpiam senectute nudatā explumē ac manacam & ex sua māsuētudinē uitæ reseruatā nulla de causa nisi ut illius iterū tu nomē sibi ac laudē q̄reret: occiderat: Tū magis atq̄ magis Scipiōis Aphricāi clāmētiā & ai magnitudinem edifferebat: eum miq̄ in modū inuictū & fortissimū p̄dicantes: qui Hannibalē a se in Aphrica superatum nec ex urbe deturbauerat: nec a ciuibus tradi sibi postulauerat: ueq̄ ante plium eū iunctis dextris benigne allocutū: post plium scōderibus cōpositis nihil in eū audacius commississe: aut fortunæ hoīs insultasse. Eos rursus Ephesi conuenisse dicif: ubi cum Hānibal digniorē deambulādo locū primus arripuisset: id Aphricanus æquo tulit aīo: ut facile nulla cū contentione ea fuerit ambulatio. Orta postmodū inter eos de ducibus mentione: cū Hannibal excellentissimū primo ducem Alexandrū deinde pyrro se autem tertium demonstrasset: subridens paululū Aphricanus: quid nisi te uicissem inq̄? Tū Hannibal: Nō tertium Scipio sed me cæteris ante posuissē ducibus inquit: Hæc cū de Scipione mirificis efferent laudibus: titū uituperabant: q̄ alieno cadaueri manus intulisset: Erant q̄ id collaudarent factum: Hannibalē dum uita su peresset: ignem quēdam arbitantes: cui exercitantis opus esset flatibus. Non, n. dum uires integræ ac robusta uigebat aetas eius corpus aut manus: ueq̄ consilium atq̄ rei militaris peritia terrori Romanis extitisse. Accedebant p̄terea odium & innata q̄dam acerbitas: quæ res haud senectute tollunt: ueq̄ cum fortuna immutent: mores ac natura permanent: qui uero p̄ odium inimicitiasq̄ disceptat: etiā uariante fortuna ad aggrēdiendū semp aliqd̄ uocante spe concitant. Qua in re titi testimonio erat Aristonicus Citharædi: aquo p̄ Eumenis gloriā uniuersa bellis asia defectionibusq̄ refecta est: Et Mithridates: q̄ post Syllam & Fimbriā postq̄ tantā exercitū & imperatorū stragem rursus tot terrestribus maritimisq̄ copiis aduersus Lucullū stetit. Nec uero magis q̄. C. Marius deplisus iacebat Hannibal: cui regis amicitia familiaritasq̄ contigerat: in nauū p̄terea equorū ac militū studiis & assidua cura uersabat. Romani fata Marii dū aphricam mēdicus errabat: irridebat. quem post paulo: dū ab eo iugularent uirgibusq̄ cæderent: p̄ summā uenerationē colētes adorabat. Hoc pacto nihil est q̄ paruū aut magnū dici queat. Veq̄ unus q̄ uitæ idē & melioris fortunæ modus ac finis ē. Quas ob res nōnulli hæc ab Tito haud spōte facta cōmemorant: qn̄ missum p̄pea. cum. L. Scipione legatum ut de Hannibalē nate tantummodo tractarent. Nullam amplius ab Titorem domi militiæq̄ gestā accēpimus. Qui cū uitam trāquillus egeret: uita defunctus est.

COMPARATIO TITI ET PHILOPOMENIS.

MVtuam ipsorū comparationem itueri iam tempus postulat: in maximis igitur erga Græcos meritis neq̄ philopomenem neq̄ permultos uiros optimos tito cōfere dignū ē quippe cū ab Græcis aduersus Græcos: ab tito autem minime Græco pro Græcis belligerātū sit Cūq̄ philopōmeni suis ciuibus ferendæ opis nulla facultas præstaretur: enauigauit in Cretā: tunc titus ī media Græcia reportata ex philippo uictoria & gētis & ciuitates uniuersas libertate donauit. q̄ siq̄ amborū prælia diligenter exgrat. lōge plures a philopōmene Græcos: dū Achæorū præturam administraret: q̄ a tito Macedonas. dū Græcis succurrit deletos inueniet. Quid ipsorum delicta? Vnius q̄dem permagna honoris ambitio: alterius uero contentionis pertinacia extitit. Cūq̄ ille ad irā facile moueret: hic iexorabilis erat. titus, n. & philippo regiā dignitatē cōseruauit & in ætolos benignū exercuit animū. philopōmē istigāte ira adiacētiū tributa uicorū patriæ ademit. Itē alter sp̄ in eos de q̄bus bene meruerat: cōstās stabilisq̄ pmāsit: alter ex iracūdia icohatā celeriter grām soluturus erat. Nāq̄ cū Lacedæmōios plurimis atea beneficiis affecisset posterus muros subuertit agrūq̄ uastauit &

ipsa denique reipsum instituta permutauit atque corripuit: indignatione quoque ac intempestiua quadam peruitia uitam abiectissimam uisus est: qui dum acerbius quam satis erat: in Messaniam urget impetum: non more Titi omnino consilio & ratione ad tutelam imperatoris usus artibus: Philopomenis peritia priorum & trophaeorum multitudine firmior illi enim obuenit: ut in eo bello quod aduersus Philippum gerebatur: rem duobus duntaxat periculis cerneret. Hic autem infinitas strenue committens pugnas in decertandi scientia ne unam quidem fortunam temeritati dimicationem permittendam existimauit. Præterea ille florentissima Romanorum potentia fruens: hic marcescente iam Græcorum imperio epullulans nominis celebritatem & gloriam consecuti sunt. Quocirca quicquid magnifice confectum est: huius quidem priuatum: illius autem commune opus censeretur debet. Ille namque bonis & fortibus præfuit hic præfectus equitum creatus bonos & fortes effecit. Prælia cum Græcis commissa acris sane non felicitatis sed uirtutis argumentum ac demonstrationem præbuere: quod si æqualia cætera duntur: uirtutis certe priores partis habet. Nam aduersus Græcorum bellacissimos cretas & Lacedæmonios bellum gerens: magis atque magis uafros dolo: fortissimos uero audacia superauit. Ad hæc Titus ex subiectis & maioribus suorum inuentis uictor euasit: bellandi solertia & collocandi agminis instructione sicut aliunde doctus acceperat utens. Cæterum Philopomenem ordinem & eorum regum distributionem intulit ac uariavit. Eapropter commodissimum consequendam uictoriarum artificium alteri quidem cum non adesset iuentum est: reliquo cum adesset adiumento fuit. Philopomenis multa & ingentia opera hostem manu feriendo claruere alterius nulla. Quin ætolus quispiam nomine Archedemus illum carpere solebat: quod cum ipse contra pugnantem macedonas & confertissimos hostes nudo incurfaret ense. Titus supinas in cælum manus tendens stare deos in uota defatigans. Tito nimirum & duci & legato: ut honesta cuncta conficeret: obuenit. Philopomenem non sane deteriora præstitit: nec se priuatus segnior: quam Achæorum imperator præbuit: priuatus ex Messana Onabin tyrannum eiecit: Messeniisque libertatem: reddidit priuatus quoque Diophanem prætorem & titum aduentantes ex sparta oclusis portis amouit. Lacedæmoniosque saluos fecit: sic imperatorum habens ingenium non modo pro legibus sed & legibus imperare uicente utilitate nouerat. Nec ei ut ab subditis imperandi officium caperet opus erat: ipsis tantum ubi tempus deposceret usus eum qui pro subditis saperet magis quam qui ab subditis deligeretur: imperatorem esse existimans. Generosi animi benigni & perhumanitati in Græcos opera. Generosioris animi fortioris & libertatis amore facta flagrantia philopomenis in romanos. Etenim facilius gratiam egenis impartire: quam potentioribus infestum obsistere: Postquam igitur hunc in modum excussis ac disquisitis ambobus contemplatu sub obcurior differentia est: animaduerte: nunquam homini Græco bellicæ peritiæ & imperatoris artis coronam: Romano autem iusticiæ ac bonitatis palmam reddentes arbitri minime contemnendi fore uideamur.

ARISTIDIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLUTARCHO GRAECO IN LATINUM PER LEONARDUM ARRETINUM VERSA.

ARISTIDES LYSIMACHI FILIUS EX ANTIOCHIDE TRIBU ET POPULO Alopeceño ortus est: de cuius fortunis ac facultatibus penes scriptores magna uarietas est. Sunt enim qui eum ita egregie inopem fuisse commemorant: ut & in summa tenuitate uixerit & uita functus duas filias reliquerit: quæ multis annis nobiles egestatis causa sine maritis fuerunt. Hoc tamen si complures patronos ac defensores inuenerit: contra tamen in eo libro qui Socrates inscribitur: Demetrius Phalereus eum locupletem fuisse auctor est. apud phalerios enim fundum qui aristidis extitisse dicitur: cognoscere se refert: ubi ipse sepultus est. Eius domum opibus abundantiæ pleraque argumenta sibi sunt: & illud in primis: quod magistratum illum insignem fabis ac suffragiis fortitus est: quod maximo censu censitis obuenire solebat: quos quingentum modum uulgus appellat. secundum autem relegatio: quam ex ostracismo uocant: nullos enim inopes sed amplissimo loco natos & quod superbia ac tumore cæteris anteirent: in exilium id genus missos esse tertium & extremum est: quod in Liberi patris templo tripodes uictoriae uoto ad celebritatem dedicatos reliquit: qui in nostram etiam ætatem hoc epigramate seruant. Antiochis tribus uicit: Aristides ludis præfectus fuit. Archestratus docuit. Hoc tamen si maximi momenti specie præ se ferre uideatur: minimum tamen pondus habet. Nam & Epaminondas: quem omnes mortales a pueritia uitam tenuiter egisse sciunt: & Plato Philosophus non ignobiles ludos ediderunt: quorum alter per tibicines alter per cunctos circos celebritatem nobilitauit: cum huic Dion syracusanus Epaminondæ uero pelopidas sumptus ipsos suppeditauerit. Haud iniuria quando bonis uiris cum amicorum donis perire hac inexorabile bellum indictum non sit: sed cum ab illiberabilibus muneribus: quæ lucri quæstusue causa suscipiuntur abhorreat: si temporis maturas obuenerit: ea non repudiabunt: quæ honori laudi ac splendori coniuncta sunt. Panetius uero Demetrium carpit: quod errore nominis captus in iis quæ de tripode scripsit metitus est. Nam quæcumque aduersus ipsas gesta sunt usque ad peloponesiaci belli finem memoria repetens solum duos Aristidas ludorum præfectos uictores inscriptos fuisse tradidit: quorum neuter Lysimachi filius fuit: sed alter quod Xenophilo patre natus est: alter uero longe posterior ut & post Euclidem scripta declarat: & inscriptus insuper Archestratus: quem medicis temporibus nemo nec Peloponesiacis plerique chori magistrum fuisse prodiderunt. Verum enim uero quod a Panetio dicitur diligentius considerandum est. De relegatione autem quis dubitat eos qui uel gloria uel generis nobilitate uel eloquentia maxime præstaret: Ostraco id est huiusmodi exilio quod primum eiectionis esse? Quo in numero Damon Periclis ceptor est: quod cum plus sapere uideretur: quam oporteret hunc in modum urbe exactus est. At Idomeneus scriptum reliquit aristidem non suffragiis aut fabis sed Atheniensium delectu illo magistratu functum esse. quem si post plateensem periculum gessit ut a Demetrio refertur & uerissimum est: ipse magna gloria & magnis rebus gestis in eo loco ciuitatis propter summam uirtutem constitutus est: quem reliqui propter diuitias capefferent: sed certum

ARISTIDIS

& exploratum ē non solū Aristidem uerū etiam Socratē inopia quasi grauissimis malis a Demetrio libera-
 tos eē. Hunc, n. nō solum domū peculiari iuri suo uendicasse: sed et septuaginta minas Citroni scenoris cū
 mutuasē perhibet. Aristides uero Eliphenis q post exactos tyrānos remp. cōstituit: factus socius supra ce-
 teros: qui se ad gubernādas ciuitates cōtulissent: Lycurgū Lacedæmoniū admiratus & imitatus ē. Eum. n.
 statum maxime pbauit: in quo bonis & optimatibus primus locus eēt. Aduersus eū plæbs ac multitudo
 Themistoclem Neoclis filiū coluit: & gratia & studio psecuta ē. Eos apueris cū una educarētur ppe singu-
 lis & iocos & seriis ī rebus ac uerbis cōtendisse: suisq; controuersis utriusq; naturā mores institutionem
 q̄primū detexisse: multi auctores sunt. Nam ut hic leuitatē temeritatē calliditatē & in oēs impetū sic Ari-
 stides cōstantiam modestiā æquitatem præ se tulit: q nec mendacium nec in Deos intēperantius dictū nec
 fraudē uel ioco pbare potuit. Hōr inter se animos (ut Aristonichio placet) amoris cōtētio quædā primū
 abalienauit. Stefiliam enim chiam: quæ specie uultus ac corporis forma primaria erat: uehementius q̄ par-
 erat deperibant. Quinetiā post q̄ illius uenustas defloruit: graues inimicitias: q̄s huius leuitate causæ inui-
 cem superiori tēpore conflauerāt: retinere. His rebus incensi hoc q̄si præludio fræti conflictationes suas
 statim in ipsam remp. contulerunt. Quo circa Themistocles facilitatis artibus instructus adeo grādem ac
 popularē potentiā est affecutus: ut cuiuspiam eum admonēti optimo iure principem atheniēsiū futurū si
 cunctis equalis & cōmunis esset: responderit: nunq̄ profecto ea in sella sedere statuissem ex q̄ mei studiosi
 nihil amplius a me q̄ alieni habituri essent. Aristides autē: cui propria in repu. uia cōstituta erat aīum idu-
 xit primū ne focii quenq̄ suo cōsensu in iniuriis afficerent: aut nequaq̄ uereri quicq̄ negare: quod cuiuspiam mor-
 rorē inferret. Dehinc eam amicorū potestatē declinauit: qua uelut peccandi licentia plærosq; frætos obser-
 uabat: Grauius enim & uere sibi persuaserat: hoc duntaxat gaudio bonū ciuem affici: si uita & oratione q̄
 iusta & recta esset: constantissime defenderet: quo uitæ instituto parumper deflectere coactus ē: cū Them-
 stocles temeritate quadā ut ei resisteret: ac ipsius auctoritatē refringeret: multa in rep. cōmoueret. Vnde ei
 aduersatus interdū quædā in eum tutatus est & ne ab ipso nōnulla fieret: eo cōsilio ph. b. u. ut Themisto-
 clis potestati: quæ multitudinis gratia creuerat nihil accederet: pstantius ac salutaris ratus: si aliqua ex his
 quæ ad ciuitatis utilitatē conducerent: prætermittētur: q̄si factis ex eius scientia decretis supra modum
 posset. Deniq; cum Themistocle auctore cōmodum ac necessariū quippiam deliberatum eēt: & aristides
 frustra contradixisset: haud sibi tēperauit: qn cum ex cōcione discederet: clara uoce testatus sit: nisi Them-
 stoclem & seipsum in Baratrū conicerent rem atheniensium saluā esse non posse Rursus ad populū roga-
 tionem ferebat: quā cū sibi uehementius exhibatū ac repugnatū esset: reuocauit tametsi consilii principem
 populū rogaturū esse: & plurimos ī eam ituros plane cognosceret: quoniā inaltercandū decretū illud reip.
 detrimento fore didicisset. Ad hæc in concione sæpe nonnullos earum rebr: quas erat commētatus: aucto-
 res subiecit: nec perpetua Themistoclis altercatio ac dissentio cōmuni utilitati impedimēto esset. Eius ī cō-
 uersione rebr urbanarū constantia laude & admiratiōe dignissima uidet. Nec. nulli honore gradus ipsius
 animi magnitudinem extulerūt: nec ulli casus aut offensiones demiserunt: Vbi se ad remp. cōtulit: sibi ni-
 miquē persuasit: etiā nulla pecuniarū nulla gloriæ mercede pposita in officio permanēdum esse: quo factum
 est: ut cū ī teatro uersus: quos Eschilus ad amphiarū scripsit: referrent: hic esse iustus ac uideri q̄ nihil auct
 magnos pfundi pectoris fructus legens. Cōsilia de quo germinant clarissima: omnes in aristidē. oculos cō-
 uerterent: uelut in eū cui optimo iure in hoc uirtutis genere primas partes sine cōtrouersia tribuerent. Sic
 igitur institutus erat: ut non modo popularibus ī causis: quibus se beniuolētia ciuiū muniret accerrimus
 æqtatis defensor eēt: sed ut eā fortissime ac seuerissime tueret: nullus iracundiā nullus inimicitia nullus de-
 niq; similitatē declinaret. Qua de re memoriæ traditū est: cū aliq̄do quempiā in iudiciū uocasset: & ii q̄ re
 illa iudicabāt post aristidis accusationē rerum causam dicentē audire nollent: quin suffragia quibus eum
 damnarent extrēplo postularent: assurgens aristides supplex apud iudices intercessit: ut illum: quæadmo-
 dum legibus statutū erat diligenter audirent. Rursus arbiter iter duos delectus: cū alter ut ipsum ī aduer-
 sariū magis ac magis afficeret extra causam plæraq; illius in aristidē maledicta rescenseret hæc missa facia-
 mus ait: tu uero bone uir siquid in te cōmisit explica: quoniā ipræsentia tibi nō mihi iudiciū exerceo Fisci
 postea procurator designatus non ætatis suæ solū magistratus sed & superioris multa quæ ad rep. pertine-
 bant in re suam uertisse declarauit. In primisq; Themistocle: qui tametsi sapiens uir pag; tamē continētes
 manus habuisse iudicatur. Quapropter collectis operis suis aristides ab ipso accusatus & ut Idomenæus
 refert repetundarum damnatus est. Quæ res cum optimatibus acerba & grauis esset. Aristides nō modo
 illo multatitio argēto liberatus sed de itegro huic ipsi curæ refectus ē. quo ī munere uniuersam mutasse
 administrationis rationē simulauit. Iis siquidē qui reip. prouētus sibi per iniuriā uendicassent: leuis ac fac-
 lis uidebatur: ut q nec eos more suo grauius persequeretur: nec ut diligentissime rationē redderent labo-
 raret. Quo facto omnes: qui expilatione ciuitatis locupletabantur: Aristidē ferre in cælū laudibus & sum-
 mo studio populo blandiri: ut iteq; eū ad hoc munus deligeret. Qui cū non suffragiis sed porigēda manu
 magnā significationē uolūtatis declaraturi forent: Aristides eos hūc ī modū acriter increpuit: cū probe in-
 quit integreq; remp. administro: extimationē meam multis maculis aspergitis: cū autē urbanis expilatori-
 bus multum cum fraude concedo: me quasi summa uirum & ciuem admiratione dignissimū reparatis
 Quæ cum ita sint athenienses: iis honoribus: quos mihi nunc decernere cōtenditis: ut ego sentio plus mi-
 hi dedecoris & turpitudinis affertur: quam prius allactum est: cum mihi repetundarum multam irroga-
 stis. Quāobrem magnopere me uestiri miseret apud quos improbis obsequi gloriosus est. quam fortunas
 publicas conseruare. Hæc cum dixisset & in huiuscemodi furta uehementer iuectus esset: eos qui sue lau-

dis buccinatores ac patroni fuissent tacere fecit: solidā inde & expræssam quādā gloriā iustissimis ex causis adeptus. Postq̄ Clathis a Dario missus uerbis q̄dem ut Athenienses: q̄ Sardis igni uastauerāt: pœnas darēt re uero ipsa ut græcos ī ius ditionēq̄ suam redigeret: oībus copiis se Maratona recæpit: populationibus ac prædiis in agros hostiū impetum fecit. Hoc in bello Athenienses decē imperatores præfecerūt: inter quos dignitate gloriā & potentia Milciades primas secūdas autē Aristides partes habuit: qui cū sua sententia in bello gerendo miliadis cōsiliū cōfirmasset: magno profecto momento fuit. Duces. n. eius collage cum sic inter se statuissent, ut in singulos dies rei summa ad unū deferretur: ipse cū ea sibi obtigisset: ius imperii & auctoritatē suā in Milciadem cōtulit: & socios principes docuit melioribus ac prudentioribus parere sine nulla turpitudinis nota: salutare ac decorum esse. Hunc ī modum animos pacans ac mitigās contentiones: eos induxit ut quieto animo unam optimā sententiā cōmuniter usurparent. Quod milciadis imperium perpetua potestate firmissimū reddidit. Vnus. n. quisq̄ Aristidis exēplo se ab hoc collato ī diem munere sponte abdicans Milciadi suo ex iure concessit. Dehinc cum Athenienses media acie constituti iterpu gnandū ualde laborarent: & Barbari satis superq̄ diu Leontidem ac Antiochidē tribu urgerēt: Themistocles & Aristides e regione structis iteragminibus strenue ac fortissime dimicauerūt: quorū alter ex Leontide. Aristides autem ex Antiochide tribu erat. Ii cum Barbaros cædentes in fugam uertissent: acri impetu naues adorti sunt: quæ cum ad insulas (ut ipsi cernebant) nō se transmitterent sed in uentosq̄ ac tempestatis uexate ui Atticam terram repente referretur: ueriti ne urbs sine militibus ac defensoribus destituta in potestate hostium ueniret: ī patriam nouem tribus subito reducere statuunt: quod eadem die magnū itineris spatium emēsī cōficiunt. Aristides sua cum tribu Marathone custodiae relictus ut captiuos prædāq̄ seruaueret opinionē quā de suis moribus præstiterat nō sefellit. Nā cū argenti & auri uis passim & uestimentorū oīs generis ac in tabernaculis innumerabiles pecuniæ & ī nauigiis essent: quibus Barbaros nudauerant: nec ipse cōtrectare quippiā uoluit: nec ut ab aliis attigerentur passus est. Quapp̄ subretiōes nullæ factæ nisi si quis eo ignaro nō nihil prædæ sibi ademerit: ut de Callia antistite traditū est. Quē cū Barbarus errore comæ ac coronæ captus q̄si regē adorasset: cōphēsa dextra ei ubi magnum auri pōdus a Barbaris defossum erat: indicauit. Callias crudelitate ac iniustitia: quibus reliquos hoīes anteibat: fræctus auge capit: & hominē ne suis rumusculis res ad alios deferrētur imanissime necat. Hinc a Comicis cæteri q̄ ex Calliæ familia fuerat laccopluti idest ex fossa locupletati cognominati sunt: cū locū illū caperent ubi cōperto auro Callias diues factus ē. Aristides extēplo magistratū ex quo singularē laudē cōparauit iniit Demetrius autē Phaleus ipsum post Platensem pugna paulo ante mortē hoc munere functū eē scribit. In iis uero post Xantipidē in scripti sunt cuius tēpore apud plateas Mardonius p̄fligatus est. Eius nominis iter multos neminē accepimus. Cæterū post Phampū: ī cuius magistratu ex prælio quod apud Marathona gestū fuit uictoriā retulerunt. Aristides illico princeps inscriptus est: qui cū omnis uirtutis cum maxime æquitatis ac iusticiæ apud populū periculū fecit: q̄ ad summā semper multitudinis utilitatē ac fructū referūtur. Ex quibus Aristides quāq̄ uir inops & plæbeius regiū tamē ī primis ac diuinissimū iusti scilicet cognomē affecutus est. Quod nullus unq̄ rex aut tyrānus appetiuit: sed urbiū expugnatores fulmina uictores aq̄las accipitres appellari se īgenti cū uoluptate uoluerūt. Quāobrem quia uiribus & potentia potius ut cōstat q̄ uirtute gloriā cōseq̄ cupiere. Deus cui se simillimos efficere studio cura opera conātur: iis tribus maxime p̄stare cæteris omnibus uidetur immortalitate scilicet potestate atq̄ uirtute: e quibus nihil uirtute pulchrius nihil honestius nihil diuinus est. Quid nī: nam & inane & elementa natura sua nō itereunt. Terræ motus autē fulmina uetorū īpetus ac fluuioꝝ cursus īgentē potestatē habent: sed nihil diuinū eē potest: nisi quo prudentia ac sapiētia p̄ditum ius fasq̄ sibi cōpararit. Proinde cū tria sint: quibus omnes ad deū reuocātur: beatitudine uidelicet metu ac honore: eū quidē beatū existimāt q̄ eā uitā: uiuat quæ cūctis sæculis nō sequētibus eadē ac immortalis futura sit p̄ summā uero potentiā nō timere nō possunt. At iusticia causa est cur amēt honorent colāt: quæ quāuis sic se habeāt: ipsi tī immortalitatem: quā natura sua nō patitur: & potestatē cuius plura pars ī manu fortunæ posita est cōcupiscūt. Virtutem at̄ cuius solius ex rebus diuinis particeps esse possumus: posthabent atq̄ abiciunt: isipienter quidē: quoniam illud uiuēdi genus: quod maximis copiis opibus p̄cipatibus nititur: si cū iusticiæ dignitate coniūgitur diuinū fit: sin̄ disiungitur a fera & agresti uita nihil distat. Hoc igitur fundamētū cū primū Aristidi gratiā: & auctoritatē: cōsequēti uero tempore odium ac inuidiā cōflauit: præsertim cū Themistoclis sermones passim ī uulgus dissiparentur: quorū summa erat Aristidem hac sua iudiciaria cōsuetudine & forensi potestate clā sublati iudiciis sine stupatoribus sibi regnum comparasse. Ciuitas quoque uictoria iam insolens facta atque maximarum rerum auida ægre ferebat: cū quosdā auctoritate & gloria anteire cæteros audiret: itaq̄ postq̄ frequēs undiq̄ in urbē cōuenit Aristidē Ostraco in exilium non affectati regni suspitione: ut præse ferebant: sed gloriæ illius inuidia relegant. Non enim Ostracismus improbitatis castigatio est sed: ad honestandum facinus elationis ac grauioris potestatis moderatio & pœna dicebatur. Erat siquidem humana liuoris consolatio: quæ cum haud intolerabilis esset: mœrorem ac dolorem: quē quispiā amplitudo peperisset: suis ex finibus decem annos ex terminaret. Postq̄ autem improbos ac humiles huic mulctæ subiciti cœptū: & postremus omniū Hyperbolus id genus exili mulctatus ē: mos ille destitit. Eū nero hac de causa relegatū nonnulli tradiderūt: Alcibiades & Nicias cū ī ciuitate plurimū possent: magna dissētiōe factionū p̄cipes erāt: q̄ partiū studiis q̄ primū p̄spexerūt Ostracū scriptiōis gratia ī eorū alterorū peti: una cōgressi cōmuni cōsilio cū suis complicibus egerūt: ut Hypbolus hoc exilii henere plecteret. Deīde facti indignitatē aiaduertens populus: q̄ rei magnitudini abiecti hominis dānatio cōtēptū & turpes imisisset maculas: deīceps Ostraci cōsuetudinē pœnitus

ARISTIDIS

antiquauit: quæ scriptis nostris hunc maxime in modū adumbrari pōt. Ostraci. i. calculi uiritim in cōsilio dabantur: & in eis quisq; quē ex ciuibus urbe cedere uellent: litteris indicabant: quē postea in unū fori locū cancellis circumseptum deferebant. Magistratus uero qbus negocium dabatur: primū quidē uniuersos simul recensiebant q nisi sex milium numere excessissent: nihil cōfectum eēt: postea unius cuiusq; calculis se positis: eum quē pluribus sentētiis damnatū cognoscerent: decem annos extorē fore declarabant: ea tamē conditione ut fructus suos capere liberum sibi relinquere. Multis itaq; (ut unde discessit reuertat oratio) in Aristidē scriptis: ignoratione litterarū nōnulli pœnitus agrestes ostracū suū Aristidi uel ut uni ad quem nihil tale pertineret: ut ī Astridē scriberet: porrexerunt. Hic cū multitudinis aduersus se concitate studiū admiraret: q̄siuit: num ab eo quem ī exiliū mittere statuissent mali qcq; perpeffi essent. Cui nihil sibi mali factū nec a se uig; cognitum eē sed moleste ferre dixerunt: q; oībus in locis hūc ipsum iustū audirēt. Quæ cum accepisset Aristides nihil locutus illis quēadmodū cōtenderant ī scriptū Ostracum rediit. Dehinc cōcedens ex urbe manus ad cælū tendens non sicut Achilles græcis iratus dep̄catus est: sed ut Atheniensibus quæcūq; uellent sic bene fauste feliciterq; euenirent: ut Aristides sibi nunq; ueniret ī mentē: Tertio post anno cū Xerxes per Thesaliā ac Boetiā dūctaret exercitū: & Atticam adoriri statuisset. Atheniēses antiquata lege exules restituere Aristidis causa p̄sertim: quem oēs si cū hostiū copiis iungeret reip. perniciosum fore: & cōplures eius auctoritate & gratia ciues ad Barbarū defecturos: formidauerant. Sed eorū q̄ falso metu p̄occupatus animus fuerit res hęc testimonio erit. Antea enim q̄ reditū eius decreuisset ciuitas: nihil sibi fuit antiquus q̄ ut græcos ad libertatem hortaret: sollicitaret & studiosos & ardētes inflāmaret. Post reuersionis suæ decretū Themistocle: cui regē summa commissa erat: cunctis ī rebus cōsilio opera diligētia iuuit: & cōmunis salutis gratia inimicissimū sibi laude & gloria ornatissimū ac cumulatissimū p̄stitit. Cū euribiades salaminā deferere deliberasset: & regiæ Triremes noctu trāsuectæ circumstarēt: transitūq; ad insulas corona cinxissent: cunctis rei huius ignaris Aristides aditis mille periculis ex Aegina per hostiū classem traiciens ī tempore p̄fectus est. Subinde noctu ad Themistoclis tabernaculū uenit: quē solū euocatū remotis arbitris sic alloq̄tur: Nostræ partes sunt Themistocles: si sapimus: ut iā inani ac puerili diffensioē posita: nouā de itegro rationē ineamus: ut salutari ac honestissimo certamine cōtendentes: tu qdem ip̄erio ac potestate: ego autē ministerio græciā terrā conseruemus. Quā ad rē tu solus optimā sententiā attigisse ac p̄bas se mihi uideris: cū inter angustias de maturādo nauali p̄lio decreuisti. q; si contraria sociorū deliberatio nobis ē: hostes: ut augurari coniectura possumus: quodāmodo nobis adiūmēto sunt: quoq; nauibus uicinū mare a latere a frōte a deniq; oī parte tenet: ut ēt qui sua spōte dimicaturi nō sunt: rebus desperatis strenue ac fortiter manū cōserere necessitas cogat. Eum. n. in locū deducta res ē: ut nulla fugæ uia reliq; sit. Ad hęc Themistocles uellē inquit o Aristides: ut ī hac re mecū inito certamiē superares: ideorū nihil p̄termittat: ut tecū hoc honesto cōtentionis genere decertās re ac factis superiori sim. Deide fraudē q̄ Barbarū circūuenire machinabatur patefecit: & ut Euribiadi suadeat nullā nisi in nauali p̄lio salutis opē relictā esse cohortatur: eius enī fidē pluris faciebat. Ex quo Cleocritus Corithius ip̄eratoribus in cōsilio coactis: cū Themistoclem de sentētia deiicere cuperet: dixit: nec ipsi Aristidi qui p̄sēns tacet cōsiliū eius probari. cui sic refragatus Aristides nō tacerem inquit: si Themistocles quæ cōtra remp. essent ī mediū afferet: nec hoc tēpore eius beniuolētia & gratia sed decreti collaudatiōe tacebam. Hęc a græcæ classis p̄fectis agebātur. Aristides autē ut aīaduertit Psitaliā īsulam haud sane magnā: quæ ī trāsitu Salaminis sita est: hostiū copiis repletam. Impositos leuibus nauibus promptissimos in eā transmisit: ubi collato Marte Barbaros uicit ac deuicit. Omnes. n. ī eo p̄lio desiderati p̄ter nōnullos clarissimos ac primarios homines: q; uiui capti sunt. Hoc ī numero tres Sanclauces sororis regis filii erant: quos cū Astrides extēplo ad Themistoclem deferri curasset. Eufratidis uatis iussu crudo libero patri statī imolauit. Extrēa īsulæ statiōibus militū cōmuniē īsidias ī illos qui transfuerent ita disposuit: ut nec īsultus suis cadē nec hostibus fugā afferre posset: Hoc in loco q̄a magnis nauū cōatibus ac sūmis uiribus decertatū: est tropheū erexit. P̄lio iā cōfecto Themistocles Aristidis animū tētare uolēs illustres inq̄t res gessimus cōfiteor sed ut uidere uideor: restat: ut illustres res conficiamus: ut scilicet Asiam in Europa capiamus: id facile cōsequimur: si cōfestim ad Hellepontū annuigātes pontem refrigemus. His dictis Aristides ut hęc missa faceret iussit: at uero potius quo pacto q̄prium Medū e græcia eiiceret: omni cura īdustria uigilātia cogitaret: ne tātus militum numerus sublata fugiēdi facultate coactus ad dimicādum cōuertatur. Quæ cū audisset Themistocles: rursus Aruacē Eunucū unum ex iis q; uiui ī deditiōē accepti erāt īternūtium emittit: ut clāculum regē edoceat græcos ad angustias trāsmittere & pōtē rescindere p̄perātes ut eius salutē cōsuleret animaduertisse. Is igitur hoc nūtio accepto cōfestim inde castra mouit & trepidatiōē ac metu plenus quāta celeritate poterat ad Hellepontum cōtendit. Quicqd uero floris & roboris ī exercitu fuit (trecenta autē ferme milia militū erāt) Mardonio duci reliquit: qui firmissimus pedestribus copiis: cōsensus adhuc magno terrori græcis erāt qbus minitabūdis hūc īmodū scripsit: Vicistis. Maritimis lignis terrestres uiros oī ex parte naualis artis ignaros: Ecce nūcam plissima ac fusa Tessalia atq; boetiæ cāpus amplissima loca sunt: ubi recta ac iusta pugna uera uirtute magno equitatu ac peditatu de summa regē decernamus. Atheniēsis autē regis nomine litteras misit: qbus ī fidē suā recepit eorū urbē ferro igniq; passim deuastatā reādicatūq;: & ipsis magnū auri pōdus datūq; eorūq; ciuitatē totius græciæ p̄cipem factūq; si bello quod nūc aduersus græcos gereret absisterēt. Id cū Lacedæmonii rescissent: magnopere ueriti legatos Athenas dimittunt: orāt: ut liberos & uxores Spartam uenire iubeāt grādioribus quoq; natu se lubenter alimēta suppeditaturos. Peruastatis enī agris & urbe eo res deducta erat: ut populus non modo caritate uerum etiam fame grauiter laboraret: quod quanq; sic se

haberet: nihil tamen actum est. Hæc enim cum a legatis accepissent: grauiſſimã Aristidis ſniam q̄ sic Lace
 pæmoniis responderet ſecuti ſunt: Hoſtibus minime ſuccedere Athenienſes: ſi res ois auro atq; opibus ue/
 nales exiſtiment: penes quos iis imbecillis & cõmutabilibus pecuniæ mēbris nihil pulchrius nihil p̄ſtan/
 tius nihil amabilius eſt: ſubiraſci aã Lacedæmoniis: q̄ neceſſitatem ſolũmodo atq; inopiã: qbus p̄ id tēpus
 laborent: diligēter aĩaduertant: uirtutem aũt ſuã & laudis & gloriæ cupiditatem obliuiſcant: cum i aĩum
 ſibi iducere cõtendant: ut cibaria mercede ſua armis p̄ ſalute græciæ dimicent. Hæc cũ Aristides ſcripſiſ/
 ſet: legatis in cõcilium ĩtroduc̄tis Lacedæmoniis renũciari iuſſit: Athenienſes erga græcorũ libertatem ſic
 aiatos: ut nullũ tãtum auri p̄odus ſupra ſubterq; terram ſit: quo adduci poſſint: ut ip̄m ſaluti græciæ an/
 ſerrent. Mardonii quoq; legatiõĩ reſpõdit: Quouſq; hic quem uidetis ſol curſum hunc currere perget:
 Athenienſes cum Perſis belligerabunt: ut abſumptos fines ſuos & uiolatas ac demolitas ſacras ædes ulci/
 cant. Sacerdotes et publice execratiões ĩdicere cõſtituit: ſiquis caduceatoribus miſſis de ſæderis pacis ami/
 citiæ cõditionibus cum medis ageret: aut græcorũ ſocietatem deferret. Mardonio ubi ois mētio pacis exci/
 dit ruruſ exercitum in Atticam iducente: Athenienſes denuo Salaminæ reſecti ſunt. Aristides Lacedæmo/
 nem miſſus eorũ ignauiam tarditatem ac negligentiam grauius caſtigauit: qbus factum eſſet: ut Barbari
 de ĩtegro athenas recepſſent: poſtremũ orabat ut græciæ: quæ reliq; erat: ſaluti ope ac auxilio nõ deeſſent.
 Ephori ea re audita ſubſequēti nocte (nam ĩter diu Zacynthiorũ celebritate ciuitas ludis & ocio teneri ui/
 debat) qnq; milia Spartiatarũ: quorũ unusquiſq; ſeptem ſecum ilotes trahebat: inſciis Athenienſibus emit/
 tunt. Paulopõſt Aristides cum ſe nihil impetrare cenſeret: aſpere ruruſ ſocietatis eos admonens reuertit̄.
 Id cum riſu Ephori exciperent eumq; garrere & ſomno intentum fuiſſe dicerent: ſuum ſiquidem iã apud
 Oreſum aduerſus externos: ſic enim Perſas appellat̄: p̄ficiſcentẽ exercitum eſſe. Tum Aristides reſponde/
 re: cauillandi ac ridendi tempus non eſſe: nec ipſos amicos inimicorũ loco fallere ac decipere pulchrũ. Hæc
 ab Idomenæo tradunt. In eo autem decreto quo ariſtidi aſſenſum eſt apparet non ipſum ſed Cimonem
 Xantippum & Mironidem hoc legationis officio functos eſſe. Cæterum ariſtides omnium conſenſu im/
 perator ad id prælium creatus cum octo milibus athenienſium militum Plateas uenit: ubi cum Pauſania
 ſe coniunxit: qui quoniam græcis unus princeps erat conſtitutus: maximas undiq; tum ex Sparta tum ex
 cætera græcia copias contraxerat. Barbaris uero adeo ĩnumeroſa multitudo præſto fuit: ut nullus penes
 Aſopum fluuium collatis caſtris terminus eſſet. Sarcinas autem & impedimenta cæterasq; p̄cioſas res in
 medium coniectas muro quadrato circũuenierunt: cuius latera quaqua uerſum denuo Stadium lõgitu/
 dine procedebant. Pauſaniæ græciſq; comiter Tiſamenus Elienſis augurali ſcientia præditus portendi ui/
 ſtoriam prædixit ſi ſcuta potiusquã enſe uterent: præſagiebat enim eos uictores fore ſi in hoſtem non p̄/
 grederent: ſed ultores Barbarorũ impetum exciperent. Cum autem ariſtides Delphos miſiſſet reſpõſum
 hoc relatum eſt: Hoc in prælio athenienſes ſuperiores futuros: ſi uouerent Ioui Iunoni Cithæroniæ Pani
 Nymphis Sphargiticis: ſi Semideis quoq; androcati Leuconi Piſandro Damocrati Hyplioni Actæoui Po
 lyido ſacra facerent: & in campo Cereri Eleuſinæ atq; Proſerpinæ: dicato periculum intra fines ſuos face/
 rent. Hoc oraculo renũciato ariſtidis anceps cura fuit. Heroes quibus facere imperatum erat auctores
 Plateenſium fuere. Sphargiticarumq; nympharum antrum in altero Cithæronis uertice extat: quod ad
 æſtium ſolis occaſum uergit: in eorũ: ut aiunt: reſponſa ſuperiori tempore dari ſolebant: ubi accolarum
 multos numine afflatoſ aſſeueret̄: quos Nympholeptos iſt̄ a nymphis captos appellabat. Campus au/
 tem Cereris Eleuſinæ uictoriæ ſignificatio: ſi ſuos intra terminos cum hoſte pugnaret̄: iterum Athenien/
 ſes in Atticã reuocabat ac traducebat bellum. Interim Arimneſtus Plateenſium dux per ſomnum a Ioue
 conſeruatore: quod græci facturi eſſent: interrogari uiſus: ad Iouem conuerſus hunc in modum reſpõdit
 Die craſtina ſumme rex motis caſtris apud Eleuſinam conſidebimus: quo in loco Pythio frāti cõſilio uĩ
 & armis manus cum Barbaris cõferemus: Cui tũ Iuppiter eos p̄cõnitus falli ac decipi monuit: ea ſane quæ
 Pythius iuſſiſſet prope Plateenſem agrum ſi quaerent inuenturos. iis per quietem manifeſte uiſis Arim/
 neſtus ſomno exitus & prudentiſſimos ciues & ætate maxime p̄fectos cõfeſtim accerſit. qbus cum mul/
 tis uerbis ultro citroq; congreſſus ſub Cithæronem penes Nyſeos uetuſtiſſimum templum ſtare depre/
 hedit: qd̄: ut fama eſt: ipſi Cereri Eleuſinæ atq; Proſerpinæ dicatum eēt. id ut p̄ſpexit: aſcitum Ariſtidem
 ad locũ deducit: qui natura ſua ad ĩſtruendam ac diſponendam pedestrem phalangẽ iis: qui equitatu ĩfe/
 riores eſſent: cõmodiſſimus erat. Quoniã pars una cithæronis cõterminos & contiguos agros campo: it̄
 quo ſacellum edificatũ eſſet: equitibus ĩuios & ĩacceſſos aditus efficiebat: haud longe hinc Androcatis
 herois delubũ fuit: quod nemoꝝ denſitate & arborũ umbra quaſi quadã corona cingebatur: utq; nihil ad
 uictoriæ ſpem deeſſet: quã oraculũ ſibi portendiſſet: Plateenſes Arimneſto legem ferētes fines ſuos qui ad
 terram Atticam uergunt e medio ſublatis græciæ cauſa Athenienſibus dono dare decreuerunt: ut ĩter ſu/
 um agrum: quẽ admodum reſponſis admoniti ſunt: cum hoſte ſigna conferrent. Hæc Plateenſium animi
 magnitudo ac magnificentia tanta omnium gentium prædicatiõẽ celebrata eſt: ut Alexãder multis poſt
 annis aſia potitus plateas moenibus cinxerit: & in Olympicis ludis per præconẽ ſic edixerit: Rex Plateen/
 ſium fortitudini ac magnitudini animorum hanc in præſentia gratiam reſert: quoniã bello medico agros
 græcis adiecerunt: & promptiſſimis animis atq; corporibus omni ex parte in cõmunem græciæ ſalutem
 ſe contulerunt. Deinde inter Athenienſes: ut ad ĩſtitutum reuertar: & Thegeatis de ĩſtruendis aciebus
 orta cõtentiõ eſt. Athenienſes enim dignum eſſe cenſere: ut nihil extra ordinem decerneretur: ſed ex mo/
 re dextꝝ cornu Lacedæmonii ipſi ſiniſtrum haberēt. Thegeatæ uero multis uerbis de magnitudine regũ
 diſſerere: quas maiores ſui ſuperiori tempore geſſiſſent. id cum Athenienſes æquo aĩo ferre non poſſent:

Aristides assurgens tali oratione usus est: De nobilitate atq; fortitudine Thegeatis respondere mihi p hoc tempus nō licet: uobis aut & Lacedæmonii & reliqui græci: qui nunc adestis: dicimus: quoniam locus nec uirtutem pstat: nec adimit: quā uos nobis in acie partē dederitis: eā instruere ac tueri conabimur: ne rebus antea fortissime gestis dedecori simus. Venimus. n. huc nō ut seditionibus cum sociis cōflectemur: ueq; ut sociorū cā cum hoste signis collatis decertemus: nec ut parētes uestros solum sed ut nos ipsos laudibus celebremus: & græciæ hodierna die strenue nauemus operā. In hoc certamen descēdimus ī quo talē ciuitatē impatorū militem pstatum sumus: qualem græco noīe dignum putare debemus. Secundum Aristidis orationē impatores & q in cōcione aduocati erāt ad athenienses inclinauerunt: & eis alterm cornu contulerunt. Per id tempus cum rex græciæ fluctuaret & atheniensium statutis multis obnoxius periculis esset: hoīes locupletissimi & clarissimo loco nati: cum belli cā i ægestatem incidissent: nouag; rex cupidi facti sunt: in dignabantur enim: cum gloriā & potentiā qbus in ciuitate aliquādo floruisent absumptis ac exhaustis opibus suis perisse: & ad nouos hoīes spectatissimos deferri magistratus cernerent. Quāobrem Plateis quodam in domicilio frequētes occulte cōueniētes in populi pncipem coniurauerunt: q nisi ad suum senium succederet: res disturbare & Barbaris p̄dere cōstituerant. Dum hæc in exercitu agunt: & huius mali contagio latius serperet: ad aristidem eorū oīum quæ acta erant indicium delatum est. Qui ubi hunc nuntium accepit: tps cōditione sollicitus nec rem tam fœdā negligere. Nec prorsus detegere censuit: ut ad multitudinem quoq; itestina hæc discordia deiret: iustā magis q̄ utilē rōnem uestigauit. Ex multis octo tantū cōprehēsis solū in Eschinē Iambreū & Agisiā acarnanum duos cōiuratiōis p̄cipes iudicium latum est: q̄ raptim ex castris diffugiebāt. Cæteros qui in ea noxa erant dimissos bono animo esse uoluit: eis quoq; ut q̄ erratum suum obscurē esse crederēt: p̄nitēdi locum reliquit: adiecitq; hoc plium iudicem futurū: quo ipsi bene de patria meriti ab eis sic accusationibus recte ac iuste liberarent. Post hæc Mardonius: qui plurimum græcis p̄stare uidebat: collectum equitatum in hostes immittens eorū animos tentabat: qui oēs rādicem Cithæronis munitum ac petrosū locum p̄ter Megareses infederant. Ii tribus milibus militum fræti cāpestri loco castra posuerāt: quo factum est: ut temeritatis suæ p̄nas darēt: nā frequentē ī eos igrūentem eq̄tem & ipetum undiq; faciētem cum sustinere nō possent. Pausaniam p̄ nūcium orāt: ut integris subsidiariis copiis in plium submissis pulsos ac cedentes & Barbarorū multitudinem turbatos tueret. Pausanias ea re audita anceps fuit: cernebat siqdem megarēsium castra ob missilium ac sagittarū densitatem q̄ e p̄spectu adempto: eosq; cōfertis pag; in orbem coactos: qbus phalāge Spartiatum q̄ grauis arma curæ esset equitibus hostium incumbētibus opem ferre nō posset. Quocirca cohortum p̄fectos & duces: multis enim stipatus erat: uirtutis & honoris cupiditate incēdit: ut tunc sponte cum hoste certarent: & reintegrata pugna recenti milite ad auxilium Megaresibus ferendum p̄currerent: cæteris ob discriminis magnitudinem certamē decertātibus. Aristides athenienses id facturos in se recipit. Olympiodorū igit ultra oēs cohortum p̄fectos manu promptissimum statim mittit: q̄ trecentis lectissimis militibus & p̄mixtis secum sagittariis p̄positis erat. Iis mature paratis ad seruandos socios cursu properantibus: Masistius inter Barbaros p̄fectus equitum uir fortitudine admirabili & magnitudine ac pulchritudine corporis singulari: ut animaduertit: in eos uersus subditis calcaribus q̄ cōcitatisimum equum immittit. cuius impetum excipientibus collato Marte pertinaciter pugnatum ē. Acrius ēt nitebāt: quia hoc p̄senti certamē de summa rei experimētum erat. Ruens aut equus sagitta faucibus Masistium p̄cipitem ad terram dedit: q̄ onere armorū iacēs amoueri nequibat: & incumbētibus atheniensibus ac manu cedentibus uix contrectari poterat: adeo pectus caput pedes auro ære ac ferro munierat. Hunc tamē cū quis eā Galeæ partē quæ super eminent oculo aduersa lancea percuteret occidit cæteri p̄sæ dimisso cadauere fugā cæpere. Tum de p̄hensum est rē egregie gestā esse non multa hostiū occidione: pauci enī ceciderāt: sed luctu ac clamore Barbarorum audito. Nam masistii obrūcati dolore seipsos & equos ac multos tondere: & eiulatu ac plātibus campos implere: quibus tēperare nō poterant: cū post Mardonium uig; uirtute ac potentia p̄stātissimum tumultuario illo p̄lio p̄didissent. Post equestre pugna multos dies utrinq; nihil actū est. Vates enī ex Persis & Græcis uictoriā quidē pollicebantur: si se defendendo rē trāfigerent: laudē autem si primū certamē inirent. Sub idē pene tempus mardonius cū paucorū dieꝝ com meatus super essent: quibus aleret tantū exercitū ac sustineret: contra græcis frequens quotidie multitudo cōiungeretur: mardonius inq; hæc secū agitans animo nō amplius cunctādæ sed maturandæ rei cōsiliū capit. Itaq; prima luce Asopum transgrediens græcorū tale nihil expectātes adoriri statuit: ducibus quid facto opus erat prima uespera imperatū: media uero ferme nocte magno silentio eques ad exercitū græcorum uenit: militibus qui pro statione castrorū custodias habebant obuiam factus iubet: ut colloquendi sibi cum aristide potestas fiat. Cui uocato & q̄ primū prodeunti dixit. Alexander macedo sum: qui pro mea erga uos beniuolētia maximum discrimen subire nō timui: ne subito hostiū insultu uos perturbati minus ītegrīs uiribus dimicetis: mardonius cras de summa rei nobiscū signis collatis dimicabit: nec ut rem maturet ulla bona spes aut audacia facit: sed ulterius prorogādi tēpus reꝝ inopia nō sinit. Vates etiā diris oraculis ne p̄liū ineat cohibēt: & exercitus omnis mœrore ac stupore cōfestus est: sed eo necessitatis uentū est: ut uel audendo fortuna tētanda uel diutius stando extrema fames expectanda sit. Hæc cū dixisset alexander aristidem orabat: ut ipse cōsciū memoria teneret: & neminē participem faceret. Cui tunc aristides iniquum esse. Pausaniam cui summa rerum commissa erat hæc ignorare. cū cæteris autē nullū se ante plium uerbū facturum: at si uicerint (quod dii faxint) omnibus alexandri uirtutē ac promptitudinē notā fore. Iis ultrocitroq; dictis Rex macedonū equo reuectus est. Tū aristides ad pausanias tabernaculū profectus quo in statu res esset exposu

ita ceteris post aduocatis ducibus imperatum: ut quisque suos in ordine instrueret: & paratos quasi iam pede collo-
 lato confligendum esset continerent. Per id ferme tempus Pausanias (ut scribit Herodotus) Aristide conueto dignum
 putabat: mutato loco athenienses dextro loco constitui: & aduersus persas obiici: melius enim cum ipsis decer-
 taruros: cum & eorum beligerandi arte experti & recenti uictoria audaciores essent. Se autem sinistro in cornu fu-
 ture quo ex loco graecos qui medorum partes consectarent exciperet. Reliqui atheniensium principes ualde superfluis
 in rebus occupati & difficilem Pausaniam dictitabant: si cunctis suis in locis dimissis solus athenienses uelut ilotes
 supra & infra collocaret: & a bitratu suo nunc pugnacissime genti obiecitaret: Aristides autem eos magno in er-
 rore uersari docuit. Nam si pauloante contendere cum Thegeatis inquit ut sinistrum cornu haberetis ad ue-
 stram amplitudinem pertinere credidistis: & eis iudicio plati uos honestatos cersuistis: in presentia Lacedaemo-
 niis sponte nobis ex dextro concedentibus & quodammodo summum nobis principatum conferentibus: cur glo-
 ria nobis proposita non amatis? praesertim cum in lucro ponere debeat: si non aduersus tribules & necessarios
 uestros sed Barbaros hostes nobis a natura datos dimicandum sit. Haec cum differruisset: athenienses sinistram
 Lacedaemoniis acie summo studio dare: in dextram ipsi concedere: plurimam se inuicem exhortantium uoces dispa-
 artes aduentare: quae nec armis nec animis superiores illis essent: quos apud Marathona perfligassent. Ast eosdem
 artus maiorem eandem uestis uarietatem eundem aureum circa mollia corpora & uiles aios apparatus: nobis eadem
 arma & corpora & plerisque secundis plius maiorem audaciam. Certamen uero non agrorum aut urbis causa: ut maio-
 res nostri: sed pro trophaeis quae Marathone ac salaminae constituimus: ut non Milciadis aut fortunae sed athenien-
 sium potius esse uideantur. Interea mutato loco acie instruere: & se inuicem componere solliciti. Haec Thebani per-
 trassugas explorata mardonio renunciant. Qui extemplo siue athenienses timeret: siue cum Lacedaemoniis ma-
 iori cum laude congredi uellet: dextro cornu Persas aduersus lacedaemonios instruxit: ceteros uero graecos qui se-
 cum erant aduersus athenienses stare iussit. Pala autem mutatione acie facta: Pausanias itaque in dextrum cornu
 se recepit: & mardonius sicut initio habuerat: ut manum cum Lacedaemoniis cerneret in sinistram reuertit. Eo-
 die nihil actum: graecis in concilio uocatis longius castra mouere uisum: atque locum indagare unde opportuna
 aquationes essent propinqua enim omnia fluenta Barbari foedauerant: & maximo equatu occupauerant. Sequenti no-
 die cum duces ad destinatum castris locum suos agerent: multitudo uix consistere ac difficile subsequi. Ut enim ex
 prioribus excesserunt munimentis: magno numero uersus plateis urbem passim discurrere. Unde cum sine
 impio palati dispergerent: & tabernacula nullo ordine componerent: non mediocre tumultum fecere: Lacedae-
 moniis autem solis iuuis obtigit: ut postremi ceteris percurrentibus reliquerent. Amompharetus uir animo-
 sus ac in aduersis periculis temerarius iamdiu pugnantem cupiditate ardere: & discutari animo: quando huiusce
 modi tarditate progredi pugnae tempus intelligeret: castrorumque mutatione latentem fugam uociferans ex-
 probrare: & aperte dicere non tergiuersabor: acie deserens: sed meis comilitonibus hic praesentibus mardonium effu-
 so impetu proferantem excipiam. Cui cum Pausanias occurrisset: iussissetque ut ipse faceret: quae conuocata concio-
 ne graeci faciendum esse decreuissent: Amompharetus ante pedes eius ingens manibus saxum attollens iecit
 Et hoc inquit qui timida consilio ac decreta repudio: ut pugnantem copia fiat: meum suffragium est. Praesens
 hic status pausaniam dubitationem incussit. Itaque athenienses abscedentes misso nuncio rogat: ut manerent
 & una secum iter agerent: alias ipse copias plateas ductabat: ut Amompharetum inde summooueret. Dum haec
 gerunt: dilucescente iam die mardonius aduentans: non enim fugerat: graecos uacuis relictis castris exisse
 cauto agmine ingenti clamore Barbarorum ac strepitu in lacedaemonios repente ferebatur: quae in graecos fu-
 ga per agros palantes non dimicaturus ueque spoliaturus irrueret: quod ut contingeret paruo momento opus
 erat. Id ut Pausanias animaduertit iter continuit: & suos in ordine redire quasi praesentium inuitos imperauit: cae-
 terum uel iracundiam in Amompharetum concitus uel repentino hostis aduentu perturbatus graecis signum da-
 re oblitus est. Quo facto nec statim nec conferti sed rari & sparsi in ipso ferme certamine auxilio ueniebant: Ut
 uero primis hostibus litare non poterat: spartiatos scutis ante pedes positos quietos consistere iussit: nec iniussu
 eius certaminis studio in hostem exire: ueque animum adhibere siquid imperasset. Eo rursus immolante cum
 equites iactis cominus telis irruissent: unus Lacedaemonius ictus est. Inter haec Callicrates qui angustia for-
 ma & corporis magnitudine caeteros graecos qui in eo exercitu fuerunt: superasse traditur sagitta percul-
 sus ac propemodum exanimatus. Ego quidem inquit mortem non lugeo: quando domo proficiscens: ut pro grae-
 cia morerer huc uenerim: sed angor animo. quae nec strenue nec fortiter dimicans oppeto. Hic casus etiam atque
 etiam grauis erat: ubi tanta illorum hominum continentia fuit: ut admiratione dignissima sit: adeo ut irrumpen-
 tes hostes minime propulsarint: sed eorum impetum ab deo atque eorum duce dimicandi tempus expectantes sustine-
 runt. Cum tamen interim hostis obnoxius aggrediretur: ac pertinacius aciem suam confundere ac dissipare ni-
 teretur: monumentis proditum est: dum Pausanias paulisper extra militum stationes rem diuinam faceret
 ac adoraret: nonnullos repente lydos irrumpentes sacrificiorum apparatus dirripuisse ac disiecisse: quos ipse
 & qui latus eius cingebant cum ieremes essent uirgis ac loris percusserunt. Ideoque nunc lacedaemoniae in hu-
 ius excursionis memoriam in ephebos plagis circa ara seuiunt: & deinceps lydorum celebritatem seruant. Quae
 cum ita essent: maeror ac grauior cura Pausaniam incessit. Ceterum ubi uates sacrificia instaurauit collachrymas
 conuersus ad templum oculis & manibus ad caelum sublatis lunonem Cithaeroniam & reliquos deos in quorum
 tutela Plateensis ager positus esset: obsecrauit: si graecos uictores fore fatatum non erat: saltem factis ipsis re-
 strenue gesta hostibus ostendant: aduersus fortes uiros bellicis artibus instructos bellum gessisse. Post Pau-
 saniam orationem qua auxiliares sibi deos inuocarat: cum sacrificia & augures in manu uictoriam esse portede-
 rent: omnibus deinde iussis: ut aduersus hostem starent. Phalax unanimati similis uisusque ferox & horrens
 tota in audaciam ac uigorem conuertitur. Tum Barbarus cum uiris certamen fore sensit: qui non minus acriter

ARISTIDIS

¶ pertinaciter uel immote pugnaturi essent. Quāobrem multis factis sacras sagittas i Lacedæmonios con-
 niiciūt: q̄ simul ad testudinē istructi hostē aggressi p̄sici repulsis missilibus gradum acrius itulere. Persæ
 uultus ac pectora pilis feriētes cōpluris nō impigre nec i cassum cadentes p̄strauerunt. Nā cōprehensis nu-
 da manu lanceis plurimos cōfringere: & itrepide nudato ferro p̄cedentes gladiis & acinatibus diutius ex
 aduerso rem gessere. Atheniēses uero lacedæmonios expectātes q̄etem agere: donec magno pugnantium
 clamore & paufaniae nūcio cognita re mature ad subsidiū ferēdum ipetum fecerūt. Eis p̄perātibus gract
 q̄ medis fauebāt sese obuios intulerunt. Id ut aristides cernit: cæteris relictis primus p̄cedit: & Græcien-
 Deos testatus ipsos magna uoce rogabat: ne secum p̄lium cōferrent: neq̄ sibi ipedimento foret: neq̄ phi-
 berent laborātibus auxilium ferre: q̄ p̄ salute græciæ dimicaret. Postq̄ aut̄ eos ab huiuscemodi cōsiliis alie-
 nos & istructis i se aciebus i festius iter itendere sensit: hinc i modū ab i ferendo p̄sidio reuocatus cum istis
 cōgressus est: q̄ ferme q̄nquaginta milia fuerūt. Hæc pars maxima cum magis tētaffent p̄lium: q̄ inissent.
 Inclinauerunt: & p̄inde ac Barbaris effusim iam i fugā uersis abscesserūt. Pugna uero i primis anceps fuit:
 ubi Thebani p̄otissime pugnabāt: quoq̄ multitudo nō ex sua snia sed potētissimos ac primarios uiros se-
 cuta medox partes tuebat. Sic itaq̄ diuisis copiis collato Marte lacedæmonii primum cōnixi perfas cede-
 re coactos auertunt. Mardonius ab Arimnesto spartiatā saxo caput saucius: ut ab Amphiarai oraculo sibi
 p̄dictum erat: occidit. Illuc enim Lydum hoīem Carē aut̄ alteq̄ ad Trophoniū emisit. Cui carica lingua ua-
 res respōdit. Lydo uero in Amphiarai templo dormienti q̄dam dei minister per q̄etem astitit: a quo illinc
 Lydus abscedere iussus cum dicto nō audisset: magno lapide caput ictus nulnerari deinde mori iussus est.
 Hæc ita prorsus euenisse tradunt. Lacedæmonii lignea intra moenia fugientes perfas inclusere. Paulopost
 Athenienses dare terga Thebanos coegerunt: ubi trecētos qui primi aduersus se irruerant: interpræliādū
 obruncarunt. His fasis iam & fugatis Barbaros intra uallum inclusos circūfederi nunciat. Sic salutis oc-
 casione græcis relictā pleno gradu ad hostiū castra succedere: & lacedæmoniis opem ferre pergunt: q̄ circa
 monumentox expugnationē p̄ imperitiā t̄ps terebant. Aduenientes itaq̄ athenienses magna cum i strage
 hostiū uallum ceperūt. Ex trecētis enī milibus q̄dragena dūtaxat milia cum Artabazo fugisse traditū est.
 Eo p̄lio ex iis q̄ p̄ græcia pugnauerunt mille trecēti & sexagita ad summum cæsi quoq̄ atheniēses duo &
 q̄nquaginta ex Eantide tribu fuerunt: quæ (ut Clidemus auctor ē) acerrimā pugna ediderat. Quocirca te-
 nuit cōsuetudo: ut sacra uictoriæ cā Pythio responso Spargiticis Nymphis stata Eantidis tribules faceret:
 q̄bus ipensam resp. daret. Lacedæmonii unus & nonagita: Thegeatæ uero sex & decem periere. Mirādum
 igif̄ est illud Herodoti: quo pacto solos istos omiſſis cæteris græcis manus cum hoste cōseruisse scripserit
 cum esset desideratorox multitudo: & monumēta rem cōmuniter magnifice gestā eē testimonio sint. Nec
 enim arā sic iſcripſissent: si cæteris itra castra q̄tis tres tātum ciuitates decertassent. Victores danai p̄ mar-
 tia gesta fugatis Persæ ducibus generi cōmunia græco ista Ioui statuunt altaria libera patri. Hoc p̄lium se-
 cundum athenienses quartadecima Boedromonis secundum Boetios aut̄ sexta & uigesima Panemi mē-
 sis factum est. Quo die nostra ēt ætate Plateis frequēs græcox cōsiliū habet: ubi uictoriæ huius cā Ioui
 liberatori sacrificat: Hanc dieq̄ uarietatem nemo miret: cum eos qui diligentissime astroq̄ rationem te-
 nere hoc tpe p̄ſitentur: aliud & aliud mensis principium & exitum agant. Subinde momento ferme t̄pis
 fortuna græcox uersa. Nam cum athenienses Lacedæmoniis nec fortissime rei gestæ p̄mium darent: nec
 trophæum erigere p̄mitterēt: sed utriq̄ armati disceptarēt: magno i piculo res fuissent: nisi Aristides ex-
 ercitus duces collegas suos mitigās ac cōmonefaciens præcipue Leocratē & Mironidē cōtinuisset: eisq̄ sua
 sissent: ut eā rē diiudicandā græcox arbitrio dimitterēt. Hoc loco græcis ad deliberādū itentis Theogiton
 Megarēsis alteri dixit ciuitati præmium dandum: nisi hoc iudicio intestinum bellum cōcitare uelint. Post
 quē Cleocritus corinthius assurgens quasi Corinthiis præmiū postulaturus suscipionē iniecit: quoq̄ ciui-
 tas post Lacedæmonē atq̄ Athenas summa dignitate nitebatur. Hic autē grauiſſiua pro plateensibus ora-
 tionē dixit: quæ uniuersis placuit. Consuluit enī ut ei optimæ gestæ rei præmium decernentes quoq̄ ho-
 nores utriq̄ bonā in partē acciperēt graues lites ac controuersias e medio tollerent. His expositis primus
 Atheniensium nomine Aristides deinde Lacedæmonioq̄ Pausanias in hanc sententiā iuere. Hunc igitur
 in modum conciliati ex manibus exempta octuaginta talenta Plateensibus dono dederunt. Quibus ade
 Mineruæ locata & simulacro constituto piēturis delubrum exornarunt: quæ in hoc usq̄ tēpus itegre ui-
 sunt. Trophea seorsum Lacedæmonii seorsum Atheniēses posuerunt. Postea cum de faciūdo sacrificio p̄-
 cunctarentur. Pythius respondit Ioui. in cuius tutela libertas est: aram dicato: ne prius rē diuinam faciūto:
 q̄ uniuersæ regionis huius ignē quasi a Barbaris uiolatum extinxeritis: tum purū ex Delphis uelut a com-
 munibus laribus accensum capiunto. Ea de causā græcox principes e uestigio circūeuntes oē ignes restin-
 gui coegere. Euchidas plateensis pollicitus ignē ab deo quanta fieri celeritate posset delaturum uelocissimē
 Delphos perrexit ubi: expiato ac resperſo corpore laurea corona redimitus ex ara igne sumpto citato
 gradu ante solis occasum uno die mille stadiū iter emensus Plateas reuertitur. Hic ubi ciues comiter com-
 plexus salutauit reddito igne statim i terrā prolapsus haud multopost expirauit: cuius cadauer sublatū hoc
 epigrāmte in Euclia Diane templo a Plateensibus sepultum est. Id Pythium euchidas & luce reuertitur
 una. Euclia multi sunt qui Dianā putēt appellētq̄. Nonnulli autē Herculis & Mirtæ filiā: quæ patrocli so-
 ror menetio patre nata est. Hæc cum uirgo e uita migrasset: magno in honore penes Boetios & Locros sit
 it: eisq̄ ara & statua in omni foro dicata: sponsæ sponsiq̄ priusq̄ nuptiæ conficiantur ex more sacra faciunt
 Subinde cum frequentes græci cōmuniterq̄ conuenissent: Aristides decretū scripsit: ex cuius auctoritate
 edictum est: ut græciæ principes & legati ad sacras celebritate publice missi quotānis apud plateenses con-

ellium haberet: quo in loco liberalia quinquenniali certamine celebrarent. Expensam quae ad hanc rem necessaria foret communi collatione graecia suppeditaret: scutoque decem milia mille equos naues centum eius quae aduersus Barbaros gestum est belli memoria ad hanc Plateenses quae pro graecia deo sacrificarent sacrosanctos esse. his procone referente auctoritate publica confirmatis Plateenses promiserunt se graecis: quae hic ceciderunt & humati essent: in perpetuum pareraturus: quod est nunc in amacterione mese. quae Alalesmeni Boetii noiant: seruari uidemus. Celebrem. n. coetum sexto & decimo die: ut primum illuxit: emittunt: cui tibicina bellicum canes itineris dux est uehicula Mircho: & coronis passim completa Laurus deiceps colore fusco: subsequuntur lactis & uini libationes in amphosis: olei quoque ac unguenti crossos (id enim uasis nomen est) liberi adulescentes deferunt. Nam cum uiri quibus parentationes fiunt defendendae libertatis causa uita excesserunt: nulli seruo fas est quicquam contrectare: quod ad hoc sacro ministerium pertineat. Summus deinde Plateensium princeps: cui nec alio tempore ferrum tangere: nec nisi candidam uestem induere ius est: puniceam nunc uestitus tunica et tella litteraria uas aquae attollens nudato pugione per mediam urbem praecedit: aqua de hic ex fonte supra columnas abluens unguento aspergit: postea mactato ante pyram tauro: ubi Iouem & Mercurium infernum adorauit: fortes uiros quae pro graecia mortem obierunt: ad cenam & cruentum hoc ministerium iuitat: Suppositum meae cratere temperas libasque: uiris inquit pro vino: quae ut fortiter graecorum libertatem tuerentur fato functi sunt. Plateenses hanc consuetudinem a maioribus acceptam adhuc retinent: Aristides postquam Athenienses in urbem regressos: ut ciuitatis statum ad populi ditionem transferret: studiosos aduertit: praebis ob res bene gestas mente curam suspicere non iniquum ratus est. Cum igitur haud facile populum armatum & uictoria exultantem coercere posse uideret: illius sententiam auctor fuit: quae rem publicam fore & ex omni Atheniensium ordine magistratus delectum iri decernebat. Cum Themistocles aliquando cum populo agens asseuerasset sibi consilium in mentem uenisse: quod si secreto transigeret ad ciuitatis utilitatem & salutem plurimum conferret: Aristidi soli populus negocium dedit: ut & ad hanc rem diligenter animum intenderet: & si e re publica uideret praebaret. Cui ubi Themistocles uersare animo dixit nauale graecorum succedere: quo pacto athenienses uniuersae graeciae principes futuros sperabat: Aristides conuentionem habens exposuit Themistoclis consilio nihil commodius esse: sed nihil iniustius. Haec cum audissent athenienses: tantum apud eos aequitatis causa & integerrimi uiri constantia potius habuit: ut Themistoclem hac de re nullum deiceps uerbum faceret iusserint. Postquam aristides belli gerendi causa cum Cimone imperator missus est: Pausaniam ac caeteros Lacedaemoniorum principes ob difficiles mores ac ferociam in socii nominis militem plurimum in se malivolentiae ac similitatis conspiciat benigne clamenter humaniter mansuete cum sociis uersatus est: & Cimone multa dextera itate ad hominum consuetudines concinuum & in expeditionibus equabilem praestitit. Quibus ex rebus latuit Lacedaemonios cum eos non armis non classibus non equestribus copiis: sed comitate placabilitate atque clamentia principatu graeciae spoliabat. Nam cum aristidis aequitas & Cimone facilitas: quae apud omnes commendabilia erant: Athenienses graecis caros fecissent: Pausaniae auaricia ac difficultas adhuc cariores reddidit: haud iniuria quando socium primores semper iracunde semper aspere semper contumeliose alloqueret: ac multitudinem plagis castigaret: & ferream ancoram ceruicibus subnectens uniuersum diem ludibrio stare cogeret: nemini praeterea fas esse uellet ut ante spartiatas legedi stramenta pabulandi aut aquandi potestas esset. Quod ne cuiquam obscure foret pro suis lictores loris ueniens arcebat. Quae propter Aristidi quod facto opus esset docere ac increpare uolenti: Pausanias contracto uultu otium sibi non esse respondens aut minime praebuit. Quocirca nauium praefecti & graecorum duces in primis autem Chii Samii Lesbicum Aristide egerunt: ut sociorum causam susciperet eosque sibi deuinceret: quia iam diu a Lacedaemoniorum impetio liberari & ad Athenienses transferri cuperent. Quibus cum Aristides inieceret quidem orationibus necessitatem ac aequitate mente facile intueri respondisset: caeterum ad id conciliandum fide opus esse: qua deuicti de integro inceptum irritum relinquere non possent. Vliades Samius & Antigoras Chius coniuratione inter se facta primo incursum Pausaniae triremem a se circa Bizantium rostris incussam (reliquae enim classem praecedebat) inter suas intercaperunt. Percussus ea re Pausanias etiam atque etiam iracunde se breui demonstraturum interminatus est: eos non in praetoria nauem uerum in patria sua impetum secisse. Hinc fortuna: qua fractus foeliciter apud plateas rem gessisset: contentum abire iusserunt: quia tamen sibi uenerationes graeci tribuant: ut ne aquam ac parentem meritis poenam ab eo exigere uelint. Hoc denique pacto ad Athenienses defecerunt. Qua in re admirabilem Lacedaemoniorum animi magnitudinem intelligere licet. Nam ut principes suos per summam peccandi licentiam magis atque magis corrumpi: ac deprauari sensere: sponte principatu cedentes imperatores ad bellum gerendum mittere destiterunt: suis rationibus conducibilius esse rati: ciues moderatos: qui sanctissimis maiorum suorum legibus audirent: quae totius graeciae principatum habere. Sub idem tempus graeci principe quoque Lacedaemone belli administrandi causa pecunias conferebant. Ab Atheniensibus Aristidem petunt: ut eo auctore singulis ciuitatibus iustus census describeretur: eique ne muneris cura rei familiaris detrimento esset: fundum ac fructus quos ipse redimeret: constituere: ut quasi quadam in specula positus quantum uniuscuiusque dignitas & facultas pateretur aestimaret. Hic tantae licentiae creatus dominus (quodammodo enim graecia omnium suarum regum sibi liberum ius permiserat) cum ad hoc munus obeundum tenuis exisset: tenuior ea quoque existimatione reuersus est: ut non modo iustissime ac integerrime officio suo satisfaceret: sed apud omnes quoque censum descripsit caritatis facilitatisque perpetuum monumentum reliquerit. Quippe ut uetens aetate Saturni: sic Atheniensium censum ab Aristide statutum diuinis laudibus celebrantes: quandam graeciae foelicitatem appellabant praesertim cum paulo post duplex deinde triplex factus sit. Quae. n. Aristides quater centies & sexagies talentum expleuit: huic Pericles tertia ferme parte adiecit principio belli. Thucydides auctor est: a sociis sexcenta talenta ad Athenienses peruenisse pericle uero uita functo duces populi censum urgentes ad mille & tricentum summam talentum retulerunt: non quia uel belli diuturnitas uel aduersa praelia tantum sumptum tantum dispendium po

ARISTIDIS

stularent: sed ut in plæbem publicum æs diuideret: & statuas & sacras ædes magnificentissime appareret: ciuitates exauriebāt. Quocirca cum Aristides pp census coactionem ingentem & admirabilem esset gloriam cōsecutus: mox Themistocles irrissile fert: quasi id in quo existimationis suæ fundamentum iecisset: nō uiri sed scrinii tuto auxē seruatis laus esset: Quo in loco Aristidem pagē apposite ulcisci uisus est: sua loquēdi libertate fræctus sic pauloatē Themistoclem increpauerat. Hic enim cum hostium cōsilia scire ac p̄lagire summā impatoris uirtutem esse diffiniret: Aristides hoc necessarium est iquit o Themistocle: sed manus abstinentes habere pulcherrimum & ueri impatoris munus est. Aristides atheniensium nō re iuratus cæteros græcos sacramēto adegit: utq; rectum fœdus firmaret post exacrationes: quas i perfidos fieri mos erat: ignitos ferreos orbes in mare cōiecit. Magna postea ut apparet cōuersione regē facta: Athenienses tenatiorem imperādi rōnem ordiri coactos ipse ut perierationem in caput eius uerteret iussit: & quōq; ad salutem & publicā utilitatē cōduceret facere nō dubitarēt. itaq; nō ab re Theophrastus scriptum reliquit in cunctis quæ uel at suā rem familiarem uel priuati ad ciues p̄tinerent: nunq; eum ab eq̄ssimi hoīs officio defuisse. In his uero quæ ad rem p̄. spectarent aliquādo: ut patriæ rōnem haberet: quæ salua honestate nō nunq; saluari nō poterāt: a uitæ suæ curriculo deflexisse. Nam cum uiolatis cōuētis quæ cum Samiis haberent: ex Delo thesaurū athenas delatum iri decerneret: principio oratiōis affirmasse dicit: id de quo uerba facturus erat: tamen nō equū cōmodū tū esse. Ciuitate deniq; tot moraliū ab eo principe cōstituta: inops esse pseuerauit: nec minori studio ex paupertate q̄ ex trophæis gloriam assequi contendit. Quod uel hinc facile demonstrauit: Callias daduchus (id autem sacerdotii nomen est) sibi necessitudine cōiunctus inimicorum postulatione capitis reus factus est. Qui postq; satis multa de accusatione dixissent: extra causam tali oratiōe usi sunt: Aristidem Lysimachi filium: cuius summā dignitatē uniuersi græci admirant: seuerissimi iudices plane cognoscitis: Eius quatenus res domestica sit: certo scio: p̄ uestra prudētia cogitatis: cū ipsum trita adeo lacerna idutum in luce oīum in oculis ciuitatis uenire i tueamini. Quis tam male de rebus sentit: ut nō itelligat: eum q̄ aperte frigus patiat: domi fame ac multis quæ ad uitam necessaria sunt etiam atq; et laborare. Hunc tamen summum uirum patrie sibi a natura datum uxore ac liberis & egregia paupertate grauātū Callias atheniensium oīum sine cōtrouersia ditissimus cōtēnit. Cuius tamē opa fide ac diligentia sæpenumero: & intra hos cæcellos patrociniū fructum est aplissimū cōsecutus. Hæc orationē cum igēti acerbitate: ut ex murmure Callias aīaduertit: iudices accepissent: Aristidē uocat: rogat ut grauisimo suo testimōio iudicibus certum ac exploratum faciat: cū ei multas dedisset: & ut acciperet orasset: ut caperet nunq; adduci potuisse. Tum aristides se magis iopia q̄ Calliā maximis opibus gloriari par eē. Compluris enim uidere est q̄ fortunas q̄bus abundāt uel turpes uel inhonestos in usus collocent: qui uero paupertatem generose ferāt paucissimos. Quocirca paupertatem uelut malū obiectare mihi desināt: quæ nisi q̄bus inuitis accedit idecora esse nō debet. Hæc cum aristides summa cum dignitate Calliæ testificatus esset: ex his q̄ aderāt nemo fuit: quin eo consilio discesserit: ut inops quemadmodum aristides q̄ locuples ut Callias esse mallet. Hæc ex monumentis litterarū quæ Eschines Socraticus cōmendauit accepimus. Plato uero tātum Aristidi tribuit: ut p̄ cæteris cunctis clarissimis uiris: q̄ athenis floruerūt: eum solum existimatione laude admiratiōe dignum demonstrauerit: Cum Themistoclem Cimonē Periclē porticibus pecūnis multis deniq; deliramentis ciuitatem cōplesse: hūc unū solida & exp̄ssa uirtute ad rem p̄. se cōtulisse cōtēderit: q̄ suæ māuetudinis & moderationis erga Themistoclem grauissimū sæpe piculum fecit. Nē cum in cunctis publicis muneribus eo uno omnium inimicissimo uteretur: & exul ipsius artibus eum opa calūnia ciuitate cessisset: oblata sibi eadē malefaciēdi occasione officium suum tamē & decorē seruauit. Themistocli siquidem maiestatis ad populū arcessito quasi tristem suorū tempore memoriam oblitus nullo loco aduersatus est: quin potius: tamen Cimon & Alcmon aliq; q̄ plures accusationi studiose ac diligenter incuberent: solus Aristides inuentus est qui nec re nec uerbo quicq; fecerit: unde afflictis inimici rebus uolūtatis fructum capere uideretur: sicut & pristina illius fœlicitati nunq; inuidisset. Aristidem cum in Pōtum reip. causa traiecisset nonnulli ultimum ibi uitæ diem obiisse: quidam autē admodū grādem natū magno in honore ac admiratione ciuium habitum. Athenis fato functum esse prodiderūt. Cæterum Cratherus Macedo de eius morte quædam huiusmodi refert. Secundum Themistoclis exilium contumelioso facto populo uberrima insimulatorum multitudo pullulauit: qui cum potentissimis ac optimis uiris diem dicerent: eos plæbis inuidiæq; potentia & secundissimis rebus insolētes esse obiectabāt. Ex hoc fuisse numero Aristidem scribit. Qui Diophanto Amphitropei populi accusatore subiecto repetundarum cōuictus est: q̄ cum tributa redimeret ab ionibus magnā argenti uim recepisset. Hic condēnatione aduersus eū lata cū quinquaginta minas soluendo non esset: transfretauit: deinde circa Ioniam uita excessit. Cratherus nullum ad hanc rem scriptorum argumētum adhibuit: nec curiosissime more suo ullū decretum uel iudicium attulit: nec auctores qui hanc sententiā probarent: ut ipse consueuit in suis libris adiecit. Reliqui autem: ut ita dicam: omnes qui plæbis aduersus imperatores errata litteris mandauerunt. Themistoclis exilium Miliciadis uncula periculis mulctam & Pachetis miserabilem casum: qui in forensis iubgesto cōstitutus: ut se conuictum iri conspicatus est: sibi ipsi mortem consciuit. Plæraq; id genus in unum locū collecta in uulgus efferunt. Ex Ostracismo quoq; Aristidem urbe exactum: nulla autē huiusmodi dānatione affectum esse commemorant. Apud Phæacos etiā sepulchrum eius ostenditur: quod sibi publice cōstructū ferunt. Hic adeo inops mortuus est: ut suo sumptu summo die efferrī non potuerit. At eius filias perhibet ex curia traductas maritis datas esse: & ciuitatē ut eas publice despōdit utriq; dotem tria milia drachmarū decreuisse. Lysimacho quoque filio argenti minas centum & totidem consiti agri iugera populus erogauit.

mit: & quotidie quattuor drachmas adiecit: quod plæbiscitum Alcibiade referente factum ē: Lyſimachus uita functus: ut Calistenes auctor est: Polycritā filiā supstitem reliquit. Huic tātum alimēti q̄tum Olympio- nicis populus decreuit. Demetrius Phalerius Hieronymus rhodius musicus Aristoxenus: & Aristoteles: si librum q̄ de nobilitate scriptus est iter ueros eius codices recensuerimus: Myrthā neptē aristidis Socrati illi sapienti: q̄ aliā uxorem habebat: matrimonio iunctā esse memoriæ tradiderunt: Cum illā ea potissimū ratione cæperit: q̄ ob fortunæ tenuitatem nō mō in uiduitate relinq̄ uegetiā rebus ad uitā necessariis ca- rere pcepisset. His auctoribus Panetius in his quæ ab eo de Socrate scripta sunt cōmode ac grauius cōtra- dixit. Cæteræ Phalerius in Socrate Lyſimachum aristidis ex filia nepotem eximie pauperē fuisse memoria tenere se refert: q̄ penes Lachium: sic enim appellat residens ex q̄dam tabella somnia cōiectans alimēta sibi suppeditabat. Quo rogationē ferente populus matrem ipsius matrisq̄ sororem quot diebus triobolo do- nauit. Cæteræ lege a Demetrio lata decretū factum est: utriq̄ mulieri publice drachmā dari. Nemini mi- ḡ uideri debet: populū tantā eoz̄ q̄ assidue ī urbe uersarent curā egisse. Qui cum audisset apud Leranon Ari- stogionis ex filia neptē īfimo statu eē: & angustia rei domesticæ marito collocari nō posse: athenas reuehi iusserit: & hoīem honestissimo loco natū sibi maritali copula deuinxerit: eiq̄ p̄dium: quod Potamico po- pulo adiacet dotis noīe dederunt. Quapropter ciuitas multis humanitatis & benignitatis monumentis: quæ nec ætate nostra intermittit: ab oībus optimo iure & diligēti & admiratione digna iudicat.

M. CATONIS SENIORIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO
PER FRANCISCVM BARBARVM IN LATINVM VERSA.

MARCVM AVTEM CATONEM GENERE TVSCVLANVM Fuisse & priusq̄ ad militiam atq̄ remp. se cōferret: in agro paterno circa sabinos uixisse memoriæ traditū est. Cuius cum maiores prorsus ignobiles esse uiderent: ipse Cato Marcum patrē: ut uirū bonū fortē ac ī re militari uersatum efferret laudibus: Catonē ēt pauum sæpenumero p̄ p̄miorū onera ab impatoribus laudatum & q̄nq̄ bellatium equoz̄: quos interdimitādū amiserat: p̄cium fortitudinis suæ testimonium a populo sibi restitutum refert. Cum ex mo- re Romani eos qui generis gloria carentes a seipsis initium caperent noīs sui: nouos hoīes quēadmodum & ipsum Catonem appellaret: ipse ad gloriā q̄dem ac magistratus se nouum esse rebus uero gestis ac uir- tute maiore uetustissimum p̄dicabat. Principio aut̄ tertio noīe nō Cato: sed priscus uocabatur: cōsequenti tempore Cato ei uirtutis cognomentum extitit. Nam Romani eum: in quo multæ rez̄ usus ac experiē- tia sit. Catonem nomināt. Fuit hic de quo uerba facimus cato specie subrufus & glaucus: ut poeta quispiā haud amice scribens his uersibus expressit: Portius hic mordax glaucis subruffus ocellis Interiens herebo- sedes non comperit ulla. Verumenimvero corporis habitum a puero & a laboribus & moderate uiuēdi ratione ex rei militaris cōsuetudine ad robur & bonā ualitudinem cōstātissimum nactus est. Orationem tanq̄ alteram p̄sonam magno studio magna cura cōponebat: quasi oībus q̄ grauibus in rebus nō p̄ se cor- diam sed cum dignitate uersarent̄ necessarium id instrumentum esset. Quocirca passim p̄ accollaz̄ uicos & castella se dicēdo exercebat quoz̄ sua idigeret opa deerat nemini. Qua in re tātum ualuit: ut primū prō- ptissimus disceptator postea eloquētissimus orator iudicatus sit. Omnes p̄terea q̄bus cum uiuebat: tātam in eo mox̄ grauitatem & animi magnitudinem animaduertebāt: ut magnis operibus & magnificentissi- ma q̄dam rep. dignum arb. itrarent̄: nō solum enī forēsibus in causis ab opera mercenaria se liberauit sed nec eā gloriā maximi facere uisus est: quā ex huiuscemodi contentionibus consequi posset. Lōge uero ma- gis cū adhuc esset adolescens ex pugnis quibus cū hoste manū consereret & bellicis artibus laudē uendica- re sibi cupiens multis aduersis uulneribus cōfossū corpus habuit: ipse enī se septē & decē annos natū pri- matū meruisse stipendia dicit: cū Hannibal secundis præliis usus incēdebat Italiā. Interdimitādū autē talē se præstitit ut manu quidē pugator egregius: in stataria uero pugna immobilis ac costans oculis fronte uul- tu terribilis uerbis minax esset. Asperitate præterea uocis utebat̄: cum etsi recte suasisset & cæteros admo- neret: plærūq̄ huiuscemodi res hostibus maiorē terrorē inferre q̄ enses: cū iter faceret: ipsemet arma uno subsequente ministro ferebat: qui secū ea quæ uitæ necessaria erant comportaret. Huic uel prædiū uel cœ- nā ministranti nunq̄ catonē succensuisse aut male dixisse: qui eū plurimū iuuisse & una minima quoq̄ pa- rasse: cum res ipsa militaris uacationē sibi liberā concessisse proditū est. In exercitu quasi semper aqua ute- batur: q̄ si quando magis atq̄ magis calore percitus sitiret: acceti frequēter haustu sitim sædare: uel siquā- do uires pristinas desiderasset: uegetandi corporis causa Leuiusculi non nihil uini delibare cōsueuerat. Pe- nes agz̄ suū ciuis. M. curii uilla fuit: qui tertium triūphauit. Hanc cū sæpenumero peteret & tenuitatē agel- li & domicilii frugulitatē cōtemplaretur cœpit eū illius uiri cogitatio: qui tætsi princeps iter Romanos ef- fet: & ferocissimas gētes subegisset. Pyrrhūq̄ de possessione Italiæ reiecisset: agellū tamen hunc federet: & post tres honestissimos triumphos ædiculā hanc incoleret: ubi cū illum ad focū sedentem & rapas coquē- tem legati Samnitiū offendissent: magnū auri pondus dabāt. Quo q̄ primū repudiato illius auro minime opus esse inquit: quibus cœna huiuscemodi satis esset: quoz̄ aux̄ habentes uincere longe pulcherris q̄ au- rū habere iudicaret. Hæc secū animo uersans cato discedebat domū suam: gros seruos & uitæ formulam diligenter intuens in opere faciundo studiosior erat & luxū etiā atq̄ etiā oī ex parte circuncidebat. Cato cū adhuc admodū adolescens sub Fabio maximo qui tarentum recepit militaret Nearchō Pythagoreo phi- losopho & hospite familiariter usus est: cui ut honestissimoz̄ studiōz̄ societate coniungeretur summopē cōtendit: a quo & cōplura accæpit: quæ & a Platone: qui uoluptatem maximā maloz̄ escā appellat: usurpā- tur: & primariā animo nostro calamitatē accedere cū corpori cōiūgitur: depurationē autē & dissolutionē

assequi cum cogitationes eam a corporis cupiditatibus separāt atq; disiungunt. His ab ip̄o plane perceptis
 Cato longe magis frugalitatem ac cōtinentiā aīo complexus est: eum fero græcas litteras didicisse pleriq;
 auctores sunt. In summa enim senectute græcos libros i manu sumēs breues ex Tucidide cōmētariolos
 plures autem ex Demosthene cōfecit: quos in causis orandis magno sibi usui fuisse constat. Scripta quoq;
 sua græcis & sententiis & historiis distincta etiam atq; etiam exornauit. Plæraq; grauius & sapiēter dicta
 ad uerbum e græco in latinum traduxit. Erat per id tempus Romæ Valerius Flaccus cum patricio gene-
 re tum potestate primarius: qui cum uirtutem a natura datam sagacissime adoriri posset: magna beniuo-
 lentia liberaliter iſtitutos educebat: & ad gloriam pmouebat. Hic fundo. M. Catonis uicina p̄dia nactus a
 seruis & familiaribus singularis cum admiratiōe moderatissimū ac operosum eius uiuendi genus accepit
 Catonem ut primum illuxisset in forum descendere aiebāt: quisq; sua fide ac industria uti uellent præsto
 esse. Cum aut̄ domum reuerteret: hyeme qdem tunica demptis manicis idutum æstate uero nudū laborē
 cū seruis certare: qbus cum sedere solitū eodē pane eodēq; uino uesci. Etus cū multis in rebus æq̄tatē mo-
 derationē graues cōmemorātibus illis ac sapiētes sn̄as p̄cepisset: ad cœnam uocari hominem iussit: quo
 deinceps usus māuetis atq; urbanis ipsius moribus sicuti uirgulto cultura & p̄clara loci conditione opus
 esse animaduertit. Quāobrem Catonem induxit: animauitq; ut rem Romanā attingeret. Eo igitur pro-
 fectus nonnullos statim adeptus est: quos & uirtutis ipsius admiratiōe & forensi patrociniō sui studiosos
 fecit. Cumq; Valerius multum dignitatis ac potestatis in Catonem cōtulisset: Cato primū tribunus mili-
 tum deīde q̄stor factus est. Postero autē tpe cum iam late clarus esset & cognitus foris maximis in magi-
 stratibus: Valerio comes fuit. Ex maioribus natu Fabium maximū delegit: cui quoniā gloria rebus gestis
 potentia primoribus urbis anteret se totū dedicauit. Illius mores & uitā uelut pulcherrimū bene uiuendi
 exēplum sibi p̄ponēs eius uestigia ingressus est. Hæc de causa Scipionis illius maioris qui cum necdum ex
 adolescētibus excessisset: p̄ quādā æmulationem aduersus maximi auctoritatem obsisteret: inimicitias &
 simultates paruificet. Cum quo bello punico quæstos missus: ubi splēdidos illius sumptus & largitiōes in
 exercitū aiaduertit: i Scipionē multa cum grauitate locutus est: nō q̄ impēsam plurimi faceret: sed q̄ ma-
 iorem cōtinentiā corrūpi q̄reret: cum militem ad uoluptates ad delicias affluētī regē usu cōuersum cerne-
 ret. Ei cum Scipio se q̄store nimīū diligētī neq; egerē respōdisset: sed q̄ plenis ad bellum uelis agere: & ci-
 uitati regē gestare nō pecuniarū rōnem deberet: Cato Sicilia excedes una cum Fabio magnis i senatum cla-
 moribus uenit: Scipionem incōsulte publicum æs effundere: & in palæstris ac spectaculis iuueniliter exer-
 ceri: q̄si nullum istic impiū gerat: sed ludos festos agitet. Quāobrem senatui tribunos plæbis ad eū dimitti
 placuit: q̄ si uera fuisse accusationū capita rescissent: ip̄m Romā reduceret. Cæterq; Scipio uictoriā i ap-
 paratu belli significās: per ocium quidem cum amicis cōsuetudine comis ac iocundus in re autem feria &
 magna propter munifice aut liberaliter expendendi studium nunq; segnis uisus eēt: enauigauit ad bellum
 Cato quoniā eloquentiā plurimum poterat: uulgo Romanus Demosthenes dicebat. At ipsius uitā longe
 clarior ac spectatior erat. Fuit per id tempus eo in loco proposita dicendi facultas ut ad hanc iuuentus ipsa
 magno studio uelut ad cōmune certamē ferret. Qui uero pristinū illud & laboriosum uitæ genus sustine-
 ret: & tenuē cœnā incoactū prādium hirtam uestem plæbeiam domū libēter amplectaret: quiq; supuacua-
 neis rebus nō indigeret: q̄ hāc minime necessariam suppellectilem possidere præclarius putaret: ea tempe-
 state rarus erat. Nam imperii magnitudine priscam illā seueritatem ac puritatē minime respublica retine-
 bat: quæ ditionis amplitudine multas & consuetudines uariis ex gentibus exēpla uiuēdi susciperet. Quo-
 circa iustis ex causis uniuersa ciuitas in Catonem uersa uehementē admirabat: cū reliquos uel laboribus
 fractos uel uoluptatibus eneruatos hūc utrinq; inuictū esse intueretur. Nec id solum adolescens laudis &
 honoris causa fecisse credit: sed post consulatū & triūphum iā grandeus ut uictor athleta cōsuetas exer-
 citationes perpetuo seruauit: a quibus non prius destitit q̄ e uita migravit. Nunq; enī ueste maiore cētum
 drachmarū sumptu usum se refert. Et imperator & cōsul eodē uino quo & operarii defunctus pulmētum
 ad cœnam ex foro assibus triginta comparare: solebat nec id uoluptatis suæ sed cōmunis uoluntatis cau-
 sa fecit: ut rei militari corporis uigor sufficeret. cū Babylonia supplex hæreditatis iure fortunis suis acces-
 sisset: ut q̄primū uænundaret: curauit: nullā eius uillā tectoriū habuisse: nec ullū mancipiū ultra mille qui-
 gentas drachmas emisse: dicit quasi nō delicatis & formosis sed colonis ac robustis: ut stabulariis & bubul-
 cis sibi opus esset: quos deinde senectute cōfectos nō pasci sed in utiles uendi oportere iudicauit. Præterea
 nihil bene cōstare: quod nequaquā necessariū esset: quin ne a se huiuscemodi quippiā emeretur: pluris q̄ par-
 est cōstituisse asseuerabat. Pascuū & seminariū ager q̄ floreū & irriguum maluit. Hæc nonnulli nimīæ par-
 uis in rebus diligētīæ tribuunt: quæ pleriq; in eā partē accipiūt ut: i æmulādis ac moderādis cæteris factū
 putēt. Veḡ illud institutū nimis rigidū: quo seruos senio eorū debilitatos quēadmodū mutos aīantes eiice-
 re ac uēdere cōsueuerit: q̄si commoditate e medio sublata nihil humanitatis ipsis hoībus debeamus: quā-
 q̄ latiore benignitati q̄ iusticiæ locū cōcedi uideamus. Natura nāq; nobis datū est ut in homīes dūtaxat
 iusticia legitime utamur: in eos autē quibus aut gratia aut beneficio deuinēti sumus etiam si rationis usu
 priuati sunt mansuetudo uelut ex habundanti quodā fonte plærumq; defluat. Equis enī & canibus cū cō-
 fracte labore uires sunt: nō mō pabula sed etiam quādā senectutis indulgētia a bono uiro debētur. Athe-
 nenses cum Heccatompodon exædificarent: quotquot ex mulis egregie laborem tolerassent: uinclis so-
 lutos libere pasci sinere: quibus quodāmodo libertate donatis cum sponte quispiam ad operā descēderet
 & iumentis quæ currus ad arcē urbis uectarent exhortantis specie ducis præcurreret: ut publice ad extre-
 mum uitæ finē nutriret: decreuerūt. Adhæc equaq; Cimonis sepuchra: qbus olympia tertiū uicit: penes

ipsius monumentū uident. Quid canes familiares ac domesticos & alii multi & Xantippus ille priscus di-
 ligentissime humanos curauerunt? Is. n. canem qui eo tēpore quo ciuitas urbe relicta Salamina trāsmi-
 tebat triremi secū enatauerat: i arce sepeliuit: cui loco ēt aetate nostra Cintaphium cognomentū ē. Indeco-
 rum. n. nos animatibus uelut calceis aut uasis uti: q̄ ubi usu fracta & atrita sunt abiicimus. q̄ si nulla alia ra-
 tione saltē exercēdā humanitatis cā nosmetipsos cōsuefaciamus oportet: ut i hoc genere mansueti faciles
 focundiq̄ simus. Nā ut de meipso dicā nec bouē laboribus sociū senectutis iā uirgentis gratia uēderem: ne-
 dum hoīem grandē natu ex loco in quo educatus ē: & ex instituta uiuendi cōsuetudine uelut ex patria re-
 legatū: iis pariter q̄ emunt & iis q̄ uendūt inutilem factū: parua pro stirpe uenire oportere censeā. Cato ue-
 ro huiuscemōi rebus gloriari solitus: equū quo consul in rē militarē usus ē i hispania reliquisse se dicit: ne
 uesture illius reip. rationē redderet. Quae siue magnitudine animi siue tenuissime diligētiae tribui debeat
 iudicio disputari licet. Inter cætera uero cōtinentia Cato magnopere admiratiōe dignus fuit: nunq̄. n. im-
 perator & sui cōtubernaliū cōmeatus cām nunq̄ inq̄ amplius q̄ tres tritici mēdinos Atticos & in singulos
 dies iumentis unicū & dimidiū hordei mendinū caput. Hic cū Sardinia puincia obtinuisset: sua parsimo-
 nia plurimū a cæteris: q̄ ante ipsum p̄turam illā administraissent: differre se demonstrauit. Nā ut illi publi-
 cis tabernaculis lectis uestimētis magnifico apparatu numerosa seruoq̄ ac amicoq̄ multitudīe cōuiuīs
 graues erant: sic ipsi nullā ad rē publicā sumptu opus fuit. Cū urbes adiret sine ræda p̄ficiscebāt: unus aut
 publicus minister uestē & turibiū ferens: quo cū sacrificaret: sequebāt. In his adeo tenuis adeo facilis subdi-
 tis uisus: alia ex parte graue & elatū se gerebat. Nā & ad ea quae ad iurisdictionē suā p̄tinerent inexorabilis:
 & in his q̄ ad imperiū spectarent adeo seuerus & integer fuit: ut nunq̄ populi Romani maiestas illis terri-
 bilior nunq̄ carior extiterit. Ipsius orationis genus haud sane dissimile fuisse p̄spicuum ē. In eius. n. sermo-
 ne comitate grauitas terrore iocunditas & salubris austeritas condiebāt. Qui si exterius i congressus spe-
 ctaret: nullius dignitatis imaginē: sed satyricū carpendi studium p̄ se ferebat: sin interius seriis & dignitate
 regē refertus erat: ut iis q̄bus cū loqueret lachrymas mouere: & aiū quo uellet trahere posset. Quocirca
 haud satis scio q̄ nōnullis i mentē uenerit: ut genus dicēdi qd̄ a Catone usurpatū ē: Lysiae cōferrent. Vege-
 hæc uiderint q̄ uarias orādi formas diiudicare suū eē officiū putāt. Nos uero breuia qd̄ scribemus: q̄ me-
 moriae p̄dita sunt: cū lūge significātius ac apertius ex sermonibus q̄ ex liniamētis oris (ut pleriq̄ arbitran-
 tur) de moribus hoīum cēseamus. Hic aliquādo cū populū Romanū iportune tumultuātē a partiēdo ac
 diuidēdo frumēto auertere statuisset: hunc i modū orsus ē. Difficile qd̄ ē Quirites ad carentē auribus uen-
 trē uerba facere. Ciuitatis rursus mores icrepās inq̄: Laboriosum ē illā rē publicā saluā fore: ubi pisciculus
 pluris q̄ bos uenit. Romanos ēt mutis pecudibus cōferre solebat. nā ut illae singulae nemini obtemperant
 uniuersae aut gregis principē sequunt: sic & uos ab iis: quos priuati nequaq̄ cōsiliarios habere uelletis: hic
 frequētes coacti agi æq̄ uo aīo p̄mittitis. De uxoria potestate sic eū locutū accēpimus: Oēs hoīes uxoribus
 imperant: nos oībus hominibus: nobis autē uxores. Hoc enim ē ex eoz̄ genere: quae a Themistocle graui-
 ter ac prudenter dicta sunt. nam cū sibi filius matris intercessione plæraq̄ iuberet. O uxor inquit Atheniē-
 ses Graecis imperant: ego Atheniensibus: tu mihi: tibi filius: Quare licentiā moderetur qua fretus impru-
 dens plus potest q̄ uniuersa græcia. Populū Romanū Cato nō modo purpuræ: sed studiis atq̄ exercitatio-
 nibus conferre magistratus dixit: quēadmodū enim tinctorēs eū maxime colorē iducunt: quo passim de-
 lectari mortales intuentur: sic adolescentes ea magno studio discunt: & consequi cupiunt. quae uos hono-
 re ac laude digna iudicatis. Eos exhortabatur: ut siquidem uirtute ac moderatione magni facti essent: ne
 ad deteriora se conuerterent. Sin incontinentia ac improbitate amplitudinem essent consecuti ad melio-
 ra se referrent. Satis enim exploratū habebat: superioribus illis rationibus eos nō mediocres honores ade-
 ptos esse: qui summa cura ac diligentia sæpe magistratus ambirent: eos uelut ignaros uiae dicere solebat:
 ne errarent Lictores quibus cū incederent semper: quæritare ciues grauius icrepebat: qui eosdem frequē-
 ter publicis muneribus præficerent: sic enim uel nō multi facere p̄cipatum uidemini: uel nō multos qui
 principatu digni sint existimatis. Ex inimicis cum q̄spiam turpiter ac ignominiose uiueret: huius mater i-
 qt: cū deos imortales præcarētur: ut hic sibi uita functae superstes sit execrari non orare se putat. Paternū q̄
 dam fundum maritimum uenundederat: quo facto Cato magis atq̄ magis se mirari simulauit: q̄ longe
 amplius ipse q̄ mare potuisset: nā quae uix pontus alluebat: iste facile absorbit. Cum Eumenes rex Romā
 uenisset: & a senatu comiter ac honorificentissime susceptus esset: & clarissimoz̄ circa eum ciuium frequē-
 tia certatim uersaretur. Cato non obscure tantum erga regē studium suspectum habens eum declinabat:
 dehinc cum ipsi diceretur Eumenē frugi uirḡ amicissimo aīo in remp. Romanā esse: Esto inquit cæterum
 hæc ipsa bælua rex silicet natura ferox canis est. Neminē ex regibus qui perbeati putantur inuenies: quem
 Epaminundæ Themistocli Marco Curio & Amilcari cognomento Barcae optimo iure cōferre possis ini-
 micos inuidia sibi affectos dictabat: quia quotidie noctu exurgens rei suae familiaris rationes negligeret:
 ut reipub. dignitati ac commodis omni cura uigilantiq̄ consuleret. Is quoq̄ dicere consueuerat: se gratia
 quam ex benefactis expectaret priuari male: q̄ penā non dare: quae ex malefactis sibi deberetur. Omnibus
 qui ab officio destitissent se duntaxat accepto facile ignoscendum esse indicabat. Postea q̄ tres in Bithyni-
 am legati Romae delecti sunt: quoz̄ unus podagra alter capite uulneribus confosso tertius uecordia labo-
 rare uidebatur: ridens Cato populus Romanus inquit legationē emittit: quae nec pedes nec caput nec cor
 habet Scipio Polybii gratia super iis qui ex Achaia relegati fuerant cū Catone collocutus ē. postea cū mul-
 tus sermo de illoz̄ reditu i senatu haberet: & pleriq̄ accuratius q̄ par erat: cōtradicerēt: hunc imodū Ca-
 to differuit. Quasi nihil habeamus qd̄ dignū factū sit: uniuersū diē de græculis senibus altercādo cōsumi-

M. CATONIS SENIORIS

mus: ac si multum intersit utrum penes nos an in Achaia sepeliant. Quibus simul ac ex senatuscōsulto do-
 mum reuerti concessum est. Polybius i senatū iroduci moliebat: ut exulibus illis q̄ grauissimi ordinis de-
 creto in patriā redibant: pristinos honores & magistratus restitueret. q̄ de re cum Catonis sniam rogaret:
 subridens Cato respōdit. Polybiū quēadmodū Vlixem speluncā Cyclopi subire uelle: ut pileū & cingulū
 quæ illic oblitus erat repeteret. Affirmabat p̄terea stultos prudentibus uiris maiori emolumēto eē q̄ pru-
 dentes stultis. Nā qui prudentia ualent illoꝝ errata facile deprehendere ac uitare: stultos uero q̄ a pruden-
 tibus recte facta sunt imitari non posse. Se quoq; lōge plus adolescentibus delectari: quoꝝ uultus rubore
 priusq; pallore p̄funderetur. Eo milite sibi opus non esse q̄ intereundū manus intercōfligendū pedes agita-
 re: quiq; stertendo q̄ hostibus i clamitando longius sentiret. Cum in pinguē quēpiā acerbe maledictis iue-
 heretur: quibus in rebus huiuscemodi corpus ciuitati fructuosum ac cōmodū futurū rogauit: cuius inter
 guttur & ignē cuncta sub uentris ditione posita forēt. Libidinoso cuidā inter familiares suos eē cupienti cō-
 cessuꝝ se negauit: quoniā cū eo uiuere non possēt: q̄ melius ac subtilius palato q̄ corde sentiret. Aium eius
 q̄ amoribus teneret: in alieno corpore uiuere dicebat. Tribus itē in rebus p̄ oēs uitæ suæ partes penitentia
 ægisse: primū si mulieri quicq; arcanū aliquādo credidisset: secundū si aliquo nauī transmisiisset: quo pede-
 stri itinere sibi p̄ficisci licuisset: tertiū si qua dies ei per incuriā inanis effluxisset. Deprauatū quoq; quādōq;
 senē conspicatus: te magnopere inq; rogo: ut cū plæraq; turpia senectutē circunueniant: des operā ne te au-
 ctore malignitatis accessio fiat. Ad tribunū plæbis: q̄ i suspicionē ueneficii uenerat: iniquā legē ferentē ado-
 lescens ait: Nedū scio utꝝ haurire quod tēperas: an approbate q; scribis: deterius sit. Cato cuiuspiā qui mul-
 tis intēperatiæ ac ipotetiæ notis iniustus erat p̄bris uexatus: Impar mihi tecū ait certādi cōditio ē. Nā ut &
 male audire & male dicere tibi facillimū simul & p̄mptissimū ē: sic & mihi & maledicē i suaue & male au-
 dire i suetū est. Quæ uel ab ipso dicta prudēter uel respōsa acute mādata litteris extant: huius generis sunt.
 Verūenim uero cū Valerio Flacco: cuius amicitia & cōsuetudinē familiarissime utebat: cōsul designatus cite-
 riorē Hispaniā sortitus est. Huius ubi cōplures populos i ptētē redigisset: cōplures dexteritate atq; humani-
 tate sibi uēdicasset aduētantibus multis ac maximis barbaroꝝ copiis eo i discriminē res erat: ut turpiter ui-
 inferri posse putaret. Quāobrem celtiberos finitimos ad belli societate accersiuit: q̄bus ducēta subsidii gra-
 tia talenta stipendii noie deposcētibus cæteri quidē minime tolerandū esse censebat Romanū auxilia bar-
 baroꝝ tutelæ suæ causa mercede conducere. Tū Cato nec graue nec durū esse respondit: nā si uicissent non
 suis opibus sed māibus hostiū factuꝝ satis: si uicti eēt: nec eos q̄ repeterēt: nec a q̄bus repeti deberet: supsti-
 tes relictū iri. Hanc pugna: cū summa ui conflictū esse: uicit: magnoꝝ cum splendore reliqua procedebāt.
 Omnīū urbiū muros quæ intra Betin amnē sunt: a Catone uno die solo æquatos fuisse: Polybius auctor
 est. Has plurimas & multitudinē & genere militū munitissimas extitisse constat. Ipse Cato plura se oppida
 cæpisse: q̄ in Hispania dies egisse cōmemorat: eāq; haud sane iactantia ē: si re uera q̄draginta numero fue-
 runt. Multi itaq; ex ea expeditione locupletati: singulas etiā argēti libras uiriti diuisit: illud adiiciēs melius
 esse: multos ex romanis argentum q̄ paucos aurū habentes i urbē reuerti. Ex captiuis hostiū rebus præter
 cibū & potū nihil ad se peruenisse dicit. Quod ab ipso factū est: tāetsi nemini uicio daret: si huiuscemōi ob-
 lata occasiōe cōmodis suis fortunisq; seruiret: quia cū uiris optimis mallet de uirtute q̄ cū ditissimis de pe-
 cunia & auarissimis de lucri quæstusq; cupiditate certamē inire. Nec seipsum mō ueꝝ ēt & ministros su-
 os ab omni p̄de noxa liberos seruabat. In castris quinꝝ secū seruos habuit: quoꝝ uni pachō nomen fuit: is
 tres puellas ex captiuis q̄ sub hasta ueniebat emit. qd̄ cū rescisset: Cato prætimore pachus anteq; ad eius cō-
 spectū ueniret: sibimetipsi mortē consciuit: sic seruis deinde uenditis p̄cium eorum Cato in ærariū rettulit.
 Hunc cū adhuc in Iberia esset Scipio maior inimico animo insectabatnr: & rebus ipsius foeliciter gestis im-
 pedimēto esse cupiens: ut in illa prouincia sibi succederet perfecit: Subinde ut q̄primum Cato magistratu
 decederet: magno studio contendit ipse uero cū quinꝝ militum cohortibus & quingentis auxiliariis equi-
 bus Lacentanos subegit: sexcentos trāsugas in manū suam redactos ultimo supplicio affecit: quiquis ex re-
 bus infestum sibi Scipionem mordens Cato sic Romam maximā fore per simulationē dicebat. si quidem
 claro loco nati primas uirtutis partes ignobilibus minime concederent: & plæbi ordinis homines quoꝝ
 in numero ipse esset: cū genere & gloria primariis de uirtutis laude certarent. Quocirca cū plæraq; aduer-
 sus eum Scipio moliretur: senatus decreuit. nequid eorum quæ a Catone constituta essent p̄mutaret aut
 abrogaret. Huius magistratus initio Scipionis potius q̄ Catonis amplitudini ac auctoritati detractum. est.
 Nā ita quitæ res fuere: ut cū nihil memorabile gereretur: per ocium mora segnibus militibus esset. Cato ubi
 triumphans urbē inuectus est: aliud uiuendi genus q̄ cæteri solent i stituit. Qui nō uirtutis sed gloriæ cau-
 sa magno spiritu contendunt: cunque triumphos consulatus ac spectatissimos honores adepti sunt: ad uo-
 luptatem atque ocium deinceps se conuertunt: & ea uicia quæ a reipub. dignitate & cōmuni utilitate seiū-
 cta sunt. Non sic Cato. non sic uirtutis neruos remisit: sed tanta cura & uigilantia. quanta qui primū reipu-
 procuratiōne suscipiunt: & honores & magistratus sitiunt: cupiditate incredibili quandā aliā rationē de i-
 tegro ingressus est. Ut enī amicis & ciuibus usui esset: neq; patrociniū neq; militiæ labores unq; repudiavit
 Tyberīū siquidē Sempronīū consulē: qui circa Histriū & Thraciā ductabat exercitum legatus iuuit: de i-
 de cum Mannio Acilio tribunus militum aduersus Antiochum illum magnum in græciam uenit: q̄ tan-
 tum Romanis terrorem quantum nullus alter post Hannibalem iniecit. Asiam sane quantuncunq; Nica-
 nor Seleucus habebat uniuersam ferme sub nutum ditionemq; suā recipiens: simul ac plurimas feroces
 ac pugnacissimas barbaras nationes domuit: elatus animo cū Romanis belligerare cogitabat: quoniā eos
 solos dignos ratus est: quibus cum de imperio armis decerneret. Is nequaq; idcorā belli causam cōmenta

rus: ut graecos scilicet Romanorum beneficio iam a Philippo & Macedonibus liberatos ac suis pristinis legibus uiuentes uano titulo liberaret: cum copiis in graeciam transmiserit: quae per id tempus incertis fluctibus iactabant: quae partium duces regis pollicitationibus animos innouandae regis cupiditate suspensos in deteriorem partem exciuisent. Quapropter Manius ad ciuitates legatos mittere: Titus quoque Flaminius (ut in eius uita scripsimus) multa quae res nouas moliebantur sine tumultu continere ac sedare. Cato Corinthios & patrenses ac Agienses Romanis asciuit. Per multum etiam temporis Athenis consumpsit: cuius adhuc oratio quaedam extrare fertur: quae graece ad populum habuit: quasi miro quodam amore ueterum Atheniensium uirtutibus affectus singulari cum uoluptate urbis pulchritudinem ac ciuitatis amplitudinem spectatum uenisset: id autem falsum est: pro interpretem enim cum illis locutus est: quantum ita graece sciret: ut interpretis officium minime sibi necessarium esset: latinis litteris adeo contentus fuit: ut eos non magnopere probaret: qui graeca admirarentur: & Posthumius Albinus qui graece scriberet historiam ueniam deprecatus: morsibus eius uacuis non fuerit. Sibi enim ignoscendum fuisse si amphitionum decreto coactus illas res gestas scribere adortus esset. Acerrimam eius in dicendo celeritatem magnae Atheniensibus admirationi fuisse traditum est. Nam quaecumque ipse breuissima oratione expediret: interpretes multo uerborum ambitu uix renuntiabant. Quocirca rati sunt graecis quidem sermonem ex labiis: Romanis autem ex corde proferri Antiochus ubi Termophilae angustius ualido presidio firmatis uallo & muro locum: qui natura sui iniquus & difficilis erat: stationibus etiam armatorum obiectis communisset: quasi opinione sua iam bellum explorasset confidebat. Quo factum est ut a fronte quidem fauces expugnare Romanus penitus desperaret. Illum uero praefarum circuitum uersans anno Cato noctu quibusdam acceptis copiis ire pergit. Caeterum cum superiorem semitam primi tenuissent: captiuus quaedam itineris dux errore uiae captus militi dubiis in locis ac praecipitibus constituto moerorem simul ac pauorem iniecit. Conspicatus hoc discrimen Cato caeteris omnibus quiete iussis manere & L. Manlio uiro ad conscendendos montes aptissimo comite ascito per loca confragosa laboriosum & multis obiectum piculis iter ingressus est. nocte enim in tempesta nihil lucete luna proficiscentibus oleastris saxis aspretis late dispersis singularis incertitudo & obscuritas praespectum ademerat: donec in tramitem incidere: cuius ut assequebatur coniectura in hostium castris finis erat. Tum ubi signa nonnullis apertis ac conspicuis truncis apposuerit: quae supra Calidromum (id enim cacuminis nomen erat) emerent ad suos reuersi sunt. Mox ad insignis illas notas copias adducetes eam ingressos calem: cum paulum processissent: eo deficiente conuallis quaedam excepit. ubi denuo uniuersi metu ac trepidatione uix metu constabant: ignari quod prope hostem essent: dilucescente iam die & uox quaedam audiri uisa & repente graecorum uallum despici coeptum: qui praecipites illas rupes custodes seruabant. Hoc loco firmatis cohortibus Cato firmianis ad se uocatis: quorum perpetua fide ac prompta opera usus erat: hisque ex templo dicto parentibus: hunc maxime in modum loquitur. Vnum ex hostibus ut uiuum in manu meam adductis opus est: qui me doceat: quibus haec prima custodia data sit: quanta hostium multitudo quae omnium dispositio quis ordo quis apparatus quo nos excepturi sunt: ad eum corripendum tota in celeritate ac audacia spes esto: eodem modo leones inermes fiducia & spe spleni horreda imanium ferage lustra ingredi solent. Quae cum dixisset Cato. Firmiani ut erant pro montes ad speculatorias custodias discurrunt. quibus irruentibus omnes tale nihil expectantes tantus undique pauor circumuasit: ut quid in rem esset ignari passim fuga dispersi sint. Ex his unus ipsis cum armis preclusus in manus Catonis deferretur: a quo explorat cum reliquae copiae in angustiis cum rege sedent: sexcentos Aetholos ibi delectos esse: qui extremas collium partes praestatione tenerent. Horum simul negligentia Cato & paucitate contempta: extemplo iussit canere tubis ingenti clamore ac strepitu: primus stricto pugioe suos admonuit. quos cum praeruptis montibus repente inuectos cerneret in regia castra fugientes omnia tumultu ac terrore complent. Manius inter munimenta quae fauces illas tutabant: uniuerso admoto exercitu ex inferioribus oppugnat. Tum Antiochus os lapide ictus excussis dentibus doloris acerbitate equum auertit. Exercitus nulla ex parte uel Romanorum ac impetum sustinere: sed effusa fuga terga dare: & praecipites saltus palustri limo & uoraginibus inuios ac praeruptos & lubricos colles iter habere. Ad haec intra angustias illas inuicem occurrentes ita circumfuso undique terrore ac hostili ferro obtorpescere: ut romanus eos passim caederet. Cato usque quaque minime parcus suae laudum praedicator a iactantia: quae res magnifice gestas sequeretur: non abhorrebat. Tum hisce pro claris factis suis magnam cumulum adiecit. Is enim qui eum inspectante accedente hostes uiderat: dixit nullo pacto tantum populo Romano. Catone: quantum Cato in populum Romano debere. Ipse quoque Manius consul ardentem adhuc ex uictoria Catone aliquandiu complexus: singulari cum laetitia clara uoce testatus: est neque se neque uniuersum populum Romano. maximis ac immortalibus Catonis beneficiis meritam laudem & gratiam referre posse. Haud multo post Cato certus regis gestae nuntius Romam missus: prospera nauigatione Brundisium traiectus est. Illinc autem soluens uno die Tarentum delatus: quattuor consequentes iter habens: quinto Romam ab ora maritima praefectus: primis uictoria nunciauit. quare gaudio & sacrificiis ciuitatem referat: eique magnos spiritus iniecit: ut maria ut terras suo uendicare posset imperio. Haec ferme bellicis artibus egregie a Catone acta sunt. Accusationes ac uituperationes in improbos reipublicae partes singulari quidem studio dignas esse ratus: & accusationibus aliis opem tulit: & quosdam qui in iudicium uocarent: ut Petiliu in Scipione comparauit. quem cum amplitudine familiae & uera animi magnitudine calunias calicare percepisset. Missum fecit: quonia quod in eius perniciem constituisset consequi desperaret. Luciu autem fratrem inuito cum accusatoribus consilio grandi aere in publicum referendo mulctauit. Quod cum luere non posset: nisi ipsum prouocatio ad tribunos plebis aegre liberasset: in uincla coniectus esset cum adulescens: quidam patris iam uita functi ignominia inimicum affecisset: cum deinde per forum de ambulante obuium sibi factum Cato comiter complexus: aequum est inquit non agnis non haedis sed aemulorum lachry

mis ac damnationibus sic exequias parentū celebremus. Quæ quāuis ita se haberent: calumniæ tamē in
 rep. expers nō fuit: nam ubicunq; inimicis accusatiōis argumentum accusationēq; p̄stabat: in causā dicēda
 magno cum discrimine uexabat. Ferme. n. quinquagies ei diem dictam esse ferunt. postremo sex & octua
 ginta natus annos accusatus: uulgatum illud dixisse aiunt: Difficilimum eē: cū inter alios hoīes uixeris: pe
 nes alios de his criminibus respondere: quæ ab aduersariis obiecta sunt: nec in ea ætate forensibus causis ac
 cōtentiōibus modum statuit. Nonagesimo. n. anno Seruiliū Galbā ad populi iudicium adduxit: ex quo
 satis constat ipsum uelut Nestorē patriæ operā nauasse: dum tertiā uiueret ætatem. Is. n. ut diximus Scipio
 ni maiori infensior suis in rep. conflictationibus in Scipionē usq; minorem perrexit: eius quidē Pauli filiū
 qui perseum & Macedonas bello uicit: illius autē adoptionis iure nepotē. Annos decem Cato post consu
 latum censuram ambiuit: quæ cum oīum magistratuum facile princeps sit: uniuerse reip. suūm & p̄fe
 ctissimum locum hēt. Hæc cū alias res tum uero ut mores uitæq; discutiatur: plurimo imperio ac p̄tate est:
 utiq; de nuptiis de liberorū procreatione de uiuendi ratiōe de cōuiuuiis diligenter inqrat. Nullā deniq; om
 nium cupiditatū ac institutionum eē: quā adoriri ac idagare non oporteat. His. n. putabant lōge facilius q̄
 publicis muneribus: aut iis quæ in oculis oīum fiunt: hoīum mores eum posse dephendere qui seuerita
 te disciplinæ: ne quis ad uoluptatē uerteretur: custodiret: & accerrime coerceret: ne qs patriā a consuetā ui
 uendi disciplinā trāsgrederetur. Ad hoc igitur munus alter Patritius alter uero Plæbius deligebant: quos
 censores appellabant: His licebat: & integrum erat: e senatu eos eiicere: & illis equum adimere: qui flagitio
 se ac intēperanter degerent. Ipsi quoq; sacrificiorū præcia curabant: & descriptionibus genera & reip. officia
 distinguebāt: multas præterea potestates hic magistratus habet. Quapp in petitione censuræ nobilissimi
 & primores patrum Catoni obstiterunt: Patritii quidē inuidia stimulari: cū hoc pacto nobilitati maxime
 detractum iri putarent: si ignobili loco nati q̄ primum summū honoris gradū obtinerent. Hac re ēt uehe
 menter eos cōmoueri: qbus ex multorū malefactorū conscientia & prisca moris transgressione uiri austeri
 tas terrori erat. q̄ difficilē & inexorabilē fore sibi suadebant: si censorii muneris ius & auctoritas accessisset.
 Iccirco studiis partiū ex composito paratis septē candidati in cāpū deducti cū Catone magna contentio
 ne petierunt. Hi qdem bona spe multitudinē colere: ut quæ mollem & uoluptuosum iā magistratū expe
 teret Contra Cato aliā petendi rationē ingredi: nullā facilitatis aut comitatis significationē præ se ferre: Ve
 rū potius ex suggesto iprobis minitabūdis aperte & palā testari: ciuitati maxima expiatione opus eē. Hunc
 in modū populū rogare: ut si prudentes eēnt: non blandissimū ac asperrimū medicū deligerēt. Se qdē illū
 eē: alterq; at ex patriciis Valeriū Flaccū: quo uno collega delicias ac mollitiē uelut hydrā excindēs atq; cōcre
 mans: ut opinio sua ferebat: plæraq; q̄ in re essent: facturus erat. Cū ceteris uero minime sibi libeq; fore: p̄
 dignitate reip. administrare: quoniā optimos p̄ceptores formidarent. Qua qdē in re populus Romanus
 magnis sane principibus dignus: sic excelso aīo fuit: ut nec rigidos nec elatos Catonis mores extimesceret:
 ueq; ceteris oībus popularibus & q̄ cuncta ad gratiā facturi uidebant: repulsis cū Catone Flaccū cēsores
 designarit: cui nō uelut cādido sed iā principi & iperitātī paruit. Cato. L. Valeriū flaccū collegam amicissi
 mum senatus principē descripsit: e quo cū alios cōplures: tū Lutium Quintiū flamiū eiecit: q̄ septem an
 nos antea cōsul fuerat: & qd lōge sibi gloriosius fuerat. T. Flaminii frater q̄ armis philippum debellauerat.
 Cām autē cure senatorio loco motus sit: hanc accepimus: Lutius adolescentē liberali forma scortū deperi
 bat: quē semp secū habuit. Hic cum iperator rē gereret & honore & gratia apud se tātū potuit: quātum q̄
 cunq; superiori tempore beniuolentia & familiaritate sibi deuinctus esset. penes ipsum igitur consulari p̄
 uinciaē præfectum aliquando in conuiuio ex more discumbens: multis blandimentis Lutiū: qui uino fa
 cile uincebatur: alliciebat quem cum a se diligi plurimis uerbis ostenderet: hoc testimonio usus: est Om
 nibus domi gladiatorio spectaculo intentis: cuius tamen uisendi desiderio afficeret: q̄ obtruncari nun
 quam hominem uiderim: tamen sub ipsum spectaculum ad te properaui. Lucius autē indulgēs amator
 cum parem sibi gratiam referre uellet: huius iquit rei causa ne mecum sub tristis sis: hoc enim mœrore te
 quā primum liberabo. Extemplo igitur unum ex iis qui rei capitalis crimine dānati erant: ad se in cōuiu
 um adduci imperat: & accersito cum securi carnifice amasiolum denuo: rogat utrum hominem p̄cuti
 spectare cuperet: qui cum se uelle respondisset: collo caput eximi iussit: ad hæc quæ plurimi tradiderūt: ac
 cedit. Ciceronis testimonium: apud quem in dialogo de senectute Cato talia disputat. Liuius autem eum
 qui interfectus est Gallum transfugam fuisse: nec Lutium ferendi negocium carnifici dedisse. Sed pro
 pria manu in corpus illius: sæuisse commemorat: idq; in oratione Catōis scriptum extare. Moto itaq; Lu
 tio ex ordine senatorio. Titus frater id ægre passus ad populum confugit. rationē offerre iubens: cur adeo
 ignominiose fratrem eiecisset. At ille cum conuiuui turpitudinem exposuisset: & L. negaret ad iusiurandū
 a Catone reuocatus: tergiuersatus est. Id ubi multitudo perspexit dignas dedisse pœnas sciuit. Deinde cū
 spectaculo ciuitas frequens interesset: Lutius consularē locū prætergrediēs p̄cul confedit: qua re populus
 uehementer misericordia cōmotus magno plausu reuerti: & i honestiore sede collocari coegit: quasi quod
 ad sibi liceret: quod i eum factum eēt emēdaret: & uulnus quod iſlixerat: hoc studio hoc beniuolentiæ testi
 monio mitigaret. Māniliū quoq; uix clarissimū cōsulē futurū e senatorio loco mouit: qui iter diu præsen
 te filia dissuauiaſset uxore: quæ cū icreparet testatus ē: se nūq; nisi cū aliqui tonaret a sua cōplexū: unde pio
 cū dixisse fertur. tonante Ioue se beatum esse. Lutius etiam Scipionis Aphricani frater Catoni causam at
 tulit ex qua sibi singularē inuidiā contraxit. haud. n. equitatē causæ: sed Aphricani cōtumelia potius a Lu
 tio Scipione uiro triumphali equū ademisse creditus est. Ad hæc molesta magnopere multos eius seueri
 tas affecit: q̄ sumptuosos apparatus: quos nemo p̄itus rescidere potuisse: circūcidebat: quoniā plurimos i